

EU-rettsakter som etter en foreløpig oversikt vil kunne behandles i EØS-komiteen 24. oktober 2014

-ARBEIDS- OG SOSIALDEPARTEMENTET	7
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET ..	7
Vedlegg XVIII Helse og sikkerhet på arbeidsplassen og likebehandling av kvinner og menn.....	7
32014L0027 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/27/EU av 26. februar 2014 om endring av direktiv 92/58/EØF, 92/85/EØF, 94/33/EF, 98/24/EF og 04/37/EF for å tilpasse dem til forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassifisering, merking og emballering av stoffer og blandinger.....	7
-FINANSDEPARTEMENTET	9
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET ..	9
Vedlegg XXI Statistikk.....	9
32014R0538 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 538/2014 av 16. april 2014 om endring av forordning (EU) nr. 691/2011 om europeiske miljøøkonomiske regnskaper	9
Vedlegg XXII Selskapsrett	10
32013R1174 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1174/2013 av 20. november 2013 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtak av visse internasjonale regnskapsstandarder i overensstemmelse med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 hva gjelder IFRS 10 og 12 og IAS 27.....	11
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	11
Vedlegg XXI Statistikk.....	11
32014R0545 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 545/2014 av 15. mai 2014 som endrer europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 577/98 om tilrettelegging av en arbeidskraftundersøkelse i Fellesskapet.....	11
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	13
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	13
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	13
Kapittel XII Næringsmidler.....	13
32014R0212 Kommisjonsforordning (EU) nr. 212/2014 som endrer forordning (EF) nr. 1881/2006 når det gjelder grenseverdi for citrinin i kosttilskudd basert på ris som er fermentert (gjæret) ved hjelp av rød gjær (<i>Monascus purpureus</i>).....	13
32014R0202 Kommisjonsforordning (EU) nr. 202/2014 av 3. mars 2014 om endring av forordning (EU) nr. 10/2011 om plastmaterialer og plastgjenstander beregnet på å komme i kontakt med næringsmidler	14
32014R0246 Kommisjonsforordning (EU) nr. 246/2014 av 13. mars 2014 om endring av vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1334/2008 når det gjelder fjerning av visse aromastoffer fra unionslisten	14
32014R0298 Kommisjonsforordning (EU) nr. 298/2014 av 21 mars 2014 om endring av vedlegg II til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1333/2008 vedlegget til kommisjonsforordning (EF) nr. 231/2012 med hensyn til magnesiumdihydrogendifosfat for anvendelse som hevemiddel og surhetsregulerende middel.....	15
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	16
Vedlegg X Generelle tjenester	16
32013D0329 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2013/329/EU av 26. juni 2013 om regulering for etablering, forvaltning og transparens av nettverket av nasjonale myndigheter eller organer som er ansvarlige for medisinske metodevurdering (HTA)	16
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	17
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	17
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	17

Kapittel I Veterinære forhold.....	17
32014R0218 Kommisjonsforordning (EU) nr. 218/2014 av 7. mars 2014 om endring av vedlegg til europaparlaments- og rådsforordningene (EF) nr. 853/2004 og (EF) nr. 854/2004 og kommisjonsforordning (EF) nr. 2074/2005.....	17
32014R0219 Kommisjonsforordning (EU) nr. 219/2014 av 7. mars 2014 som endrer vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 hva gjelder de spesifikke kravene til post mortem-inspeksjon av slaktesvin	19
32014R0217 Kommisjonsforordning (EU) nr. 217/2014 av 7. mars 2014 som endrer forordning (EF) nr. 2073/2005 hva gjelder Salmonella på slakteskrotter av svin.....	20
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET/NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET	21
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	21
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	21
Kapittel II Forvarer.....	21
32014R0289 Kommisjonsforordning (EU) nr. 289/2014 av 21. mars 2014 om endring av vedlegg II, III og V til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimum grenseverdier for rester av foramsulfuron, azimsulfuron, jodsulfuron, oksasulfuron, mesosulfuron, flzasulfuron, imazosulfuron, propamokarb, bifenazat, klorprofam og thiobencarb i eller på visse produkter.....	21
32014R0318 Kommisjonsforordning (EU) nr. 318/2014 av 27. mars 2014 om endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimum grenseverdier for rester av fenarimol, metaflumizone og teflubenzuron i eller på visse produkter.....	24
32014R0364 Kommisjonsforordning (EU) nr. 364/2014 av 4. april 2014 om endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimum grenseverdier for rester av fenpyroksimat, flubendiamid, isopyrazam, kreksim-metyl, spirotetramat og tiaklopid i eller på visse produkter	26
32014R0398 Kommisjonsforordning (EU) nr. 398/2014 av 22. april 2014 om endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimum grenseverdier for rester av benthialalikarb, cyazofamid, cyhalofop-butyl, forchlorfenuron, pymetrozin og silthiofam i eller på visse produkter	28
-KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET	31
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	31
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	31
Kapittel XV Farlige stoffer.....	31
32014R0334 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 334/2014 av 11. mars 2014 om endring av forordning (EU) nr. 528/2012 om tilgjengeliggjøring på markedet og bruk av biocidprodukter for så vidt angår nærmere bestemte betingelser for adgang til markedet.....	31
3214R0405 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 405/2014 av 23. april 2014 om godkjenning av laurinsyre som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 19	32
32014R0406 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 406/2014 av 23. april 2014 om godkjenning av ethyl(butylacetylaminopropionat) som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 19	32
32014R0407 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 407/2014 av 23. april 2014 om godkjenning av transfluthrin som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 18 .	33
32014R0408 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 408/2014 av 23. april 2014 om godkjenning av syntetisk amorft silisiumdioksid som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 18.....	34

32014R0437 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 437/2014 av 29. april 2014 om godkjenning av 4,5-dichlor-2-octyl-2H-isothiazol-3-on som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 21.....	34
32014R0438 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 438/2014 av 29. april 2014 om godkjenning av cyproconazol som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 8 ..	35
32014D0227 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2014/227/EU av 24. april 2014 om ikke-godkjenning av visse aktive biocider i henhold til forordning (EU) nr. 528/2012	36
32014R0474 Kommisjonsforordning (EU) nr. 474/2014 av 8. mai 2014 om endring i vedlegg XVII i forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH) for så vidt angår 1,4-diklorbenzen (DCB).....	37
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	38
Vedlegg XX Miljø	38
Kapittel V Avfall.....	38
32011D0753 Kommisjonsbeslutning 2011/753/EU av 18. november 2011 om beregningsmetoder for å verifisere overholdelse av mål jf art 11 (2) i direktiv 2008/98/EF (avfallsrammedirektivet)	38
-KOMMUNAL- OG MODERNISERINGSDEPARTEMENTET.....	39
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	39
Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter	39
32014R0283 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 283/2014 av 11. mars 2014 om retningslinjer for trans-europeiske telekommunikasjonsnettverk.....	39
-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	41
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	41
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	41
Kapittel II Fôrvarer.....	41
32014R0292 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 292/2014 av 21. mars 2014 om godkjenningen av et preparat av 6-fytase produsert av <i>Trichoderma reesei</i> (CBS 126897) som fôrtilsetningsstoff til fjørfe, avvent smågris, slaktegris og avlspurker. (innehaver av godkjenningen ROAL Oy)	41
32014R0290 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 290/2014 av 21. mars 2014 om godkjenningen av et preparat av endo-1,4-beta-xylanase og endo-1,3 (4)-beta-glukanase produsert av <i>Talaromyces versatilis</i> sp. Nov. IMI CC 378536 som fôrtilsetningsstoff til fjørfe, avvent smågris og slaktegris og som endrer forordningene (EF) nr. 1259/2004, (EF) nr. 943/2005, (EF) nr. 1206/2005 og (EF) nr. 322/2009 (innehaver av godkjenning Adisseo France S.A.S.)	41
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	42
Kapittel XV Farlige stoffer.....	42
32014R0187 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 187/2014 av 26. februar 2014 om endring av forordning (EU) nr 540/2011 når det gjelder vilkårene for godkjenning av det virksomme stoffet methiocarb	42
32014R0460 Kommisjonsforordning (EU) nr.460/2014 av 5. mai 2014 som endrer forordning (EU) nr. 823/2012 når det gjelder utløpet av godkjenningen av det virksomme stoffet cyfluthrin.....	43
32014R0462 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 462/2014 av 5. mai 2014 om godkjenning av basissubstansen <i>Equisetum arvense</i> L., i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011.....	44
32014R0485 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 485/2014 av 12. mai 2014 om godkjenning av det virksomme stoffet <i>Bacillus pumilus</i> QST 2808, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011.....	45

32014R0486 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 486/2014 av 12. mai 2014 om tilbaketrekking av godkjenningen til det virksomme stoffet fenbutatinoksid, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011.....	45
32014R0487 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 487/2014 av 12. mai 2014 om endring av gjennomføringsforordning (EF) nr. 540/2011 når det gjelder forlengelse av godkjenningsperiodene til de virksomme stoffene <i>Bacillus subtilis</i> (Cohn 1872) stamme QST 713, identisk med stamme AQ 713, clodinafop, metrafenone, pirimicarb, rimsulfuron, spinosad, thiamethoxam, tolclofos-methyl og triticonazole.....	46
32014R0496 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 496/2014 av 14 mai 2014 om godkjenning av det virksomme stoffet acequinocyl, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011.....	47
32014R0504 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 504/2014 av 15. mai 2014 om endring av forordning (EU) nr. 540/2011 når det gjelder vilkårene for godkjenning av det virksomme stoffet planteolje/citronellaolje	48
32014R0563 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 563/2014 av 23. mai 2014 om godkjenning av basissubstansen kitosan hydroklorid, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011.....	49
32014R0571 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 571/2014 av 26 mai 2014 om godkjenning av det virksomme stoffet ipconazole, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011.....	49
32014R0629 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 629/2014 av 12. juni 2014 om endring av forordning (EU) nr. 540/2011 når det gjelder vilkårene for godkjenning av det virksomme stoffet methyl nonyl ketone.....	50
32014R0632 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 632/2014 av 13 mai 2014 om godkjenning av det virksomme stoffet flubendiamide, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011.....	51
32014R0678 Kommisjonens implementeringsforordning (EU) nr. 678/2014 av 12. mai 2014 om endring av implementeringsforordning (EF) nr. 540/2011 når det gjelder forlengelse av godkjenningsperiodene til de virksomme stoffene clopyralid, cyprodinil, fosetyl, pyrimethanil og trinexapac	52
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	53
Kapittel XXVII Alkoholsterke drikker	53
32013R0716 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 716/2013 av 25. juli 2013 om fastsettelse av regler for anvendelse av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 110/2008 om definisjon, beskrivelse, presentasjon, merking og beskyttelse av geografiske betegnelser på alkoholsterke drikker ...	53
32013R1065 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1065/2013 av 30. oktober 2013 om endringer i vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 110/2008 om definisjon, beskrivelse, presentasjon, merking og beskyttelse av geografiske betegnelser på alkoholsterke drikker	53
32014R0098 Kommisjonsforordning (EU) nr. 98/2014 av 3. februar 2014 om endringer i vedleggene II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 110/2008 om definisjon, beskrivelse, presentasjon, merking og beskyttelse av geografiske betegnelser på alkoholsterke drikker	54
32014R0097 Kommisjonsforordning (EU) nr. 97/2014 av 3. februar 2014 om endringer i vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 110/2008 om definisjon, beskrivelse, presentasjon, merking og beskyttelse av geografiske betegnelser på alkoholsterke drikker	55

32014R0426 Kommisjonsforordning (EU) nr. 426/2014 av 25. april 2014 om endringer i vedlegg II til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 110/2008 om definisjon, beskrivelse, presentasjon, merking og beskyttelse av geografiske betegnelser på alkoholsterke drikker	55
LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET/NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET	57
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	57
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	57
Kapittel II Fôrvarer	57
32014R0399 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 399/2014 av 22. april 2014 om godkjenningen av preparatene av <i>Lactobacillus brevis</i> DSM 23231, <i>Lactobacillus brevis</i> DSMZ 16680, <i>Lactobacillus plantarum</i> CECT 4528 og <i>Lactobacillus fermentum</i> NCIMB 30169 som førtilsetningsstoffer til alle dyrearter	57
-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET	58
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	58
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	58
Kapittel IX Måleinstrumenter	58
32014L0032 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/32/EU av 26. februar 2014 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om markedsføring av måleinstrumenter (omarbeiding)	58
32014L0031 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/31/EU av 26. februar 2014 om harmonisering av medlemsstatenes lovgivning om markedsføring av ikke-automatiske vekter (omarbeiding).....	59
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	60
Kapittel XXXI Lystfartøyer	60
32013L0053 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/53/EU av 20. november 2013 om fritidsfartøyer og vannscootere, og om oppheving av direktiv 94/25/EF	60
Vedlegg XIV Konkurranseregler	62
32014R0697 Kommisjonsforordning (EU) nr. 697/2014 av 24. juni 2014 om endring av forordning (EF) nr. 906/2009 når det gjelder forordningens anvendelsesperiode	62
-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET/HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	64
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	64
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	64
Kapittel XII Næringsmidler	64
32011R1169 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1169/2011 av 25. oktober 2011 om næringsmiddelopplysninger til forbrukerne, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om oppheving av kommisjonsdirektiv 87/250/EØF, rådsdirektiv 90/496/EØF, kommisjonsdirektiv 1999/10/EF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/13/EF, kommisjonsdirektiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og kommisjonsforordning (EF) nr. 608/2004	64
32013R1155 Kommisjonens delegerte forordning (EU) nr. 1155/2013 av 21. august 2013 om endring av forordning (EU) nr. 1169/2011 om matinformasjon til forbrukerne, hva angår opplysninger om fravær eller redusert forekomst av gluten i næringsmidler	69
32014R0078 Kommisjonens delegerte forordning (EU) nr. 78/2014 av 22. november 2013 som endrer vedlegg II og III i forordning (EU) nr. 1169/2011 om næringsmiddelopplysninger til forbrukerne, hva angår visse kornslag som forårsaker allergier eller intoleranser, og næringsmidler med tilsetning av fytosteroler, fytosterol	70
-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	71
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	71
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	71

Kapittel XVIII Informasjonsteknologi, telekommunikasjon og databehandling	71
32013D0638 Kommisjonsbeslutning 2013/638/EU av 12. august 2013 om grunnleggende krav til maritimt radioutstyr som skal anvendes på non-SOLAS skip og inngå i Global Maritime Distress and Safety System (GMDSS)	71
Vedlegg XI Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester	72
32013D0654 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2013/654/EU av 12. november 2013 som endrer kommisjonsvedtak 2008/294/EF om harmoniserte bruksvilkår for frekvenser til mobile kommunikasjonstjenester om bord på fly (MCA-tjenester).....	72
Vedlegg XIII Transport	73
Kapittel II Veitransport	73
32014R0575 Kommisjonsforordning (EU) nr. 575/2014 av 27. mai 2014 om endring av kommisjonsforordning (EU) nr. 383/2012 om tekniske krav til førerkort med microchip.....	73
32014L0037 Kommisjonens gjennomføringsdirektiv 2014/37/EU av 27. februar 2014 som endrer rådsdirektiv 91/671/EØF om obligatorisk bruk av bilbelte og barnesikringsutstyr i kjøretøy.....	73
32014D0209 Kommisjonsbeslutning 2014/209/EU av 20. mars 2014 om ekvivalens mellom kategorier av førerkort	75
Vedlegg XIII Transport	75
Kapittel III Transport med jernbane.....	75
32013R0402 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 402/2013 av 30. april 2013 om felles sikkerhetsmetode for risikoevaluering og -vurdering og opphevelse av forordning (EF) nr. 352/2009	75
Vedlegg XIII Transport	77
Kapittel VI Sivil luftfart	77
32014R0368 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 368/2014 av 10. april 2014 om oppdatering av oversikten over flyselskaper som er underlagt driftsforbud og om plikt til å informere passasjerer om identiteten til det flyselskap som skal utføre en flyreise	77
32014R0245 Kommisjonsforordning (EU) nr. 245/2014 av 13. mars 2014 som endrer forordning nr. 1178/2011 om fastsettelse av tekniske krav og administrative prosedyrer relatert til sivilt flypersonell....	78
32014D0132 Kommisjonsbeslutning 2014/132/EU av 11. mars 2014 om ytelsesmål på EU-nivå for lufttrafikkjeneste for andre referanseperiode 2015-19.....	80
32014R0278 og 32014D1635 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 278/2014 av 19. mars 2014 om endring av forordning (EU) nr. 185/2010 med hensyn til avklaring, harmonisering og forenkling av bruk av utstyr for sporpåvisning av eksplosiver og Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2014/1635 av 17. mars 2014 om endring av kommisjonsbeslutning 2010/774/EU med hensyn til avklaring, harmonisering og forenkling av bruk av utstyr for sporpåvisning av eksplosiver	84
32014R0441 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 441/2014 av 30. april 2014 om endring av forordning (EF) nr. 29/2009 om fastsettelse av krav til dataforbindelsestjenester i Det felles europeiske luftrommet	86
32014D1200 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2014/1200/EU av 5. mars 2014 som endrer kommisjonsbeslutning 2010/774/EU om fastsettelse av detaljerte tiltak for gjennomføring av felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet så langt det gjelder flyfrakt og post.....	86
OVERSIKT OVER SPESIALUTVALGENE	88

-ARBEIDS- OG SOSIALDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XVIII Helse og sikkerhet på arbeidsplassen og likebehandling av kvinner og menn

32014L0027 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/27/EU av 26. februar 2014 om endring av direktiv 92/58/EØF, 92/85/EØF, 94/33/EF, 98/24/EF og 04/37/EF for å tilpasse dem til forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassifisering, merking og emballering av stoffer og blandinger

Sammendrag av innhold

Som følge av vedtakelsen av forordning (EF) 1272/2008 (CLP) om klassifisering, merking og emballering av kjemikalier, er det gjort språklige endringer samt oppdatert henvisninger i fem gjeldende direktiv på arbeidsmiljøområdet. Dette for å tilpasse direktivene til CLP-forordningen. Det er ikke foreslått endringer av materiell karakter, eller rapporteringsforpliktelser. Direktivet er hjemlet i EU-traktatens artikkel 153 (2).

Følgende arbeidsmiljødirektiver er endret:

- Rådsdirektiv 92/58/EØF av 24. juni 1992 om minimumskrav til sikkerhets- og/eller helseskilting på arbeidsplassen (niende særdirrektiv i henhold til artikkel 16 nr. 1 i direktiv 89/391/EØF (direktivet er en del av EØS-avtalen),
- Rådsdirektiv 92/85/EØF av 19. oktober 1992 om iverksetting av tiltak som forbedrer helse og sikkerhet på arbeidsplassen for gravide arbeidstakere og arbeidstakere som nylig har født eller som ammer (tiende særdirrektiv i henhold til artikkel 16 nr. 1 i direktiv 89/391/EØF (direktivet ble besluttet innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 57 av 31. mai 2002),
- Rådsdirektiv 94/33/EF av 22. juni 1994 om vern av unge personer på arbeidsplassen (direktivet ble besluttet innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 43 av 28. juni 1996),
- Rådsdirektiv 98/24/EF av 7. april 1998 om vern av arbeidstakernes helse og sikkerhet mot risiko i forbindelse med kjemiske agenser på arbeidsplassen (fjortende særdirrektiv i henhold til artikkel 16 nr. 1 i direktiv 89/391/EØF (direktivet ble besluttet innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 97 av 16. juli 1999) og
- Europaparlaments- og rådsdirektiv 2004/37/EF av 29. april 2004 om vern av arbeidstakere mot risiko ved å være utsatt for kreftfremkallende eller arvestoffskadelige stoffer i arbeidet (sjette særdirrektiv i henhold til artikkel 16 nr. 1 i direktiv 89/391/EØF) (direktivet ble besluttet innlemmet i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 134 av 21. oktober 2005).

Bakgrunn

Ved forordning (EF) 1272/2008 om klassifisering, merking og emballering av stoffer og blandinger (CLP) innføres FNs Globale harmoniserte system (GHS) for klassifisering og merking av kjemikalier i EU. Etter disse reglene må fremstillere og leverandører av kjemiske stoffer og blandinger informere brukerne om farene ved kjemikalier. Dette skal skje i form av harmoniserte piktogram, risiko- og sikkerhetssetninger på merkeetiketter. Formålet med dette er å informere brukerne av farlige kjemikalier om potensielle skadevirkninger ved kjemikaliene. Arbeidsgiver bruker blant annet denne informasjonen til å kartlegge risiko og sette i verk vernetiltak på arbeidsplassen for å beskytte arbeidstakernes helse og sikkerhet. Slike vernetiltak kan for eksempel være inneslutning av prosesser, ventilasjonssystemer og bruk av personlig verneutstyr. CLP-forordningen trådte i kraft i EU i 2009, og skal på sikt erstatte EUs stoffdirektiv (67/548/EØF) og EUs stoffblandingsdirektiv (99/45/EF). Tidsfristene for reklassifisering og merking i henhold til CLP-regelverket var 1. desember 2010 for stoffer og 1. juni 2015 for blandinger. Overgangsperioden er angitt i artikkel 61 i CLP-forordningen.

De fem arbeidsmiljødirektivene som er endret refererer alle til EUs klassifiserings- og merkeregelverk, som er utfaset for stoffer og som utfases for blandinger fra 1. juni 2015. Ettersom dette regelverket vil

bli opphevet og erstattet av CLP-forordningen, er språket og henvisningene i de fem arbeidsmiljødirektivene tilpasset til CLP-forordningen.

I direktivet er det vist til at disse endringene vil opprettholde nåværende beskyttelsesnivå for arbeidstakerne, uten å innføre nye krav. Videre at endringene derfor ikke vil ha en betydelig innvirkning, noe som ville ha krevd gjennomføring av en formell konsekvensanalyse. For øvrig er det vist til konsekvensutredningen som ble gjennomført ved innføringen av CLP-forordningen.

Merknader

Det vil være behov for å gjøre språklige endringer samt å oppdatere henvisninger i arbeidsmiljøforskriftene.

Endringene vil ikke medføre administrative eller økonomiske konsekvenser av betydning.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for personbevegelse, arbeidsliv og arbeidsmiljø og funnet EØS-relevant og akseptabel.

-FINANSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XXI Statistikk

32014R0538 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 538/2014 av 16. april 2014 om endring av forordning (EU) nr. 691/2011 om europeiske miljøøkonomiske regnskaper

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 691/2011 om europeiske miljøøkonomiske regnskaper er innlemmet i EØS-avtalen vedlegg XXI Statistikk, og gjennomført i norsk rett i forskrift til statistikkloven. Formålet med forordningen er å synliggjøre miljøaspektet som følge av økonomisk aktivitet. Forordningen omfatter i dag tre moduler for henholdsvis utslipp til luft, miljørelaterte skatter fordelt etter økonomisk aktivitet og materialstrømmer i økonomien. Disse har fra og med 2013 vært pliktig årlig rapportering til EUs statistikkontor Eurostat.

Endringsforordningen, forordning (EU) nr. 538/2014 innebærer en utvidelse med tre nye moduler for energiregnskaper i fysiske enheter (PEFA) og regnskaper for henholdsvis miljøvernutgifter (EPEA) og miljørelaterte varer og tjenester (EGSS). Første rapporteringsår er planlagt å være 2017, og tall for 2014 og 2015 er da rapporteringspliktig.

Merknader

Statistisk sentralbyrå (SSB) har deltatt i drøftingene av forordningen.

SSB har estimert kostnadene ved utvikling av disse tre modulene til samlet 6 millioner kroner for årene 2015-2017, hvor hoveddelen av utgiftene vil være de to første årene (jmf. budsjettbrev fra SSB til Finansdepartementet for 2015). Flerårige forpliktelser som følge av deltakelse i det europeiske statistiksamarbeidet blir forankret i Stortinget gjennom samtykkeproposisjon Prop. 60 S (2013–2014). Der framkommer det at kostnadene ved deltakelse skal dekkes i sin helhet innenfor SSBs til enhver tid gjeldende ramme. I Prop 1 S – Finansdepartementet presenteres Stortinget årlig for omfanget og forpliktelser av det statistikkfaglige samarbeidet.

Energiregnskaper i fysiske enheter (Physical Energy Flow Accounts):

SSB produserer på regulær basis energiregnskap i fysiske enheter fordelt på næringer og energiprodukter, men ikke på det detaljeringsnivået som kreves i henhold til rapporteringskravet. Både tilgangs- og anvendelsessiden i regnskapet skal fordeles etter samme type næringsinndeling som nasjonalregnskapet og de øvrige miljøøkonomiske regnskapene benytter. Formålet med dette er å kunne sammenligne energiregnskapene med eksempelvis nasjonalregnskapet, utslippsregnskapet og statistikk for miljørelaterte skatter ved å utarbeide ulike typer indikatorer. For næringsinndelingen er det særskilt for de tjenesteytende næringene at SSB i dag ikke klarer å møte foreslåtte rapporteringskrav for energiforbruk. For energiprodukter etterspørres det data som generelt er på et mer detaljert nivå enn hva SSB i dag har næringsfordelte data for. For å imøtekomme rapporteringskravene slik de foreligger i dag må det derfor påregnes noe utviklingsarbeid for å kunne klare det detaljeringsnivået som etterspørres. Dette er nok gjengs status for mange av de andre landene i Europa, og SSB har sammenlignet med andre land et relativt godt utbygd energiregnskap. Det må allikevel påregnes noe utviklingsarbeid av den eksisterende modellen for energiregnskap for å utvikle grunnlagsdata på det detaljnivået som kreves, samt noe IT-ressurser for å tilrettelegge for rapportering når grunnlagsdata er etablert. Det antas at rapporteringskravet vil bli innfridd om ressurser til utvikling av nytt produksjonssystemet for energiregnskapet blir tilført dette arbeidet. Det tas sikte på å integrere PEFA som en del av det øvrige systemet for etablering av energistatistikk og å etablere en ressurseffektiv rapporteringsrutine som når i drift ikke vil kreve nevneverdig mye ressurser utover det som allerede benyttes til utarbeiding av den øvrige energistatistikken. Utviklingskostnadene er estimert til 1,5 millioner kroner, hvorav mest på IT.

Regnskaper for miljøvernutgifter (Environmental Protection Expenditure Accounts):

SSB produserer i dag statistikk for et lite område av det som utgjør rapporteringsforpliktelsene for

miljøvernuttgifter (som del av Structural Business Statistics rapporteringen), nemlig miljøvernuttgifter i industri, energiforsyning og utvinningsnæringene. Rapporteringskravene for EPEA er dog noe avvikende fra hva som i dag rapporteres for disse næringene. I tillegg omfatter rapporteringskravet utvalgte andre næringsområder, offentlig sektor og husholdninger. Alle utgifter skal kategoriseres i henhold til ulike miljøvernområder. Rapporteringskravene for miljøvernuttgifter er i stor grad sammenfallende med data for miljøvernuttgifter som OECD og Eurostat sammen har samlet inn frivillig på årlig basis i flere år, og derfor er ikke merkostnadene for mange land forventet å bli særlig store ved innføring av denne modulen. For Norge, som ikke har rapportert fullt ut de data som har vært etterspurt av OECD og Eurostat, vil dette ikke være tilfelle. I forhold til dagens situasjon vil kostnader til både etablering og drift av et statistikkssystem for EPEA måtte påregnes.

I 2013 ble det gjennomført et prosjekt med delvis finansiell støtte fra Eurostat hvor rapporteringskravet ble gjennomgått med tanke på å utarbeide en grov prosjektskisse og kostnader for hvordan rapporteringskravet i 2017 kan nås. I og med at det på nåværende tidspunkt ikke er avklart hvilke grunnlagsdata som kan og skal benyttes, er kostnadsomfanget utarbeidet med stor usikkerhet. Det antas at rapporteringskravet vil bli innfridd om ressurser blir tilført dette arbeidet. Det jobbes også med å endre metoder for utarbeidelse av dagens statistikk for miljøvernuttgifter, slik at eksisterende statistikk/rapportering og drift av ny rapportering for EPEA totalt ikke skal overskride dagens totale ressursbruk årlig med mer enn 10 prosent, det vil si om lag 2 ukesverk. Utviklingskostnadene er estimert til 1,5 millioner kroner.

Miljøvennlige varer og tjenester (Environmental Goods and Services Sector): SSB produserer i dag ikke statistikk for produksjon av miljøvennlige varer og tjenester. Denne rapporteringen inkluderer foruten produksjon av miljøvennlige varer og tjenester, også rapporteringsplikt for statistikk over sysselsetting, eksport og bruttoprodukt knyttet til denne produksjonen. Alle tall skal formål-grupperes i henhold til ulike miljøvern- eller ressursforvaltningsområder i tillegg til å bli næringsfordelt i henhold til samme klassifikasjoner som benyttes i de øvrige miljøøkonomiske regnskapene. I dag kan Statistisk sentralbyrå kun rapportere ønskede data for noen svært få næringsområder hvor data kan hentes direkte fra nasjonalregnskapet.

I 2013 ble det, som for EPEA, også for EGSS gjennomført et prosjekt med delvis finansiell støtte fra Eurostat hvor rapporteringskravet ble gjennomgått med tanke på å utarbeide en grov prosjektskisse og kostnader for hvordan rapporteringskravet i 2017 kan nås. Selv etter denne prosjektperioden er det stor usikkerhet til både hva som skal inngå i rapporteringen og hva slags grunnlagsdata som behøves. Det er derfor meget vanskelig å anslå kostnader til utvikling og drift. I inneværende år gjennomføres mer kartlegging og arbeid for å avklare kriteriene for hva som skal inngå i denne statistikken. Utviklingskostnadene er estimert til 3 millioner kroner.

Forordningen vil bli gjennomført i norsk rett i forskrift til statistikkloven.

Av de tre nye foreslåtte modulene er det modulen for miljøvennlige varer og tjenester hvor Statistisk sentralbyrå i dag står lengst fra rapporteringskravene. Generelt for alle modulene sees det på ulike muligheter for å nyttiggjøre allerede eksisterende statistikk og informasjon. Det er ennå ikke bestemt hvordan rapporteringskravene i 2017 vil bli løst for de tre ulike modulene. Utfordringene er noe ulikt mellom de ulike modulene, hvorav det antas at det vil bli søkt utsettelse for deler av rapporteringskravet for EGSS. For EGSS kreves et stort arbeid med operasjonalisering av klassifikasjonene og å skaffe tilveie datagrunnlag som kan medføre økt oppgavebyrde ikke minst fordi dagens regnskapssystemer i virksomhetene ikke er bygget for å svare på dette.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå som finner den EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XXII Selskapsrett

32013R1174 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1174/2013 av 20. november 2013 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtak av visse internasjonale regnskapsstandarder i overensstemmelse med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 hva gjelder IFRS 10 og 12 og IAS 27

Sammendrag av innhold

12. mai 2012 offentliggjorde IASB enkelte endringer i IFRS 10, IFRS 12 og IAS 27. EU har godkjent endringene og disse er beskrevet i kommisjonsforordning (EU) nr. 1174/2013 av 20. november 2013. IFRS 10 Konsernregnskap er endret for å bedre kunne avspeile investeringsforetakenes forretningsmodell. Endringene innebærer at foretak som oppfyller definisjonen av investeringsforetak ikke lenger skal konsolidere sine datterselskaper. Investeringer i datterselskap, skal innregnes til virkelig verdi med verdiendringer over resultatet. Foretaket må da presentere sitt separate finansregnskap som sitt eneste regnskap. Det er gjort unntak for datterselskap som utfører investeringsrelaterte tjenester for konsernet. Her vil det fortsatt være konsolideringsplikt for datterselskapet.

IFRS 12 Opplysninger om interesser i andre foretak er endret for å kunne kreve særlige opplysninger om slike datterselskap av investeringsforetak. Endringene i IAS 27 Separat finansregnskap fjerner muligheten for investeringsforetak til å kunne måle investeringer i visse datterselskap enten til kostpris eller virkelig verdi i deres separate finansregnskap.

Endringer i IFRS 10, IFRS 12 og IAS 27 innebærer konsekvensendringer i IFRS 1, IFRS 3, IFRS 7, IAS 7, IAS 12, IAS 24, IAS 32, IAS 34 og IAS 39 for å sikre konsistens mellom de internasjonale regnskapsstandardene.

Merknader

Hovedhensynet bak IFRS-forordningen er å sikre at børsnoterte foretak rapporterer etter gode og sammenlignbare standarder, slik at de europeiske kapitalmarkedene kan fungere hensiktsmessig. Gjennomføring av forordningen i norsk rett krever endring av forskrift om gjennomføring av EØS-regler om vedtatte internasjonale regnskapsstandarder.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XXI Statistikk

32014R0545 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 545/2014 av 15. mai 2014 som endrer europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 577/98 om tilrettelegging av en arbeidskraftundersøkelse i Fellesskapet

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 577/98 danner det felles europeiske rammeverket for innsamling, rapportering og evaluering av europeisk statistikk om tilrettelegging av en arbeidskraftundersøkelse i EFTA/EØS-landene. Forordningen er innlemmet i EØS-avtalen vedlegg XXI Statistikk. Den nye forordningen, forordning (EU) nr. 545/2014 gjør endringer i enkelte av artiklene i det opprinnelige vedlegget for å oppdatere regelverket i lys av endringer som følge av Lisboa-traktaten.

Artikkel 4 nr. 2, 3 og 4 slettes. Det opprettes en ny artikkel 4 nr. 2. og 3 der det gjøres justeringer i Kommisjonens vedtakskompetanse for utvalgsvariabler slik dette fremgår av artikkel 4 nr. 1. Det opprettes en ny artikkel 2a., der det legges inn begrensninger i størrelsen på relative standardavvik for variablene. Det settes inn en tre nye artikler: artikkel, 7a., 7b., og 7c. Artikkel 7a. regulerer ad hoc moduler (tilleggsspørsmål). Artikkel 7b. regulerer økonomisk støtte fra Kommisjonen til nasjonale statistikkbyråer og ev andre nasjonale myndigheter som bidrar i forbindelse med gjennomføringen av

ad hoc modulene. Artikkel 7c. regulerer mer utfyllende Kommisjonens myndighet etter artikkel 4 nr. 2 og 3. Artikkel 8 slår fast at Komiteen for det europeiske statistikkssystem, har myndighet som kontrollkomité i forbindelse med Kommisjonens myndighetsutøvelse.

Merknader

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Det er ikke behov for lov- eller forskriftsendringer.

Endringene i forordningen gir legalt grunnlag for at landene kan motta økonomisk støtte fra Kommisjonen for gjennomføring av ad hoc-moduler.

Sakkyndige instansers merknader

Forordningen har vært vurdert av Statistisk Sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32014R0212 Kommissjonsforordning (EU) nr. 212/2014 som endrer forordning (EF) nr. 1881/2006 når det gjelder grenseverdi for citrinin i kosttilskudd basert på ris som er fermentert (gjæret) ved hjelp av rød gjær (*Monascus purpureus*)

Sammendrag av innhold

Citrinin er et mykotoksin som under visse forhold kan utvikles av ulike sopparter, herunder *Monascus purpureus*. Samme sopp benyttes også til gjæring av naturlig hvit ris for å øke risens konsentrasjon av monakolin K eller lovastatin. Dette er et stoff som bidrar til å senke eller opprettholde et normalt kolesterolnivå i blodet. I forbindelse med behandlingen av en søknad til Kommisjonen om bruk av en helsepåstand knyttet til nevnte effekt av monakolin K, ble det pekt på at *Monascus purpureus* også kan danne citrinin. EFSA, har i en tidligere uttalelse (2. mars 2012) angitt et nullrisikonivå for nyreskader ved inntak av citrinin på 0,2 µg/kg kroppsvekt pr. dag. I tillegg kan det ikke utelukkes at citrinin er gentoksisk og kan gi kreftfremkallende effekter.

Tilgjengelige data over innholdet av citrinin i kosttilskudd basert på ris fermentert med rød gjær (rød gjæret ris) viser at disse har et høyt innhold av citrinin. For å oppnå effekt på kolesterol ved bruk av slike kosttilskudd må inntaket være i mengder (10 mg) som innebærer en eksponering for citrinin som ligger vesentlig over nullrisikonivået for nyreskader. På denne bakgrunn er det nå fastsatt en grenseverdi på 2000 µg/kg for citrinin i kosttilskudd fermentert med rød gjær.

Da det foreløpig er mangelfull kunnskap om forekomsten av citrinin i andre næringsmidler og usikkerhetsmomenter knyttet til hvorvidt citrinin er gentoksisk og kan gi kreftfremkallende effekter, er det også fastsatt at den grenseverdien som nå er gitt, skal revideres innen 1. januar 2016 på grunnlag av kunnskap.

Merknader

Økonomiske og administrative konsekvenser

Grenseverdien for citrinin i kosttilskudd basert på rød gjæret ris er ment å skulle beskytte folkehelsen mot alvorlig helsefare som kan oppstå ved inntak av produkter som inneholder citrinin. Både for den enkelte og samfunnsøkonomisk vil dette kunne være av stor betydning, selv om det kan være vanskelig å tallfeste.

Mattilsynet er ikke kjent med omfanget av ev. omsetning av kosttilskudd basert på ris fermentert med rød gjær i Norge, men antar at innføring av en grenseverdi for citrinin i slike produkter vil ha minimale konsekvenser for norsk næringsliv. Endringen vil ikke medføre konsekvenser for Mattilsynet.

Rettslige konsekvenser

Forordningen innebærer at forordning (EF) nr. 1881/2006 som er gjennomført ved § 3 i forskrift 27. september 2002 nr. 1028 om visse forurensende stoffer i næringsmidler endres, dvs. at forskriften også må endres slik at den omfatter endringsforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32014R0202 Kommisjonsforordning (EU) nr. 202/2014 av 3. mars 2014 om endring av forordning (EU) nr. 10/2011 om plastmaterialer og plastgjenstander beregnet på å komme i kontakt med næringsmidler

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 10/2011 (plastforordningen) etablerer særskilte regler for plastmaterialer og plastgjenstander beregnet på å komme i kontakt med næringsmidler. Den inneholder en unionsliste over godkjente monomerer, andre utgangsstoffer, makromolekyler framstilt ved mikrobiell fermentering, tilsetningsstoffer og polymerisasjonshjelpstoffer som kan brukes ved fremstilling av plastmaterialer.

Forordningen endrer og retter unionslisten over godkjente stoffer, med tilhørende grupperestriksjoner for stoffer og merknader for samsvar kontroll i punktene 1, 2 og 3 og de respektive tabellene 1, 2 og 3 i vedlegg I plastforordningen.

Endringene går ut på at noen nye "stoffer" legges til i listen over godkjente "stoffer" og at spesifikk migrasjonsgrense for noen "stoffer" som allerede er godkjent endres i tabell 1 i punkt 1 i vedlegg I til plastforordningen. Alle endringene er basert på og i samsvar med EFSA's uttalelser om "stoffene".

Forordningen inneholder dessuten en overgangsbestemmelse som gjør at plastmaterialer og plastgjenstander som lovlig er satt i omsetning før 24. mars 2014, men som ikke er i samsvar med de nye bestemmelsene, fortsatt kan settes i omsetning frem til 24. mars 2015. Slike plastmaterialer og plastgjenstander kan deretter slutt selges uten at det er satt noen konkret tidsfrist for dette.

Merknader

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett vil ikke medføre økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning, verken for norske virksomheter, myndighetene eller samfunnet for øvrig. Rettsakten inneholder dessuten overgangsbestemmelser som uansett ville kunne ha redusert eventuelle uheldige konsekvenser av rettsakten.

Rettslige konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 21. desember 1993 nr. 1381 om materialer og gjenstander i kontakt med næringsmidler (matkontaktforskriften).

Sakkyndige instansers merknader

Regelverket er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget for næringsmidler fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32014R0246 Kommisjonsforordning (EU) nr. 246/2014 av 13. mars 2014 om endring av vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1334/2008 når det gjelder fjerning av visse aromastoffer fra unionslisten

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1334/2008 når det gjelder fjerning av visse aromastoffer fra unionslisten.

Del A i unionslisten inneholder et visst antall aromastoffer for hvilke det europeiske mattrykkesorganet EFSA ennå ikke har avsluttet sin risikovurdering, eller for hvilke EFSA har bedt om at det fremlegges ytterligere vitenskapelige data for å kunne avslutte vurderingen. Når det gjelder 19 av stoffene, har personer som er ansvarlig for å markedsføre disse aromastoffene nå trukket sine søknader tilbake. Derfor bør disse aromastoffene utgå fra unionslisten. Del A i vedlegg I til forordning (EF) nr. 1334/2008 bør endres i overensstemmelse med dette.

Aromastoffer som sådan og matvarer med aromastoffer som ikke oppfyller kravene på unionslisten, men som er lovlig markedsført og merket inntil 22. oktober 2014, kan markedsføres inntil datoen for minste holdbarhet eller siste bruksdato, jf. Kommisjonsforordning (EU) nr. 873/2012.

Merknader

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten antas per i dag ikke å få uforutsette økonomiske konsekvenser for næringen. Det forventes ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring av forskrift 6. juni 2011 nr. 669 om aroma og næringsmiddelingsredienser med aromagivende egenskaper til anvendelse i og på næringsmidler (aromaforskriften).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32014R0298 Kommisjonsforordning (EU) nr. 298/2014 av 21 mars 2014 om endring av vedlegg II til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1333/2008 vedlegget til kommisjonsforordning (EF) nr. 231/2012 med hensyn til magnesiumdihydrogendifosfat for anvendelse som hevemiddel og surhetsregulerende middel

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer unionslistene over godkjente tilsetningsstoffer til næringsmidler i vedlegg II og III til forordning (EF) nr. 1333/2008 ved at et nytt tilsetningsstoff, magnesiumdihydrogendifosfat godkjennes for bruk som hevemiddel i mel, nudler, røre og bakevarer. Rettsakten endrer også, ved å implementere renhetskriterier og spesifikasjoner for magnesiumdihydrogendifosfat, vedlegget til forordning (EU) nr. 231/2012.

Vedlegg II og III til forordning (EF) nr. 1333/2008 fastsetter unionslister over de tilsetningsstoffene som er godkjent for bruk i næringsmidler, tilsetningsstoffer, næringsmiddelenszymer, smakstilsetninger og næringsstoffer og deres vilkår for bruk.

Forordning (EU) nr. 231/2012 fastsetter spesifikasjoner for tilsetningsstoffer som er oppført i vedlegg II og III til forordning (EF) nr. 1333/2008. Disse listene oppdateres i samsvar med den vanlige framgangsmåten beskrevet i forordning (EF) nr. 1331/2008 (godkjenningsprosedyren).

Renhetskriteriene og spesifikasjonene endres, enten på initiativ fra Kommisjonen eller etter søknad. Magnesiumdihydrogendifosfat er et egnet alternativ til allerede godkjente hevemidler som inneholder natrium og/eller aluminium, f.eks. natriumaluminiumfosfat, og vil være et bidrag til redusert eksponering av natrium og aluminium.

Siden godkjenning av bruk av magnesiumdihydrogendifosfat ikke fører til økt eksponering av hverken magnesium eller fosfat, er det ikke nødvendig å søke uttalelse fra EFSA.

Det er derfor hensiktsmessig å tillate bruk av magnesiumdihydrogendifosfat som hevemiddel. Tilsetningsstoffet får E 450 (ix) som E-nummer.

Det fremgår av artikkel 3 at rettsakten skal tre i kraft i EU 20 dager etter kunngjøring 14. mars 2014, dvs. 3. april 2014.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 6. juni 2011 nr. 2011 nr. 668 om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Virksomhetene

Mattilsynet mener at magnesiumdihydrogendifosfat er et velegnet alternativ til hevemiddelet natriumaluminiumfosfat som myndighetene ønsker å redusere bruken av. Endringen vil ikke føre til økonomiske eller administrative konsekvenser for næringsmiddelbransjen.

Forbrukerne og samfunnet for øvrig

Mattilsynet legger til grunn at bruk av magnesiumdihydrogendifosfat ikke fører til økt eksponering av fosfat eller magnesium. Gjennomføring i norsk rett vil derfor ikke føre til økt helsemessig risiko for befolkningen. Vi kan heller ikke se at endringen vil kunne ha øvrige økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning for forbrukerne og samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert i Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg X Generelle tjenester

32013D0329 Kommissjonens gjennomføringsbeslutning 2013/329/EU av 26. juni 2013 om regulering for etablering, forvaltning og transparens av nettverket av nasjonale myndigheter eller organer som er ansvarlige for medisinske metodevurdering (HTA)

Sammendrag av innhold

Gjennomføringsbeslutning 2013/329/EU fastsetter hvordan samarbeidet om medisinsk teknologivurdering etter direktiv 2011/24/EU artikkel 15 skal gjennomføres. Formålet med HTA nettverket er samle kompetanse på fagfeltet om medisinske metodevurderinger fra tidligere prosjekter på området, og sikre en koordinering av pågående prosjekter. Gjennomføringsbeslutningen beskriver regler for medlemslandenes deltakelse, saksbehandling, drift, møtevirksomhet, sekretariatet og påkostninger. Deltakelse i nettverket er frivillig, og ved deltakelse kan medlemsland oppnevne opp til to representanter fra et myndighetsorgan.

Merknader

Gjennomføringsbeslutningen er hjemlet i artikkel 15 direktiv 2011/24/EU (pasientrettighetsdirektivet). Helse- og omsorgsdepartementet har i september 2013 oppnevnt 2 representanter til nettverket, en representant fra Nasjonalt Kunnskapssenter for helsetjenesten og en representant fra Helsedirektoratet.

Det er ikke behov for regelverksendringer. Saken har ikke rettslige, administrative eller økonomiske konsekvenser for Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for helse og funnet EØS-relevant og akseptabel.

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32014R0218 Kommisjonsforordning (EU) nr. 218/2014 av 7. mars 2014 om endring av vedlegg til europaparlaments- og rådsforordningene (EF) nr. 853/2004 og (EF) nr. 854/2004 og kommisjonsforordning (EF) nr. 2074/2005

Sammendrag av innhold

Rettsakten moderniserer dagens kjøttkontroll av svin. Den innfører visuell kontroll post-mortem, fjerner krav om merking og salg av kjøtt fra nødslaktede dyr og stiller krav til verifisering fra myndighetene av at de prosesshygieniske kriteriene på *Salmonella* overholdes.

Rettsakten gjør følgende endringer i forordning (EF) nr. 853/2004 om fastsettelse av særlige hygieneregler for næringsmidler av animalsk opprinnelse.

-I matkjedeinformasjonen (MKI) tas det, i tillegg til informasjon om dyrenes helsestatus i regionen, inn informasjon om hvorvidt besetningen er offisielt anerkjent for å ha kontrollerte oppstallingsforhold (for mer informasjon om og definisjon av kontrollerte oppstallingsforhold, se forordning (EU) nr. 216/2014 og tilhørende EØS-notat). Formålet med endringen er å gi tilsynsveterinæren mer informasjon om besetningen, slik at riktig avgjørelse kan tas om hvilke dyr og antall dyr som skal testes for trikiner.

- vedlegg III, avsnitt 1, kapittel VI, Punkt 9: Punktet blir slettet og da også kravet om nasjonalt stempelmerke på kjøtt fra dyr som er nødslaktet. Endringen vil medføre at det ikke blir forskjellig merking og håndtering, og dermed ikke forskjell på bruk, av kjøtt fra dyr som er slaktet ordinært og dyr som er nødslaktet. Bakgrunnen er å slippe å ha egen varestrøm for kjøtt fra dyr som er nødslaktet. Hygiene skal uansett være ivaretatt.

Rettsakten gjør videre følgende endringer i forordning (EF) nr. 854/2004, vedlegg I om fastsettelse av særlige regler for gjennomføringen av offentlig kontroll av produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum

- Avsnitt I, kapittel III, punkt 7: Punktet blir slettet og da også krav til særlig stempelmerke på kjøtt fra nødslaktede dyr. Følger av endring over.

- Avsnitt III, kapittel I, pkt. 2 blir erstattet med: Presisering om at kontrollteknikerne i kjøttkontrollen kan hjelpe til med å sortere ut dyr med unormale tilstander. Formålet med endringen er å utnytte tilsynsressursene best mulig.

- Avsnitt IV, kapittel IV, del B, pkt. 1 og 2 blir erstattet med: *Post mortem* på slaktesvin skal i utgangspunkt kun skje visuelt. Dersom epidemiologiske data, MKI, *ante mortem* eller *post mortem*-undersøkelse avdekker unormale forhold av betydning for folkehelsen, dyrehelsen eller dyrevelferden skal det foretas tilleggsundersøkelser *post mortem* (palpasjon og snitting) av både slakteskrotter og organer. Tilleggsundersøkelsene skal tilpasses de unormale funnene som er gjort.

Denne endringen omtales også i forordning (EU) nr. 219/2014, hvor det spesifiseres at det er den offentlige veterinæren som skal avgjøre om de trengs tilleggsundersøkelse *post mortem* og deretter utføre disse i form av palpasjon og/eller snitting. Forordning (EU) nr. 219/2014 er av samme dato som forordning (EU) nr. 218/2014. Det er uklart hva som er bakgrunnen for at det foreligger to forordninger med forskjellig innhold, men fastsatt samme dato. Det er imidlertid klart, på bakgrunn av informasjon fra møte i hygienearbeidsgruppen, at det er innholdet i forordning (EU) nr. 219/2014 som skal gjelde. Se eget EØS-notat som omtaler forordning (EU) nr. 219/2014.

-I Avsnitt IV, kapittel IX blir følgende lagt til: Krav om at myndighetene skal verifisere at de prosesshygieniske kravene for *Salmonella* på svineskrotter overholdes. Myndighetene kan velge mellom tre metoder til denne verifiseringen. Alternativ 1 er at myndighetene selv tar et visst antall prøver på slakteriet, alternativ 2 er at myndighetene samler informasjon om og resultat av de prøver som driftsansvarlig har tatt og alternativ 3 er at myndighetene samler informasjon om og resultat av de prøver som blitt tatt i et nasjonalt overvåkings- og kontrollprogram.

Dersom kriteriene i forordning (EF) nr. 2073/2005 om prosesshygiene for *Salmonella* på slaktesvin ikke overholdes, skal tilsynsmyndigheten pålegge driftsansvarlig en tiltaksplan. Tilsynsmyndigheten skal overvåke resultatene av tiltaksplanen.

Rettsakten gjør til slutt en endring i forordning 2074/2005, vedlegg VIb, punkt 3a:

- Man fjerner kriterier for når visuell kontroll av slaktesvin kan skje, siden rettsakten medfører at visuell kontroll blir hovedregelen.

Merknader

Rettsakten krever endring i:

- Forskrift 2008-12-22 nr. 1624 om særlige hygieneregler for næringsmidler av animalsk opprinnelse (animaliehygieneforskriften).
- Forskrift 2008-12-22 nr. 1622 om særlige regler for gjennomføringen av offentlig kontroll av produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum (animaliekontrollforskriften).

Det er ovenfor vist til at forordning nr. 218/2014 og forordning (EU) nr. 219/2014 er fastsatt samme dato, men har forskjellig innhold når det gjelder forordning (EF) nr. 854/2004, vedlegg I, Avsnitt IV, kapittel IV, del B, pkt. 1 og 2. Dette er tenkt løst forskiftsteknisk på følgende måte: Begge forordningene gjennomføres på vanlig måte ved henvisning i samme forskrift. Under avsnittet «forordninger» omtales forordningene med hver sin endrings-M for å ivareta historikken om endringene. Teksten som fremgår av den konsoliderte utgaven vil imidlertid være den siste, dvs. teksten i forordning (EU) nr. 219/2014.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Dersom kravene til MKI og kontrollerte oppstallingsforhold overholdes, åpner det for en mer økonomisk og mer kostandeffektiv kjøttkontroll. Det forventes å bli besparelser på slakteriene ved at tilsynet bruker mindre ressurser på utøvende kontroll, dvs redusert arbeide på slaktebåndet og minket antall trikinanalyserer. Til tross for at moderniseringen av kjøttkontrollen vil være ressurs sparende, vil det likevel koste penger for tilsynet ved anerkjennelse og oppfølging av besetninger og for bransjen ved eventuell oppgradering/ombygging av fjøs, innføring av system for skadedyrkontroll, kontroll og lagring av fôr, merking, innkjøp av nye dyr, sporbarhet, endrede rutiner etc.

En utfordring for slakteriene vil være logistikk ved transport og slakt av dyr fra besetninger med forskjellig trikinstatus. For maksimal økonomisk uttelling bør besetninger som skal prøvetas/ikke skal prøvetas transporteres og slaktes sammen. I tillegg må de fleste bøndene være interessert i å få anerkjente oppstallingsforhold, som i sin tur vil være beroende av om slakteriene er villige til å gi bonden mer betalt for de trikinfrie grisene han sender til slakt.

Rettsakten gir nasjonalt handlingsrom ved at bransjen selv kan bestemme om den ønsker å ta i bruk de muligheter på besparelser som moderniseringen av kjøttkontrollen gir eller ikke.

Rettslige konsekvenser

Endringer som gir strengere krav ved påvisning av *Salmonella* vil ikke ha betydning for norsk næring eller Mattilsynet på grunn av at Norge, med bakgrunn i salmonellagarantien, allerede har et mer omfattende og strengere nasjonalt regelverk.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Barne- likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32014R0219 Kommisjonsforordning (EU) nr. 219/2014 av 7. mars 2014 som endrer vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 hva gjelder de spesifikke kravene til post mortem-inspeksjon av slaktesvin

Sammendrag av innhold

Rettsakten innfører visuell kontroll *post mortem* (ikke palpasjon eller snitting) som hovedregel. Dersom den offisielle tilsynsveterinæren finner at epidemiologiske data, matkjedeinformasjonen, eller funn ved *ante mortem* og/eller *post mortem*-kontrollen avdekker mulige farer for folkehelse, dyrehelse eller dyrevelferd, skal det foretas en tilleggsundersøkelse med palpasjon og/eller snitting av slakteskrott og organer.

Formålet med visuell *post mortem*-kontroll er å minske den fysiske håndteringen av slakteskrotter og dermed redusere krysskontamineringen mellom slakteskrotter via hender og kniver. Årsaken er at de sykdommer som gir synlige tegn på indre organ, f.eks. tuberkulose på lunger, ikke lengre er aktuelle. I dag er bakteriell forurensning den største risikoen og disse gir ikke synlige tegn på indre organ. Denne endringen omtales også i forordning (EU) nr. 218/2014. Forordning (EU) nr. 218/2014 er av samme dato som forordning (EU) nr. 219/2014. Innholdet er delvis forskjellig og det er uklart hva som er bakgrunnen for at det foreligger to forordninger med forskjellig innhold, men fastsatt samme dato. Det er imidlertid klart, på bakgrunn av informasjon fra møte i hygienearbeidsgruppen, at det er innholdet i forordning (EU) nr. 219/2014 som skal gjelde. For informasjon om forordning (EU) nr. 218/2014, se ovenfor.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 22. desember 2008 nr. 1622 om særlige regler for gjennomføringen av offentlig kontroll av produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum (animaliekontrollforskriften).

Det er ovenfor vist til at forordning (EU) nr. 218/2014 og forordning (EU) nr. 219/2014 er fastsatt samme dato, men har forskjellig innhold når det gjelder forordning (EF) nr. 854/2004, vedlegg I, Avsnitt IV, kapittel IV, del B, pkt. 1 og 2. Dette er tenkt løst forskiftsteknisk på følgende måte: Begge forordningene gjennomføres på vanlig måte ved henvisning i samme forskrift. Under avsnittet «forordninger» omtales forordningene med hver sin endrings-M for å ivareta historikken om endringene. Teksten som fremgår av den konsoliderte utgaven vil imidlertid være den siste, dvs. teksten i forordning (EU) nr. 219/2014.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Dersom kravene til MKI og kontrollerte oppstillingsforhold overholdes, åpner det for en mer økonomisk og mer kostandeffektiv kjøttkontroll. Det forventes å bli besparelser på slakteriene ved at tilsynet bruker mindre ressurser på utøvende kontroll, dvs. redusert arbeide på slakkebåndet og mindet antall trikinanalyserer. Til tross for at moderniseringen av kjøttkontrollen vil være ressurs sparende, vil det likevel koste penger for tilsynet ved anerkjennelse og oppfølging av besetninger og for bransjen ved eventuell oppgradering/ombygging av fjøs, innføring av system for skadedyrkontroll, kontroll og lagring av fôr, merking, innkjøp av nye dyr, sporbarhet, endrede rutiner etc.

En utfordring for slakteriene vil være logistikk ved transport og slakt av dyr fra besetninger med forskjellig trikinstatus. For maksimal økonomisk uttelling bør besetninger som skal prøvetas/ikke skal prøvetas transporteres og slaktes sammen. I tillegg må de fleste bøndene være interessert i å få anerkjente oppstillingsforhold, som i sin tur vil være beroende av om slakteriene er villige til å gi bonden mer betalt for de trikinfrie grisene han sender til slakt.

Rettsakten gir nasjonalt handlingsrom ved at bransjen selv kan bestemme om den ønsker å ta i bruk de muligheter på besparelser som moderniseringen av kjøttkontrollen gir eller ikke.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne- likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet,

Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32014R0217 Kommisjonsforordning (EU) nr. 217/2014 av 7. mars 2014 som endrer forordning (EF) nr. 2073/2005 hva gjelder Salmonella på slakteskrotter av svin

Sammendrag av innhold

Rettsakten gir strengere prosesshygieniske kriterier for slakteriene ved påvisning av *Salmonella* på slakteskrotter av svin. Formålet er å redusere *Salmonella* på slakteskrotter og dermed risikoen for at mennesker blir syke ved konsum av kjøtt som ikke er tilberedt på riktig måte. Påvisning av minst 3 positive salmonellatester vil gi strengere prosesshygieniske kriterier og medføre krav om gjennomgang av slaktehygiene og slakterutiner.

Hvis det ved slakt eller partier av kjøtt i Norge påvises *Salmonella* må et av følgende skje:

- kjøttet brukes til humant konsum etter behandling som sikrer fjerning av *Salmonella*, i samsvar med forskrift 10. april 1995 nr. 368 om overvåking av og kontroll med forekomst av *Salmonella* i ferskt kjøtt, eller
- behandles i samsvar med forskrift 27. oktober 2007 nr. 1254 om animalske biprodukter som ikke er beregnet på konsum.

Merknader

Rettsakten krever endring i forskrift 22. desember 2008 nr. 1623 om næringsmiddelhygiene (næringsmiddelhygieneforskriften).

Rettslige konsekvenser

Disse endringene vil ikke ha betydning for norsk næring på grunn av at Norge, med bakgrunn i salmonellagarantien, har et mer omfattende og strengere nasjonalt regelverk.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

**-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG
MATDEPARTEMENTET/NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET**

**RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG
INN I NORSK HANDLEFRIHET**

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Forvarer

32014R0289 Kommisjonsforordning (EU) nr. 289/2014 av 21. mars 2014 om endring av vedlegg II, III og V til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimum grenseverdier for rester av foramsulfuron, azimsulfuron, jodsulfuron, oksasulfuron, mesosulfuron, flzasulfuron, imazosulfuron, propamokarb, bifenzat, klorprofam og thiobencarb i eller på visse produkter

Sammendrag

Rettsakten endrer maksimum grenseverdier (MRL) for foramsulfuron, azimsulfurone, jodsulfuron, oksasulfuron, mesosulfuron, flzasulfuron, imazosulfuron, propamokarb, bifenzat, klorprofam og thiobencarb i eller på visse næringsmidler og fôrvarer.

MRL for stoffene foramsulfuron, azimsulfurone, jodsulfuron, oksasulfuron, mesosulfuron, flzasulfuron og imazosulfuron er oppført i forordning (EF) nr. 396/2005, vedlegg II og del B av vedlegg III. MRL for propamokarb er oppført i forordning (EF) nr. 396/2005, del A av vedlegg III. Restdefinisjon for thiobencarb er oppført i vedlegg V.

Endringene skjer på bakgrunn av artikkel 12 vurderinger av de aktuelle stoffene der EFSA har revurdert allerede fastsatte MRLer for stoffene. For flere av stoffene anbefalte EFSA lavere MRLer for enkelte produkter eller produktgrupper, mens andre MRLer ble vurdert å kunne beholdes. Enkelte MRLer fastsettes høyere (gjelder et mindre antall MRLer). LOQ settes lavere for flere produktgrupper og dette gir lavere MRLer. For noen bestemte produktgrupper settes LOQ i noen tilfeller høyere. De fleste av endringene innebærer lavere MRLer. Med unntak av MRL for propamokarb i salat der EFSA har vurdert mulig helsefare med hensyn til inntak for nåværende MRL gis det en overgangsordning for disse endringene.

Ikrafttredelse i EU og overgangsordning :

Endringene i MRL i denne forordningen skal gjelde i EU fra 11. oktober 2014. Dersom forordningen er tatt inn i norsk rett på det tidspunktet vil MRLene gjelde også i Norge fra 11. oktober 2014 eller eventuelt fra den datoen forordningen tas inn i norsk rett. For produkter produsert før 11. april 2014 kan tidligere grenseverdiene for stoffene før disse endringene blir gjeldende fortsatt brukes.

De nye grenseverdiene er vurdert, risikohåndtert og vedtatt av Standing Committee of the Food Chain and Animal Health, Section Pesticide Residues (SCFCAH-PR). De er basert på European Food Safety Authority (EFSA) sine saklige begrunnelser (reasoned opinions) og annen relevant informasjon.

Endringer i MRL i forordning (EU) nr. 289/2014

For propamokarb ble flere MRLer som tidligere var fastsatt endret til å være midlertidige MRLer på grunn av at det ble vurdert å være mangelfull dokumentasjon når det gjelder restforsøk. Midlertidige MRLer innebærer krav om ytterligere dokumentasjon før ny revurdering etter 2 år.

FORAMSULFURON (N)
LOQ endret fra 0,01* til 0,02* mg/kg for produktgruppene trenøtter, urter og oljefrø og oljefruktur. MRL satt ved LOQ for disse, ingen fastsatte MRLer over kvantifiseringsgrensen for disse gruppene. MRL for mais (korn) på 0,01* mg/kg fikk en fotnote om manglende analysemetoder. Det er oppført MRLer for animalske produkter ved LOQ.

AZIMSULFURON		
MRLer ved LOQ (kvantifiseringsgrensen for stoffet). LOQ settes lavere for alle vegetabiliske produktgrupper unntatt urter. For animalske produkter er MRLer ved LOQ fastsatt til 0,02 * mg/kg for alle produkter unntatt honning (0,05* mg/kg). Endringene innebærer lavere MRLer.		
JODSULFURON (N) restdefinisjon: jodsulfuron-metyl (sum av jodsulfuron-metyl og dets salter uttrykt som jodsulfuron-metyl).		
Det er ikke fastsatt noen MRLer over LOQ for stoffet. Endringene innebærer at LOQ (MRL) settes lavere for flere produktgrupper. Det er også oppført MRLer som er fastsatt ved LOQ for animalske produkter. Endringene innebærer lavere MRLer.		
OKSASULFURON		
Ingen fastsatte MRLer over LOQ for stoffet. Endringene innebærer at LOQ (MRL) er fastsatt lavere for samtlige produktgrupper. Det blir oppført MRL ved LOQ for noen flere animalske produktgrupper ved LOQ (unntatt honning er disse ved 0,01* mg/kg).		
MESOSULFURON (N), restdefinisjon; mesosulfuron-metyl uttrykt som mesosulfuron		
Det er ingen fastsatte MRLer over LOQ for stoffet. LOQ (MRL) settes litt høyere for produktgruppene trenøtter, urter, te, kaffe, urteteer og kakao, humle (tørket) og krydder samt for produktet oliven til oljeproduksjon.		
FLAZASULFURON		
LOQ (MRL ved LOQ) fastsettes lavere for produktgruppene sitrusfrukter, oljefrø og oljefrukt og korn. LOQ (MRL ved LOQ) for produktene bordruer og vindruer er fastsatt lavere. LOQ (MRL ved LOQ) fastsettes høyere for produktene urter, kaffe, te, urtete og kakao, humle tørket og oliven. MRLer for animalske produkter (landdyr) som er ved LOQ er oppført. Når MRL for bordoliven slettes (se under) er det ikke fastsatt MRLer over LOQ for stoffet.		
Produkt	Gjeldende MRL (mg/kg)	MRL 289/2014 (mg/kg)
Bordoliven	0,02	0,01* (ft)
IMAZOSULFURON		
LOQ (MRL ved LOQ) fastsettes litt høyere for produktgruppene trenøtter, urter, oljefrø og oljefrukt, te, kaffe, urteteer og kakao, humle (tørket) og krydder. Det er oppført MRL ved LOQ for animalske produkter fra landdyr.		
PROPAMOKARB (N)		
LOQ er fastsatt lavere mange produktgrupper, og for produkter der det ikke er fastsatt MRL over LOQ innebærer det lavere MRL. For noen få produktgrupper settes LOQ høyere. For Fotnote (ft) på noen MRLer under, det er her vurdert å være manglende dokumentasjon og at MRL derfor er fastsatt som midlertidig.		
Produkt	Gjeldende MRL (mg/kg)	MRL 289/2014 (mg/kg)
Grapefrukt, sitron, lime, mandariner og andre (sitrusfrukter)	10	0,01*
Epler og pærer	10	0,01*
Poteter	0,5	0,3
Tropiske rot og knollgrønnsaker	0,5 og 10	0,01*
Gulerøtter og neper	10	0,01*
Knollselleri	0,2	0,01*
Pepperrot og rotpersille	0,5	0,01*

Reddiker	10	3
Hvitløk	10	0,01*
Kepaløk	10	2
Sjalottløk	2	0,01*
Tomater og auberginer	10	4
Paprika (inkludert chillipepper)	10	3
Okra og andre (Solanacea)	10	0,01*
Gresskarfamilien spiselig skall (gruppe), kjempegresskar og andre (gresskarfamilien, uspiselig skall)	10	5
Sukkermais	2	0,01*
Andre frukt bærende grønnsaker	10	0,01*
Brokkoli	10	3
Andre (blomsterkål)	10	0,01*
Rosenkål	10	2
Hodekål	10	0,7
Andre (hodekål), kinakål og andre (bladkål)	10	0,01*
Knutekål	10	0,3
Vårsalat og karse	30	20 (ft)
Salat (EFSA sin Reasoned opinion konkluderer med mulig helsefare (nåværende MRL), det gis derfor ikke overgangsordning for disse).	50	40
Bredbladet endive	10	20 (ft)
Andre (salat og andre salatplanter herunder Brassica)	20	0,01*
Spinat	30	40
Portulakk	20	0,01*
Bladbete og andre (spinat og lignende blader)	10	0,01*
Vinblader	30	0,01*
Brønnkarse	5	0,01*
Salatsikori	10	15
Bønner med belg (LOQ settes ned for gruppen belgfrukter, denne MRL opprettholdes, men ikke lenger ved LOQ).	0,1*	0,1
Hageselleri og purre	10	0,01*

BIFENAZAT, THIOBENCARB og KLORPROFAM (N)

EFSA har for disse stoffene foreslått å endre restdefinisjonen for stoffene. For disse stoffene har EU RL (referanselaboratorium) identifisert at det mangler kommersielt tilgjengelige standarder. Endring av restdefinisjoner kan gi endringer i analysemetoder. Ingen endringer av MRL for disse stoffene nå, MRLene for disse stoffene vil revurderes på et senere tidspunkt.

* betyr at MRL er lik den analytiske bestemmelsesgrensen LOQ
(N) plantevernmidler som inneholder stoffet er godkjent for bruk i Norge

Foramsulfuron (fôrmais), jodsulfuron (korn inkl. fôrmais), mesosulfuron (korn) , propamokarb (potet), bifenazat (tomat, agurk, jordbær) og klorprofam (potet) er godkjent for bruk i Norge. Godkjent bruk beskrevet i parentes.

Forordningen innebærer også endringer i restdefinisjonen for stoffene bifenazat, thioencarb og klorprofam. Endringer i restdefinisjon har betydning for analysemetoder ved kontroll og kan også gi behov for å utføre nye restforsøk samt nye beregninger av MRLer. Restdefinisjon for virksomme stoffer angir hva som skal tas med i beregningen (f.eks hvilke metabolitter) og det har betydning for beregning av analysesvar for sammenligning mot fastsatte grenseverdier.

Merknader

Rettsakten krever endring i norsk forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Endringer i MRL vil kunne påvirke antall positive analyseprøver. Det vil si at når MRL øker, vil dette kunne føre til færre påviste positive analyseprøver. Når MRL reduseres, vil dette kunne føre til flere positive analyseprøver. Endringer i antall positive analyseprøver kan derfor kunne påvirke det administrative arbeidet som Mattilsynet har ved overskridelser av MRLer. Imidlertid anser Mattilsynet at endringene er minimale og at rettsakten;

- ikke får vesentlige økonomiske konsekvenser verken for næringen eller Mattilsynet.
- ikke får vesentlige administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der berørte departementer og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32014R0318 Kommisjonsforordning (EU) nr. 318/2014 av 27. mars 2014 om endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimum grenseverdier for rester av fenarimol, metaflumizone og teflubenzuron i eller på visse produkter

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer maksimum grenseverdier (MRL) for fenarimol, metaflumizon og teflubenzuron i eller på visse næringsmidler og fôrvarer.

MRL for stoffet fenarimol er oppført i forordning (EF) nr. 396/2005, vedlegg II og del B av vedlegg III. MRL for metaflumizon og teflubenzuron er oppført i forordning (EF) nr. 396/2005, del A av vedlegg III. Endringene skjer på bakgrunn av søknader om endring av eksisterende eller fastsettelse av nye MRLer etter artikkel 6 i forbindelse med godkjenning av bruk av stoffene i bestemte kulturer (for ulike produkter) eller på grunn av autorisert bruk i tredjestater. For fenarimol og metaflumizon konkluderte EFSA med at dokumentasjonen ikke var tilstrekkelig for å øke disse MRLene for flere av produktene det var søkt om endring av MRL for. For metaflumizon anbefalte ikke EFSA å fastsette MRLen det er søkt om for bredbladet endiv fordi helserisiko for forbruker ikke kan utelukkes. Denne MRLen ble derfor ikke endret. EFSA anbefalte å fastsette lavere MRL for metaflumizon i brokkoli og salat enn det var søkt om.

Det gis en overgangsordning som innebærer at endringene i MRLer først gjelder fra 17. oktober 2014 i EU selv om forordningen ble vedtatt i EU 27. mars 2014. MRLene vil gjelde også i Norge fra 17. oktober 2014 forutsatt at forordningen er gjennomført i norsk rett på det tidspunktet eventuelt fra det tidspunkt forordningen gjennomføres i norsk rett.

De nye grenseverdiene er vurdert, risikohåndtert og vedtatt av Standing Committee of the Food Chain and Animal Health, Section Pesticide Residues (SCFAH-PR). De er basert på European Food Safety Authority (EFSA) sine saklige begrunnelser (reasoned opinions) og annen relevant informasjon.

Endringer i MRL i forordning (EU) nr. 318/2014

FENARIMOL		
Produkt	Gjeldende MRL (mg/kg)	MRL 318/2014 (mg/kg)
Kjernefrukt (gruppe)	0.3	0.1
Kirsebær	1.0	1.5
Meloner og gresskar	0.05	0.2
Det er oppført MRLer ved LOQ for flere animalske produkter. MRL ble ikke endret for fersken, vindruer, borddruer, jordbær og bananer siden dette ikke ble anbefalt av EFSA.		
METAFLUMIZON (sum av E og Z-isomere)		
Produkt	Gjeldende MRL (mg/kg)	MRL 318/2014 (mg/kg)
Gresskarfamilien, spiselig skall	0.05*	0.4
Brokkoli	0.05*	3
Blomkål	0.05*	1.5
Kinakål	6	7
Salat	10	5
Bønner med belg	0.05*	0.9
Erter med belg	0.05*	1.5
Artisjokk	0.05*	0.9
Bomullsfrø	0.05*	0.07
Honning	0.02	0.05*
MRLene for paprika (og chillipepper), rosenkål, hodekål, vårsalat, karse, vårkarse, ruccola, sareptasennep, blader og spirer av Brassica og andre (salat og andre salatplanter herunder Brassica) er ikke endret fordi det ikke ble anbefalt av EFSA.		
TEFLUBENZURON		
Produkt	Gjeldende MRL (mg/kg)	MRL 318/2014 (mg/kg)
Kjernefrukt (gruppe)	1	0.5
Tomater	1	1.5
Paprika (chillipepper), auberginer, okra og andre (Solanacea)	0.5	1.5
Sylteagurker	0.5	1.5

Mandelgresskar og andre (gresskarfamilien spiselig skall)	0.2	0.5
EFSA identifiserte problemer med kronisk inntak og stor del av inntak/eksponering kommer fra MRL for epler. EFSA anbefalte derfor å fastsette MRL for eple lavere til en fallback-MRL på 0,5 mg/kg og at det var en forutsetning for at enkelte andre MRLer kan fastsettes høyere.		

* betyr at MRL er lik den analytiske bestemmelsesgrensen LOQ

Ingen av disse plantevernmidlene er godkjent i Norge.

Merknader

Rettsakten krever endring i norsk forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Endringer i MRL vil kunne påvirke antall positive analyseprøver. Det vil si at når MRL øker, vil dette kunne føre til færre påviste positive analyseprøver. Når MRL reduseres, vil dette kunne føre til flere positive analyseprøver. Endringer i antall positive analyseprøver kan derfor kunne påvirke det administrative arbeidet som Mattilsynet har ved overskridelser av MRLer. Imidlertid anser Mattilsynet at endringene er minimale og at rettsakten;

- ikke får vesentlige økonomiske konsekvenser verken for næringen eller Mattilsynet.
- ikke får vesentlige administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der berørte departementer og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32014R0364 Kommisjonsforordning (EU) nr. 364/2014 av 4. april 2014 om endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimum grenseverdier for rester av fenpyroksimat, flubendiamid, isopyrazam, kreksim-metyl, spirotetramat og tiakloprid i eller på visse produkter

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer maksimum grenseverdier (MRL) for fenpyroksimat, flubendiamid, isopyrazam, kreksim-metyl, spirotetramat og tiakloprid i eller på visse næringsmidler og fôrvarer.

MRL for stoffene kreksim-metyl og tiakloprid er oppført i forordning (EF) nr. 396/2005 vedlegg II og del B av vedlegg III.

MRL for fenpyroksimat, flubendiamid, isopyrazam og spirotetramat er oppført i forordning (EF) nr. 396/2005, del A av vedlegg III.

Endringene i MRLer har vært vurdert av EFSA og EU på bakgrunn av søknader etter artikkel 6 i forordning (EF) nr. 396/2005. Endringene innebærer at det er fastsatt MRLer på bakgrunn av bruk av plantevernmidlene i flere kulturer. Noen allerede fastsatte MRLer har blitt fastsatt noe høyere enn tidligere på bakgrunn av søknader og ny dokumentasjon.

De nye grenseverdiene er vurdert, risikohåndtert og vedtatt av Standing Committee of the Food Chain and Animal Health, Section Pesticide Residues (SCFAH-PR). De er basert på European Food Safety Authority (EFSA) sine saklige begrunnelser (reasoned opinions) og annen relevant informasjon.

Endringer i MRL i forordning (EU) nr. 364/2014

FENPYROKSIMAT (N)

Produkt	Gjeldende MRL (mg/kg)	MRL 364/2014 (mg/kg)
Bjørnebær og bringebær	1	1.5
Paprika (chilipepper)	0.2	0.3
Bønner (med belg)	0.2	0.7
FLUBENDAMID		
Produkt	Gjeldende MRL (mg/kg)	MRL 364/2014 (mg/kg)
Jordbær	0.01*	0.2
ISOPYRAZAM		
Produkt	Gjeldende MRL (mg/kg)	MRL 364/2014 (mg/kg)
c) andre rot og knollvekster, unntatt sukkerbete (gruppe)	0.01*	0.2
Paprika (chillipepper)	0.01*	0.09
Gresskarfamilien, spiselig skall	0.01*	0.06
Gresskarfamilien, uspiselig skall	0.01*	0.07
KREOKSIM-METYL		
Produkt	Gjeldende MRL (mg/kg)	MRL 364/2014 (mg/kg)
Azarol	0.05*	0.9
SPIROTETRAMAT (N). Restdefinisjonen inkluderer 4 metabolitter.		
Produkt	Gjeldende MRL (mg/kg)	MRL 364/2014 (mg/kg)
Jordbær	0.1*	0.4
Bordoliven	0.1*	4
Bananer	0.1*	0.6
Ananas	0.1*	0.3
Sjalottløk	0.1*	0.4
TIAKLOPRID (N)		
Produkt	Gjeldende MRL (mg/kg)	MRL 364/2014 (mg/kg)
Spinat og bladbete	0.02*	0.15

* betyr at MRL er lik den analytiske bestemmelsesgrensen LOQ

(N) plantevernmidler som inneholder stoffet er godkjent for bruk i Norge

Plantevernmidlene fenpyroksimat (bringe­bær og kirsebær), spiro­tetramat (frukt, kålvekster, salat og agurk) og tiaklopid (grønnsaker, raps, ryps og korn) er godkjent i Norge. Endringene vil ikke ha betydning for norsk bruk.

Merknader

Rettsakten krever endring i norsk forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Endringer i MRL vil kunne påvirke antall positive analyseprøver. Det vil si at når MRL øker, vil dette kunne føre til færre påviste positive analyseprøver. Når MRL reduseres, vil dette kunne føre til flere positive analyseprøver. Endringer i antall positive analyseprøver kan derfor kunne påvirke det administrative arbeidet som Mattilsynet har ved overskridelser av MRLer. Imidlertid anser Mattilsynet at endringene er minimale og at rettsakten;

- ikke får vesentlige økonomiske konsekvenser verken for næringen eller Mattilsynet.
- ikke får vesentlige administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der berørte departementer og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32014R0398 Kommisjonsforordning (EU) nr. 398/2014 av 22. april 2014 om endring av vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 396/2005 når det gjelder maksimum grenseverdier for rester av bentiavalikarb, cyazofamid, cyhalofop-butyl, forchlorfenuron, pymetrozin og silthiofam i eller på visse produkter

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer maksimum grenseverdier (MRL) for bentiavalikarb, cyazofamid, cyhalofop-butyl, forchlorfenuron, pymetrozin og silthiofam i eller på visse næringsmidler og fôrvarer.

MRL for stoffene cyazofamid, cyhalofop-butyl, pymetrozin og silthiofam er oppført i forordning (EF) nr. 396/2005 vedlegg II og del B av vedlegg III.

MRL for bentiavalikarb og forchlorfenuron er oppført i forordning (EF) nr. 396/2005, del A av vedlegg III.

Teknisk endring av navn på aktivt stoff fra forchlorfenuron til forchlor-fenuron (engelske navn).

Endringene skjer på bakgrunn av artikkel 12 vurderinger av de aktuelle stoffene der EFSA har revurdert allerede fastsatte MRLer for stoffene. EFSA anbefalte lavere MRLer for enkelte produkter/produktgrupper mens andre MRLer ble vurdert å kunne beholdes eller også fastsettes høyere.

Det er bestemt å gi en overgangsordning for produkter produsert før 13. november 2014 for alle MRLene unntatt MRL for pymetrozin i bredbladet endiv. Overgangsordningen gjelder ikke MRL for pymetrozin i bredbladet endiv fordi EFSA vurderte at nåværende MRL er fastsatt for høyt med hensyn til folkehelse. Forordningen skal gjelde i EU fra 13. november 2014. Endringene vil gjelde også i Norge fra samme dato dersom forordningen er gjennomført i norsk rett på det tidspunktet.

De nye grenseverdiene er vurdert, risikohåndtert og vedtatt av Standing Committee of the Food Chain and Animal Health, Section Pesticide Residues (SCFCAH-PR). De er basert på European Food Safety Authority (EFSA) sine saklige begrunnelser (reasoned opinions) og annen relevant informasjon.

Endringer i MRL i forordning (EU) nr. 398/2014

BENTHIAVALIKARB Restdefinisjon Bentiavalicarb (Bentiavalicarb-isopropyl (KIF-230 R-L) and its enantiomer (KIF-230 S-D) and diastereomers (KIF-230 R-L and KIF-230 S-D)		
Produkt	Gjeldende MRL (mg/kg)	MRL 398/2014 (mg/kg)
Borddruer og vindruer	0.2	0.3
Poteter	0.05	0.02*

For poteter foreslo EFSA og endre restdefinisjonen og sette MRL lavere. MRL for agurk ble fastsatt som midlertidig MRL pga mangelfull dokumentasjon. LOQ ble endret for noen produktgrupper og MRLer (ved LOQ) ble oppført for animalske produkter fra landdyr (unntatt honning MRL ved 0,01*mg/kg).

CYAZOFAMID (N)

Produkt	Gjeldende MRL (mg/kg)	MRL 398/2014 (mg/kg)
Borddruer og vindruer	0.5	0.9
Tomater	0.2	0.6 (ft)
Gresskarfamilien, spiselig skall	0.1	0.2 (ft)
Gresskarfamilien, uspiselig skall	0.1	0.15 (ft)

Fotnoter om midlertidige MRLer er satt på grunn av manglende dokumentasjon med hensyn til restforsøk. LOQ ble endret for enkelte produktgrupper og produkter.

CYHALOFOP-BUTYL (sum av cyhalofop-butyl og frie syrer herav)

Det er ikke fastsatt noen MRLer over LOQ. LOQ endres for enkelte produktgrupper, LOQ litt høyere for noen produkter (avhengig av produktegenskaper og tilgjengelige analysemetoder) og lavere for enkelte produkter. Det ble fastsatt MRLer ved LOQ for animalske produkter fra landdyr.

FORKLOR-FENURON

Det er ikke fastsatt noen MRLer over LOQ. Endringene består i at LOQ fastsettes lavere for flere produktgrupper og dette medfører lavere MRL for disse produktene.

PYMETROZIN

Produkt	Gjeldende MRL (mg/kg)	MRL 398/2014 (mg/kg)
Kastanjer, hasselnøtter, valnøtter	0.02*	0.05
Aprikos og fersken	0.05	0.03 (ft)
Jordbær	0.5	0.3 (ft)
Blåbær	0.02*	0.7 (ft)
Solbær, hvitrips, rødrips og stikkelsbær	0.5	0.7 (ft)
Okra	1	0.02*
Paprika (chilipepper)	1	0.02*
Gresskarfamilien spiselig skall	0.5	1 (ft)
Gresskarfamilien uspiselig skall	0.2	0.3 (ft)
Blomsterkål	0.02*	0.03 (ft)
Rosenkål	0.02*	0.08*
Vårsalat, salat, vårkarse, salatsennep/rucicola og blader og spirer av <i>Brassica</i>	2	3 (ft)
Bredbladet endive, karse og sareptasennep	2	0.6
Andre (salat og andre salatplanter inklusive <i>Brassica</i>)	2	0.02*

Spinat og bladbeta	0.4	0.6 (ft)
Urter (gruppe)	1 og 2	3 (ft)
Bønner uten belg, erter med belg, erter uten belg, linser og andre (belgfrukter friske)	1	0.02* (noen ft)
Hageselleri og fennikel	0.02*	0.04 (ft)
Bomullsfrø	0.05	0.03
Urteteer, røtter (vendelrot, ginsengrot, andre)	5	0.1*
Enkelte MRLer ble fastsatt som midlertidige grenseverdier som er markert med fotnoter på grunn av at det ble vurdert å være mangelfull dokumentasjon om restforsøk og lagringsstabilitet for disse produktene. LOQ ble endret for noen produktgrupper.		
SILTHIOFAM		
Det er ingen fastsatte MRLer over LOQ. LOQ ble fastsatt lavere for de fleste produktgrupper og det oppført MRLer ved LOQ for animalske produkter (fra landdyr).		

* betyr at MRL er lik den analytiske bestemmelsesgrensen LOQ

(N) plantevernmidler som inneholder stoffet er godkjent for bruk i Norge, (ft) – fotnote satt ved midlertidige MRLer

Av disse plantevernmidlene er det bare cyazofamid som er godkjent i Norge. Godkjent norsk bruk omfatter agurk (gresskarfamilien spiselig skall) og potet. Endringene vil ikke påvirke godkjent norsk bruk.

Merknader

Rettsakten krever endring i norsk forskrift 18. august 2009 nr. 1117 om rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Endringer i MRL vil kunne påvirke antall positive analyseprøver. Det vil si at når MRL øker, vil dette kunne føre til færre påviste positive analyseprøver. Når MRL reduseres, vil dette kunne føre til flere positive analyseprøver. Endringer i antall positive analyseprøver kan derfor kunne påvirke det administrative arbeidet som Mattilsynet har ved overskridelser av MRLer. Imidlertid anser Mattilsynet at endringene er minimale og at rettsakten;

- ikke får vesentlige økonomiske konsekvenser verken for næringen eller Mattilsynet.
- ikke får vesentlige administrative konsekvenser for Mattilsynet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der berørte departementer og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XV Farlige stoffer

32014R0334 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 334/2014 av 11. mars 2014 om endring av forordning (EU) nr. 528/2012 om tilgjengeliggjøring på markedet og bruk av biocidprodukter for så vidt angår nærmere bestemte betingelser for adgang til markedet

Sammendrag av innhold

Ved forordning (EU) nr. 334/2014 gjennomføres en rekke tekniske endringer, justeringer og presiseringer både til artikler og vedlegg til forordning (EU) nr. 528/2012, biocidforordningen. Endringene gjelder blant annet klargjøring av hva som faller innenfor begrepet produktfamilier og at ulike klassifiseringer kan aksepteres innen familien.

- Videre er det presiseringer når det gjelder avviklingsperiode for biocidprodukter som skal ut av markedet.
 - Klargjøre at i overgangsperioden for kravene til aktive stoffer bruk i behandlede varer (artikkel 94) kan nye behandlede produkter komme på markedet så lenge en søknad om godkjenning av aktivt stoff gjøres før 1. september 2016. også kravene til merking av behandlede varer er gjort tydeligere og gjelder fra 1. september 2013.
 - Endringen tillater også produktleverandører å inkluderes på listen iht artikkel 95 over leverandør av aktive stoffer på spesifikk produkttype.
 - Utvider obligatorisk datadeling også for data knyttet til miljø, så som data for skjebne og oppførsel i miljøet.
 - Etablering av databeskyttelsesperiode også for data levert for produkter under forenklet prosedyre.
 - Utvidet rolle for ECHA til også å omfatte støtte til medlemslandene ved kontroll og gjennomføringsaktivitet knyttet til forordningen,
 - Det er foretatt noen tekniske justeringer for at begreper og bestemmelser i biocidforordningen skal samsvare med andre rettsakter på kjemikalieområdet. Dette gjelder primært i forhold til forordning (EF) nr. 1272/2008 om klassifisering og merking av kjemikalier.
- Slik forordning (EU) nr. 528/2012 er utformet i dag gjelder PBT-kriteriene for klassifisering kun for stoffer, men i denne endringen legges inn tekst som sørger for at biocidholdige produkter som danner eller består av stoffer som oppfyller PBT-kriteriene heller ikke kan godkjennes for privat bruk.

Merknader

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av forordningen anses ikke å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over å foreta tilsvarende endring i biocidforskriften.

Rettslige konsekvenser

Hovedrettsakten – forordning (EU) nr. 528/2012 er hjemlet i traktatens artikkel 114. Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013. Biocidforordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften). Gjennomføring av forordning (EU) nr. 334/2014 vil skje ved endring i biocidforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet.

3214R0405 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 405/2014 av 23. april 2014 om godkjenning av laurinsyre som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 19

Sammendrag av innhold

Biocidforordningen – forordning (EU) nr. 528/2012 – har en godkjenningsprosess hvor det aktive stoffet godkjennes på fellesskapsnivå og deretter godkjenning av biocidproduktet nasjonalt eller på fellesskapsnivå (EU-godkjenning). Produkttypene som omfattes av regelverket fremgår av vedlegg V i biocidforordningen.

Forordning (EU) nr. 405/2014 godkjenner laurinsyre som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 19. Produkttype 19 omfatter repellenter og lokkestoffer. Siden vurderingen ikke omfatter nanomaterialer, skal godkjenninger heller ikke omfatte nanomaterialer. Ved produktvurderingen skal det tas særlig hensyn til eksponering, risiko og effektivitet som har sammenheng med de bruksområder som inngår i en søknad om godkjenning, men som ikke inngikk i risikovurderingen på fellesskapsnivå.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten:

Hovedrettsakten – forordning (EU) nr. 528/2012 er hjemlet i traktatens artikkel 114.

Rettslige konsekvenser:

Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013.

Biocidforordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften). Gjennomføring av forordning (EU) nr. 405/2014 vil skje ved endring i biocidforskriften.

Økonomiske/administrative konsekvenser:

Gjennomføring av forordningen anses ikke å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over å foreta tilsvarende endring i biocidforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet.

32014R0406 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 406/2014 av 23. april 2014 om godkjenning av ethyl(butylacetylaminopropionat) som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 19

Sammendrag av innhold

Biocidforordningen – forordning (EU) nr. 528/2012 – har en godkjenningsprosess hvor det aktive stoffet godkjennes på fellesskapsnivå og deretter godkjenning av biocidproduktet nasjonalt eller på fellesskapsnivå (EU-godkjenning). Produkttypene som omfattes av regelverket fremgår av vedlegg V i biocidforordningen.

Forordning (EU) nr. 406/2014 godkjenner ethyl(butylacetylaminopropionat) som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 19. Produkttype 19 omfatter repellenter og lokkestoffer. Siden vurderingen ikke omfatter nanomaterialer, skal godkjenninger heller ikke omfatte nanomaterialer. Ved produktvurderingen skal det tas særlig hensyn til eksponering, risiko og effektivitet som har sammenheng med de bruksområder som inngår i en søknad om godkjenning, men som ikke inngikk i risikovurderingen på fellesskapsnivå.

Godkjenning gis med følgende betingelser:

Primær eksponering av mennesker for produktet skal minimeres ved passende risikobegrensende tiltak, blant annet ved anvisninger om hvor hyppig og i hvilken mengde produktet kan påføres huden, der hvor dette er relevant.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten:

Hovedrettsakten – forordning (EU) nr. 528/2012 er hjemlet i traktatens artikkel 114.

Rettslige konsekvenser:

Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013.

Biocidforordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften). Gjennomføring av forordning (EU) nr. 406/2014 vil skje ved endring i biocidforskriften.

Økonomiske/administrative konsekvenser:

Gjennomføring av forordningen anses ikke å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over å foreta tilsvarende endring i biocidforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i spesialutvalget for handelsforenkling. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet

32014R0407 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 407/2014 av 23. april 2014 om godkjenning av transfluthrin som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 18

Sammendrag av innhold

Biocidforordningen – forordning (EU) nr. 528/2012 – har en godkjenningsprosess hvor det aktive stoffet godkjennes på fellesskapsnivå og deretter godkjenning av biocidproduktet nasjonalt eller på fellesskapsnivå (EU-godkjenning). Produkttypene som omfattes av regelverket fremgår av vedlegg V i biocidforordningen.

Forordning (EU) nr. 407/2014 godkjenner transfluthrin som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 18. Produkttype 18 omfatter insektmidler, middmidler og produkter til bekjempelse av andre leddyr.

Siden vurderingen ikke omfatter nanomaterialer, skal godkjenninger heller ikke omfatte nanomaterialer. Ved produktvurderingen skal det tas særlig hensyn til eksponering, risiko og effektivitet som har sammenheng med de bruksområder som inngår i en søknad om godkjenning, men som ikke inngikk i risikovurderingen på fellesskapsnivå.

Godkjenning gis med følgende betingelser:

Ved vurdering av risiko i forhold til vann, sedimenter og jord må transfluthrin verken benyttes i fordampere til innendørs bruk eller i myggspiraler med mindre det fremkommer i produktsøknaden at risiko kan begrenses til et akseptabelt nivå.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten:

Hovedrettsakten – forordning (EU) nr. 528/2012 er hjemlet i traktatens artikkel 114.

Rettslige konsekvenser:

Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013.

Biocidforordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften). Gjennomføring av forordning (EU) nr. 407/2014 vil skje ved endring i biocidforskriften.

Økonomiske/administrative konsekvenser:

Gjennomføring av forordningen anses ikke å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over å foreta tilsvarende endring i biocidforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet.

32014R0408 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 408/2014 av 23. april 2014 om godkjenning av syntetisk amorft silisiumdioksid som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 18

Sammendrag av innhold

Biocidforordningen – forordning (EU) nr. 528/2012 – har en godkjenningsprosess hvor det aktive stoffet godkjennes på fellesskapsnivå og deretter godkjenning av biocidproduktet nasjonalt eller på fellesskapsnivå (EU-godkjenning). Produkttypene som omfattes av regelverket fremgår av vedlegg V i biocidforordningen.

Forordning (EU) nr. 408/2014 godkjenner syntetisk amorft silisiumdioksid som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 18. Produkttype 18 omfatter insektmidler, middmidler og produkter til bekjempelse av andre leddyr.

Siden det vurderte syntetiske amorfe silisiumdioksid er et nanomateriale skal godkjenningen omfatte nanomaterialer, forutsatt at visse spesifikasjoner og betingelser knyttet til bruk er oppfylt. Ved produktvurderingen skal det tas særlig hensyn til eksponering, risiko og effektivitet som har sammenheng med de bruksområder som inngår i en søknad om godkjenning, men som ikke inngikk i risikovurderingen på fellesskapsnivå.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten:

Hovedrettsakten – forordning (EU) nr. 528/2012 er hjemlet i traktatens artikkel 114.

Rettslige konsekvenser:

Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013. Biocidforordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften). Gjennomføring av forordning (EU) nr. 408/2014 vil skje ved endring i biocidforskriften.

Økonomiske/administrative konsekvenser:

Gjennomføring av forordningen anses ikke å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over å foreta tilsvarende endring i biocidforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet.

32014R0437 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 437/2014 av 29. april 2014 om godkjenning av 4,5-dichlor-2-octyl-2H-isothiazol-3-on som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 21

Sammendrag av innhold

Biocidforordningen – forordning (EU) nr. 528/2012 – har en godkjenningsprosess hvor det aktive stoffet godkjennes på fellesskapsnivå og deretter godkjenning av biocidproduktet nasjonalt. Produkttypene som omfattes av regelverket fremgår av vedlegg V i biocidforordningen.

Forordning (EU) nr. 437/2014 godkjenner 4,5-dichlor-2-octyl-2H-isothiazol-3-on (DCOIT) som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 21. Produkttype 21 omfatter grohemmende midler.

Siden vurderingen ikke omfatter nanomaterialer, skal godkjenninger heller ikke omfatte nanomaterialer. Ved produktvurderingen skal det tas særlig hensyn til eksponering, risiko og effektivitet som har sammenheng med de bruksområder som inngår i en søknad om godkjenning, men som ikke inngikk i risikovurderingen på fellesskapsnivå.

Personer som bringer produkter som inneholder 4,5-dichlor-2-octyl-2H-isothiazol-3-on i omsetning til ikke-profesjonelle brukere skal sikre at produktene leveres med egnede hansker.

Godkjenning gis med følgende betingelser:

For produkter som er godkjent til profesjonell bruk skal det fastsettes risikobegrensende tiltak, herunder bruk av tilstrekkelig personlig verneutstyr, slik at brukereksponeringen reduseres til et akseptabelt nivå.

Det skal fremgå av etiketter og eventuelle bruksanvisninger at barn skal holdes på avstand inntil behandlet overflate er tørr.

For godkjente produkter skal det fremgå av etiketter og eventuelle sikkerhetsdatablad at bruk, vedlikehold og reparasjon skal foregå innenfor et avgrenset område, på et hardt og ugjennomtrengelig underlag med oppsamling eller hvis brukt på jord skal den være dekket av et ugjennomtrengelig materiale for å unngå spill og minske utslipp til miljøet. Eventuell spill og avfall skal samles opp for gjenbruk eller destruksjon.

For produkter som kan gi restkonsentrasjoner i næringsmidler eller fôr, skal medlemsstatene undersøke om det er behov for å fastsette nye eller endrede maksimalgrenseverdier i samsvar med forordning (EF) nr. 470/2009 eller forordning (EF) nr. 396/2005. Videre skal medlemsstatene treffe hensiktsmessige risikobegrensende tiltak for å sikre at gjeldende maksimalgrenseverdier ikke overskrides.

I tilfeller hvor en behandlet gjenstand er behandlet med, eller fortsatt inneholder et eller flere biocidprodukter med det aktuelle stoffet, og hvis det er nødvendig på grunn av mulighet for hudkontakt samt frigivelse av stoffet under normale bruksvilkår, skal den ansvarlige personen som bringer produktet i omsetning sikre at merkingen inneholder opplysninger om risiko for hudsensibilisering samt de opplysninger som er nevnt i artikkel 58, nr. 3, andre ledd i forordning (EU) nr. 528/2012.

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten:

Hovedrettsakten – forordning (EU) nr. 528/2012 er hjemlet i traktatens artikkel 114.

Rettslige konsekvenser:

Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013.

Biocidforordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften). Gjennomføring av forordning (EU) nr. 437/2014 vil skje ved endring i biocidforskriften.

Økonomiske/administrative konsekvenser:

Gjennomføring av forordningen anses ikke å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over å foreta tilsvarende endring i biocidforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet.

32014R0438 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 438/2014 av 29. april 2014 om godkjenning av cyproconazol som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 8

Sammendrag av innhold

Biocidforordningen – forordning (EU) nr. 528/2012 – har en godkjenningsprosess hvor det aktive stoffet godkjennes på fellesskapsnivå og deretter godkjenning av biocidproduktet nasjonalt. Produkttypene som omfattes av regelverket fremgår av vedlegg V i biocidforordningen.

Forordning (EU) nr. 438/2014 godkjenner cyproconazol som et eksisterende aktivt stoff til bruk i biocidprodukter i produkttype 8. Produkttype 8 omfatter treimpregneringsmidler. Cyproconazol anses som kandidat for substitusjon fordi stoffet oppfyller et av eksklusjonskriteriene og to av PBT-kriteriene som gitt i punkt 1a) og d) i artikkel 10 i forordning (EU) nr. 528/2012 og godkjennes derfor for 5 år.

Siden vurderingen ikke omfatter nanomaterialer, skal godkjenninger heller ikke omfatte nanomaterialer. Ved produktvurderingen skal det tas særlig hensyn til eksponering, risiko og effektivitet som har sammenheng med de bruksområder som inngår i en søknad om godkjenning, men som ikke inngikk i risikovurderingen på fellesskapsnivå.

Godkjenning gis med følgende betingelser:

For produkter som er godkjent til profesjonell bruk skal det fastsettes risikobegrensende tiltak, herunder bruk av tilstrekkelig personlig verneutstyr, slik at eksponeringen reduseres til et akseptabelt nivå.

Det skal ikke godkjennes produkter til industriell bruk ved dobbelt vakuumpregning med mindre det foreligger data som viser at produktet ikke innebærer uakseptabel risiko.

Videre skal det treffes hensiktsmessige tiltak for å beskytte jord og vannmiljø:

For godkjente produkter skal det fremgå av etiketter og eventuelle sikkerhetsdatablad at industriell bruk skal foregå innenfor et avgrenset område eller på et ugjennomtrengelig underlag med oppsamling. Nylig behandlet tre skal lagres under tak og/eller på hard og ugjennomtrengelig underlag for å hindre avrenning til jord og vann. Eventuell avrenning fra bruk av produktet skal samles til gjenbruk eller destrueres.

Det skal ikke godkjennes produkter til industriell behandling av tre som utsettes for vær eller til behandling av tre som skal benyttes i utendørs konstruksjoner mindre det foreligger data som viser at produktet ikke innebærer uakseptabel risiko.

Merknader

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av forordningen anses ikke å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over å foreta tilsvarende endring i biocidforskriften.

Rettslige konsekvenser

Hovedrettsakten – forordning (EU) nr. 528/2012 er hjemlet i traktatens artikkel 114. Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013. Biocidforordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften). Gjennomføring av forordning (EU) nr. 438/2014 vil skje ved endring i biocidforskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet.

32014D0227 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2014/227/EU av 24. april 2014 om ikke-godkjenning av visse aktive biocider i henhold til forordning (EU) nr. 528/2012

Sammendrag av innhold

Ved Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2014/227/EU er det besluttet å ikke godkjenne visse aktive stoffer (biocider) til bruk i biocidprodukter. For de aktuelle stoffene/produkttyper har enten alle deltakerne trukket seg fra vurderingsprogrammet eller den utpekte rapportøren (medlemsstat) har ikke mottatt fullstendig dokumentasjon innen gitt tidsfrist. Kommisjonen har informert medlemsstatene om dette. Denne informasjonen ble også publisert elektronisk. Noen virksomheter tilkjennega innen tidsfristen på tre måneder interesse for å overta oppgavene som ansvarlig søker for de angjeldende stoffer og produkttyper. Imidlertid har ingen av disse virksomhetene i ettertid sendt inn fullstendig dokumentasjon. På bakgrunn av dette godkjennes ikke disse stoffene for bruk i de aktuelle produkttypene i samsvar med artikkel 9 (om godkjenning av et aktivt stoff) i forordning (EU) nr. 528/2012 (biocidforordningen).

Merknader

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av beslutningen anses ikke å ha økonomiske og/eller administrative konsekvenser ut over å foreta tilsvarende endring i biocidforskriften.

Rettslige konsekvenser

Hovedrettsakten – forordning (EU) nr. 528/2012 er hjemlet i traktatens artikkel 114. Biocidforordning (EU) nr. 528/2012 ble innlemmet i EØS-avtalen 13. desember 2013. Biocidforordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift av 10. april 2014 nr. 548 om biocider (biocidforskriften). Gjennomføring av beslutning 2014/227/EU vil skje ved endring i biocidforskriften (vedlegg 3).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Høringsdokumenter om kommende/nye endringer i biocidregelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet.

32014R0474 Kommisjonsforordning (EU) nr. 474/2014 av 8. mai 2014 om endring i vedlegg XVII i forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH) for så vidt angår 1,4-diklorbenzen (DCB)

Sammendrag av innhold

Ved Kommisjonsforordning (EU) nr. 474/2014 endres vedlegg XVII i forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkjenning av samt begrensninger for kjemikalier (REACH). Vedlegg XVII i REACH omhandler begrensninger på fremstilling, omsetning og bruk av visse farlige stoffer, stoffblandinger og produkter.

Ved forordning (EU) nr. 474/2014 innføres regulering av 1,4-diklorbenzen (ny post 64 i vedlegg XVII). 1,4-diklorbenzenskal ikke bringes i omsetning eller brukes som et stoff eller som en bestanddel i blandinger i en konsentrasjon på 1 vektprosent eller mer, dersom stoffet eller blandingen bringes i omsetning til bruk eller brukes som luftfrisker eller desodoriseringsmiddel på toaletter, i hjem, på kontorer eller i andre innendørs offentlige områder. Forbudet gjelder fra 1. juni 2015.

Merknader

Økonomiske og administrative konsekvenser

Gjennomføring av forordning (EU) nr. 474/2014 er vurdert til ikke å medføre vesentlige administrative og/eller økonomiske konsekvenser.

Rettslige konsekvenser

Hovedrettsakten – forordning (EF) nr. 1907/2006 (REACH) – er hjemlet i artikkel 114 i traktat om Den Europeiske unions virkemåte (TFEU) (som har erstattet artikkel 95 i traktat om opprettelse av Det europeiske fellesskap). Forordning (EF) nr. 1907/2006 (REACH) ble innlemmet i EØS-avtalen i 2008. Forordningen er gjennomført i norsk rett ved forskrift 30. mai 2008 nr. 516 om registrering, vurdering, godkjenning og begrensning av kjemikalier (REACH-forskriften). Gjennomføring av forordning (EU) nr. 474/2014 vil skje ved endring i REACH-forskriftens vedlegg XVII.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten behandles i spesialutvalget for handelsforenkling. Dokumenter knyttet til endringer i det aktuelle regelverket legges ut på hjemmesiden til Miljødirektoratet sammen med annen informasjon og nyheter om REACH-regelverket.

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XX Miljø

Kapittel V Avfall

32011D0753 Kommisjonsbeslutning 2011/753/EU av 18. november 2011 om beregningsmetoder for å verifisere overholdelse av mål jf art 11 (2) i direktiv 2008/98/EF (avfallsrammedirektivet)

Sammendrag av innhold

Rammedirektivet for avfall (direktiv 2008/98/EF) setter krav til medlemslandene om å materialgjenvinne eller forberede til ombruk minst 50 % av husholdningsavfallet og minst 70 % av bygg- og anleggsavfallet ("construction and demolition waste") innen 2020 (artikkel 11-2ab). For at medlemslandene skal rapportere om måloppnåelsen på en enhetlig måte, har kommisjonen vedtatt hvilke utregningsmetoder som kan brukes, gjennom kommisjonsbeslutning 2011/753/EU. Kommisjonsbeslutningen inneholder seks artikler: 1. definisjoner, 2. generelle krav, 3. kommunalt avfall, 4. bygg- og anleggsavfall, 5. rapporteringskrav og 6. pliktsubjekt (medlemslandene).

Utregningsmetodene finnes i vedlegg I og II. Rapportering om måloppnåelse skal skje hvert tredje år. Intensjonen er at medlemslandene ikke skal få en vesentlig høyere rapporteringsbyrde i forhold til dagens rapportering om avfallsstatistikk til EU. Medlemslandene er derfor gitt muligheten til å velge mellom fire utregningsmetoder for husholdningsavfall, slik at de kan benytte en metode som i størst mulig grad baserer seg på allerede eksisterende avfallsdata. For bygg- og anleggsavfall finnes det kun én mulig utregningsmetode. Det skal her skilles mellom materialgjenvinning og såkalt "backfilling", som er nyttig bruk av egnede (tunge) masser til tekniske utfyllingsformål. Dette er nytt i forhold til dagens rapportering om avfallsstatistikk til EU.

Merknader

Rettslige konsekvenser: Rettsakten er rettet mot myndighetene og vil ikke kreve endringer i norsk lovverk.

Administrative konsekvenser: Rettsakten vil ikke få vesentlige administrative konsekvenser i Norge. Statistisk sentralbyrå vil kunne skaffe data om Norges måloppnåelse uten vesentlig mer informasjonsinnhenting enn i dag. SSB produserer avfallsstatistikk årlig, og rapporterer til EU i henhold til statistikkforordningen (2150/2002/EU) annethvert år.

Økonomiske konsekvenser i Norge for private og for offentlige myndigheter (kommunalt, fylkeskommunalt og statlig nivå): Rettsaktens pliktsubjekt er myndighetene, og den vil ikke få vesentlige økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Kommisjonsbeslutningen har ikke vært på høring i Norge, men Statistisk sentralbyrå har signalisert at beslutningen ikke vil påvirke arbeidsmengden knyttet til datainnsamling og rapportering i vesentlig grad.

Rettsakten har vært til behandling i Spesialutvalget for miljø, der Landbruks- og matdepartementet, Samferdselsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet, Olje- og energidepartementet, Kommunal- og moderniseringsdepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet og Klima- og miljødepartementet er representert. Rettsakten ble funnet EØS-relevant og akseptabel.

-KOMMUNAL- OG MODERNISERINGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

32014R0283 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 283/2014 av 11. mars 2014 om retningslinjer for trans-europeiske telekommunikasjonsnettverk

Sammendrag av innhold

Dette EØS-notatet gjelder kun forordning nr. 283/2014 (CEF Digital) (Regulation of the European Parliament and of the Council of 11 March 2014 on guidelines for trans-European telecommunications networks and repealing Decision No 1336/97/EC) og derigjennom deltakelse i programmet CEF på området telekom/digital. Forordningen som oppretter programmet CEF, nr. 1316/2013, er allerede innlemmet i EØS-avtalen.

Connecting Europe Facility (CEF) er et EU-program for investeringer i infrastruktur innen EU, og etablerer vilkår, metoder og prosedyrer for å gi økonomisk bistand til trans-europeiske nettverk med den hensikt å støtte prosjekter av felles interesse for medlemsstatene innen områdene transport, energi og telekom/digital. Det er utarbeidet egne forordninger for hvert enkelt område, som videre beskriver retningslinjer for bruk av de finansielle virkemidlene som følger med programmet. Disse forordningene/retningslinjene er å anse som videreføring av retningslinjene for de såkalte trans-europeiske nettverk programmene (Trans-European Networks – TEN), hhv. TEN Transport, TEN Energy og TEN Telecom. Disse programmene har tidligere ikke hatt en samordnet ramme for finansiering, men får dette ved opprettelsen av CEF-programmet.

Det publiseres separate EØS-notater for forordningene som angir retningslinjer for de to andre områdene, transport og energi, hvorav notatet som gjelder energiinfrastrukturforordningen er publisert her: <http://www.regjeringen.no/nb/sub/europaportalen/eos/eos-notatbasen/notatene/2011/okt/infrastrukturforordningen.html?id=744610> og notatet som gjelder Ten Transport retningslinjene er publisert her: <http://www.regjeringen.no/nb/sub/europaportalen/eos/eos-notatbasen/notatene/2011/nov/ten-t-retningslinjer.html?id=682405>.

Forordningen anses EØS-relevant, og deltakelse i den digitale delen av programmet anses viktig for Norge.

EØS-komiteens innlemmelse av forordningen CEF Digital må sees på bakgrunn av den allerede implementerte forordning om CEF.-programmet som setter rammen for finansiell deltakelse. Forordningen CEF Digital angir retningslinjer for telekomsektoren. Mens forordningen om programmet CEF etablerer de finansielle forutsetningene for deltakelse, beskriver forordningen som angir retningslinjene for CEF Digital hvilke typer tiltak denne finansieringen kan brukes til. CEF-Digital - programmet viderefører store pilotprosjekter utviklet under CIP-programmet der Norge har deltatt, og i noen tilfeller ledet utviklingen. Disse pilotprosjektene går nå inn i en fase der de utviklede løsningene skal driftes som infrastruktur for en rekke digitale kjernetjenester på grensekryssende områder, mer spesifikt:

- Elektronisk ID / elektronisk autentisering
- Elektronisk leveranse av dokumenter og faktura (her har Norge v/ Difi ledet pilotprosjektet Peppol under CIP)
- Digitale infrastrukturer knyttet til styrking av nettsikkerhet
- Automatisk oversettelse

Som overbygning for disse kjernetjenestene kommer fellestjenester for både offentlig og privat sektor.

Blant disse er:

Næringsliv: Systemer for e-anskaffelser og e-kataloger, sammenkobling av europeiske foretaksregistre, systemer for å håndtere tvister ifm grensekryssende netthandel, samt tjenesteyters

rett til å bruke et elektronisk kontaktpunkt til å fullføre prosedyrer som er nødvendige for å starte og utøve tjenestevirksomhet i et annet land.

Offentlig: Nettjenester som for eksempel eJustice, og "Safer Internet" -kontaktpunkter, inkludert tjenester for rapportering av barnepornografi. Plattform for tilgang til datasett tilgjengeliggjort av offentlige myndigheter for viderebruk, systemer for sikker utveksling av trygdeinformasjon og helsedata, som e-resept og personopplysninger, og for kommunikasjon mellom helsepersonell og pasienter/innbyggere. Digitale ressurser innen europeisk kulturarv (Europeana-portalen).

Merknader

Det rettslige grunnlaget for forordningen CEF Digital i EU er Treaty on the Functioning of the EU (TFEU) art. 172. Forordningen CEF Digital anses å ha EØS-relevans. Norsk deltakelse i EU-programmer hjemles i EØS-avtalen art. 78, og forordningen om CEF-programmet, nr. 1316/2013, er inntatt i EØS-avtalen protokoll 31, art. 2. Norge har tidligere deltatt i lignende programmer innen informasjons- og kommunikasjonsteknologi, og det fremstår som aktuelt og relevant å fortsette samarbeidet med EU på det digitale området.

Forordning nr. 1316/2013 medfører finansielle forpliktelser for Norge, og Stortingets samtykke er derfor innhentet for denne. Forordning nr. 283/2014, CEF Digital, medfører verken lovendring eller finansielle forpliktelser for Norge.

CEF Digital vil kunne få enkelte administrative konsekvenser for Norge i form av oppfølging og deltakelse i programmet CEF Digital. Deltakelse i komitéer og prosjekter vil kreve arbeidsinnsats, og i noen tilfeller egeninnsats der relevante myndigheter ser seg tjent med dette, for eksempel i form av nasjonale tiltak som følger opp CEF Digital. Det kan også bli aktuelt å utplassere nasjonale eksperter i EU-kommisjonen i tilknytning til programmet.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for kommunikasjoner, der berørte departementer er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Fôrvarer

32014R0292 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 292/2014 av 21. mars 2014 om godkjenningen av et preparat av 6-fytase produsert av Trichoderma reesei (CBS 126897) som fôrtilsetningsstoff til fjørfe, avvent smågris, slaktegris og avlspurker. (innehaver av godkjenningen ROAL Oy)

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder godkjenning av et enzym-preparat brukt som fôrtilsetningsstoff til fjørfe, avvent smågris og slaktegris og avlspurker. Preparatet er klassifisert i gruppen Zootekniske tilsetningsstoff, i den funksjonelle gruppen Fordøyelsesfremmende stoffer, og finnes i fast og flytende form. EFSA har vurdert søknaden og finner at preparatet er trygt å bruke, at det kan bedre utnyttelse av fosfor i fôret, fordøyelsen og bein-mineralisering hos kylling og slaktekalkun. EFSA mener dette kan ekstrapoleres til å gjelde for fjørfe av mindre økonomisk betydning. Videre mener EFSA at preparatet kan ha potensiale til å øke bein-mineralisering, tynntarm-fordøyelse, fosfor opptak og ytelse hos eggleggende høner og at dette kan ekstrapoleres til å gjelde for eggleggende fjørfe av økonomisk mindre viktige arter. Hos grisunger, slaktegris og purker finner EFSA at preparatet kan øke fordøyeligheten, fosfor-nivå eller ytelsesparameter. Preparatet er produsert ved hjelp av en genmodifisert stamme av Trichoderma reesei. Det er angitt minimumsdosering for å sikre effekt, det er satt ulikt nivå til de ulike arter. Analysemetode er angitt. Godkjenningen er gitt i samsvar med uttalelse fra den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer. Den har varighet til 11. april 2024.

Merknader

Økonomiske og administrative konsekvenser

Da slike preparater allerede finnes på markedet får ikke godkjenningen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet.

Det finnes mange tilsvarende preparater på markedet fra før, men dette gir større valgfrihet for industrien/ brukere av slike enzym-preparater.

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôr (fôrtilsetningsstoff-forskriften).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der berørte departementer og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32014R0290 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 290/2014 av 21. mars 2014 om godkjenningen av et preparat av endo-1,4-beta-xylanase og endo-1,3 (4)-beta-glukanase produsert av Talaromyces versatilis sp. Nov. IMI CC 378536 som fôrtilsetningsstoff til fjørfe, avvent smågris og slaktegris og som endrer forordningene (EF) nr. 1259/2004, (EF) nr. 943/2005, (EF) nr. 1206/2005 og (EF) nr. 322/2009 (innehaver av godkjenning Adisseo France S.A.S.)

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder re-godkjenning av et enzym-preparat brukt som fôrtilsetningsstoff til fjørfe, avvent smågris og slaktegris. Preparatet er klassifisert i gruppen Zootekniske tilsetningsstoff, og i den funksjonelle gruppen Fordøyelsesfremmende stoffer. Preparatet finnes i fast og flytende form. Tidligere har preparatet vært godkjent til kylling, kalkun, slakte-ender, avvent smågris og slaktegris.

Preparatet er ikke produsert av genmodifiserte organismer. EFSA har vurdert søknaden og finner at preparatet er trygt å bruke og at det kan øke dyras ytelse/ tilvekst. EFSA finner også at effekten kan ekstrapoleres til å gjelde alt fjørfe. Det er angitt minimumsdosering for å sikre effekt. Analysemetode er angitt. Det er gitt en overgangsperiode slik at preparat som er pakket og merket etter tidligere godkjenning kan brukes opp. Godkjenningen er gitt i samsvar med den faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer. Den har varighet til 11. april 2024.

Merknader

Økonomiske og administrative konsekvenser

Da preparatet allerede finnes på markedet får ikke re-godkjenningen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet.

Preparatet får et utvidet bruksområde, og dette kan forenkle bruken da preparatet nå kan benyttes til alle fjørfearter og til alle livsfaser.

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôr (fôrtilsetningsstoff-forskriften).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der berørte departementer og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XV Farlige stoffer

32014R0187 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 187/2014 av 26. februar 2014 om endring av forordning (EU) nr 540/2011 når det gjelder vilkårene for godkjenning av det virksomme stoffet methiocarb

Sammendrag av innhold

Methiocarb er godkjent som virksomt stoff som kan inngå i plantevernmiddel. Godkjenningen ble imidlertid gitt med forbehold om innsending av ytterligere dokumentasjon innen en gitt frist. De nye opplysningen som er sendt inn er ikke tilstrekkelige til å utelukke en høy risiko for fugler, pattedyr og leddyr som ikke er målorganismer. Forordningen innfører derfor nye restriksjoner på bruk og fjerner tillatelse til å bruke stoffet i sneglemidler. Stoffet er oppført i liste A i vedlegget til forordning (EF) nr. 540/2011, og denne forordningen endrer innholdet i denne oppføringen. A-listen inneholder stoffer som er vurdert etter EUs gamle direktiv (EF) nr. 91/414, og B-listen stoffer som er vurdert etter det nye regelverket eller etter en overgangsløsning.

Merknader

Listen over godkjente virksomme stoffer til bruk i plantevernmiddel er gitt som en egen forordning, men de virksomme stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler. Forordning 1107/2009 har erstattet direktiv 91/414/EØF om markedsføring av plantevernmidler. Listen over virksomme stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmiddel (direktiv 91/414). Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte virksomme stoffet skal revurderes. Søknader om nye stoffer som ble sendt inn før 14. juli 2011 vurderes etter de gamle reglene. Dette stoffet er vurdert etter de gamle reglene (direktiv 91/414).

Rettslige konsekvenser

Ny forskrift om plantevernmiddel, som foreslår implementering av EU-regelverket for plantevernmiddel var på høring våren 2012. Denne forordningen vil kreve en mindre endring av den nye forskriften ved at listen over godkjente virksomme stoff blir oppdatert.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at virksomme stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike virksomme stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det virksomme stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlende landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling, der berørte departementer er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32014R0460 Kommisjonsforordning (EU) nr.460/2014 av 5. mai 2014 som endrer forordning (EU) nr. 823/2012 når det gjelder utløpet av godkjenningen av det virksomme stoffet cyfluthrin

Sammendrag av innhold

Godkjenningen av det virksomme stoffet cyfluthrin utløper 31. oktober 2016. Forordning (EU) nr. 823/2012 forlenget godkjenningsperioden for dette stoffet som fastsatt i Kommisjonens gjennomføringsvedtak (EU) nr. 540/2011 til 31.oktober 2016. Bakgrunnen for forlengelsen var overgangen mellom nytt og gammelt regelverk i EU, og at søkerne skulle få en mulighet til å gi varsel om søknad tre år førutløp av godkjenningen slik det kreves i henhold til artikkel 15.1 i forordning (EF) nr. 1107/2009. Det er imidlertid ikke mottatt søknad om fornyet godkjenning av dette stoffet. Forordning (EU) nr. 823/2012 blir derfor endret slik at dato for utløp av godkjenningen settes nærmest mulig den opprinnelige datoen. Ny utløpsdato er satt til 30. april 2014.

Merknader

Listen over godkjente virksomme stoffer til bruk i plantevernmiddel er gitt som en egen forordning, men de virksomme stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler. Forordning 1107/2009 har erstattet direktiv 91/414/EØF om markedsføring av plantevernmidler. Listen over virksomme stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmiddel (direktiv 91/414). Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte virksomme stoffet skal revurderes. Søknader om nye stoffer som ble sendt inn før 14. juli 2011 vurderes etter de gamle reglene.

Rettslige konsekvenser

Ny forskrift om plantevernmiddel, som foreslår implementering av EU-regelverket for plantevernmiddel var på høring våren 2012. Denne forordningen vil kreve en mindre endring av den nye forskriften ved at listen over godkjente virksomme stoff blir oppdatert. Rettsakten er vurdert til å omfattes av gruppe 2, det vil si rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at virksomme stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike virksomme stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det virksomme stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlende landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling, der berørte departementer er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32014R0462 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 462/2014 av 5. mai 2014 om godkjenning av basissubstansen Equisetum arvense L., i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011

Sammendrag av innhold

Equisetum arvense L godkjennes som basissubstans. Stoffet føres opp i ny liste C i vedlegget til forordning (EU) nr. 540/2011. I samsvar med artikkel 23 (3) i forordning (EF) nr. 1107/2009 mottok kommisjonen en søknad om godkjenning av Equisetum arvense L. som basissubstans. Equisetum arvense L. oppfyller kriteriene til matvarer som definert i artikkel 2 i forordning (EU) nr. 178/2002. Videre så er plantevernmiddel et lite bruksområde for Equisetum arvense L, men det har en effekt som dette i blanding med vann. På bakgrunn av dette anses Equisetum arvense L som en basissubstans. Det er heller ingen kortsiktige eller langsiktige effekter på helse og miljø av basissubstansen

I samsvar med artikkel 23 (5) i forordning (EF) nr. 1107/2009 skal basissubstanser oppføres separat i en liste. Denne forordningen legger til en liste C til vedlegget til Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011.

Merknader

Listen over godkjente virksomme stoffer til bruk i plantevernmiddel er gitt som en egen forordning, men de virksomme stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler. Forordning 1107/2009 har erstattet direktiv 91/414/EØF om markedsføring av plantevernmidler. Listen over virksomme stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmiddel direktiv (91/414). Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte virksomme stoffet skal revurderes. Imidlertid er de unntak for basissubstanser som godkjennes for ubestemt tid og føres opp i en egen liste.

Rettslige konsekvenser

Ny forskrift om plantevernmiddel, som foreslår implementering av EU-regelverket for plantevernmiddel var på høring våren 2012. Denne forordningen vil kreve en mindre endring av den nye forskriften ved at listen over godkjente virksomme stoff blir oppdatert. Rettsakten er vurdert til å omfattes av gruppe 2, det vil si rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at basissubstanser legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge. I motsetning til andre plantevernmiddel der en må vente på nasjonal godkjenning av et preparat før det kan markedsføres kan basissubstanser benyttes med en gang. Ofte er basissubstanser matvarer som en kan finne i den lokale matbutikken.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32014R0485 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 485/2014 av 12. mai 2014 om godkjenning av det virksomme stoffet Bacillus pumilus QST 2808, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning(EU) nr. 540/2011

Sammendrag av innhold

Bacillus pumilus QST 2808 godkjennes som virksomt stoff som kan inngå i plantevernmiddel frem til 31. august 2024. Det er imidlertid krav om innsendelse av ytterligere dokumentasjon innen august 2016. Stoffet føres opp i liste B i vedlegget til forordning (EF) nr. 540/2011. A-listen inneholder stoffer, som er vurdert etter EUs gamle direktiv (EF) nr. 91/414, og B-listen stoffer som er vurdert etter det nye regelverket eller etter en overgangsløsning. Dette stoffet er vurdert etter en overgangsløsning, som betyr at det er vurdert etter kriteriene i det gamle regelverket (direktiv 91/414/EØF). Forordningen inneholder også beskrivelse av forskjellige forhold som medlemsstatene må legge spesielt vekt på ved vurdering av preparat som inneholder dette stoffet og en frist for revurdering av preparat.

Merknader

Listen over godkjente virksomme stoffer til bruk i plantevernmiddel er gitt som en egen forordning, men de virksomme stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler. Forordning 1107/2009 har erstattet direktiv 91/414/EØF om markedsføring av plantevernmidler. Listen over virksomme stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmiddel direktiv (91/414). Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte virksomme stoffet skal revurderes. Søknader om nye stoffer som ble sendt inn før 14. juli 2011 vurderes etter de gamle reglene. Dette stoffet er vurdert etter de gamle reglene (direktiv 91/414).

Rettslige konsekvenser

Ny forskrift om plantevernmiddel, som foreslår implementering av EU-regelverket for plantevernmiddel var på høring våren 2012. Denne forordningen vil kreve en mindre endring av den nye forskriften ved at listen over godkjente virksomme stoff blir oppdatert. Rettsakten er vurdert til å omfattes av gruppe 2, det vil si rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at virksomme stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike virksomme stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnsvis prosess. Først vurderes det virksomme stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlende landets rapport. Det er den trinnsvis vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32014R0486 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 486/2014 av 12. mai 2014 om tilbaketrekking av godkjenningen til det virksomme stoffet fenbutatinoksid, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning(EU) nr. 540/2011

Sammendrag av innhold

Fenbutatinoksid ble gitt en foreløpig godkjenning i 2011 i påvente av at søker skulle levere inn ytterligere dokumentasjon innen mai 2013. Denne dokumentasjonen er ikke levert inn innen fristen og

stoffet fjernes derfor fra listen over godkjente virksomme stoffer i vedlegget til forordning (EF) nr. 540/2011.

Merknader

Listen over godkjente virksomme stoffer til bruk i plantevernmidler er gitt som en egen forordning, men de virksomme stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler. Forordning 1107/2009 har erstattet direktiv 91/414/EØF om markedsføring av plantevernmidler. Listen over virksomme stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmidler (direktiv 91/414). Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte virksomme stoffet skal revurderes. Søknader om nye stoffer som ble sendt inn før 14. juli 2011 vurderes etter de gamle reglene. Dette stoffet er vurdert etter de gamle reglene.

Rettslige konsekvenser

Ny forskrift om plantevernmidler, som foreslår implementering av EU-regelverket for plantevernmidler var på høring våren 2012. Denne forordningen vil kreve en mindre endring av den nye forskriften ved at listen over godkjente virksomme stoff blir oppdatert. Rettsakten er vurdert til å omfattes av gruppe 2, det vil si rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at virksomme stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike virksomme stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. Mattilsynet vurderer det slik at de foreslåtte endringene i forordning (EU) nr. 540/2011 ikke får økonomiske og administrative konsekvenser. Dette er på bakgrunn av at dette stoffet ikke lenger er på markedet i Norge og fjerning av stoffet vil derfor ikke ha konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32014R0487 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 487/2014 av 12. mai 2014 om endring av gjennomføringsforordning (EF) nr. 540/2011 når det gjelder forlengelse av godkjenningsperiodene til de virksomme stoffene *Bacillus subtilis* (Cohn 1872) stamme QST 713, identisk med stamme AQ 713, clodinafop, metrafenone, pirimicarb, rimsulfuron, spinosad, thiamethoxam, tolclofos-methyl og triticonazole

Sammendrag av innhold

Godkjenningen for de virksomme stoffene *Bacillus subtilis* (Cohn 1872) stamme QST 713, identisk med stamme AQ 713, clodinafop, metrafenone, pirimicarb, rimsulfuron, spinosad, thiamethoxam, tolclofos-methyl og triticonazole utløper 31. januar 2017. Det er mottatt søknad om fornyet godkjenning av stoffene. Siden forordning (EF) nr. 844/2012 gjelder disse stoffene er det nødvendig å sikre at søkerne får nok tid til å gjennomføre fornyelsesprosedyren i tråd med den nevnte forordningen. Dette er fordi forordning (EF) nr. 844/2012 blant annet stiller strengere krav til søknadsprosedyre og dokumentasjon enn tidligere praksis, og det vil ta tid for søker å tilpasse seg dette. Derfor forlenges godkjenningen av disse stoffene frem til 30. april 2018. EU er i en overgangsfase mellom om nytt og gammel regelverk for regodkjenning av plantevernmidler. Disse stoffene blir vurdert etter overgangsregler, som betyr at de i praksis blir vurdert etter kriterier i gammelt EU regelverk (direktiv 91/414).

Merknader

Listen over godkjente virksomme stoffer til bruk i plantevernmidler er gitt som en egen forordning, men de virksomme stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler. Forordning 1107/2009 har erstattet direktiv 91/414/EØF om markedsføring av plantevernmidler. Listen over virksomme stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmidler (direktiv 91/414). Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program

med planer om når det enkelte virksomme stoffet skal revurderes. Søknader om nye stoffer som ble sendt inn før 14. juli 2011 vurderes etter de gamle reglene. Disse stoffene er vurdert etter de gamle reglene (direktiv 91/414).

Rettslige konsekvenser

Ny forskrift om plantevernmiddel, som foreslår implementering av EU-regelverket for plantevernmiddel var på høring våren 2012. Denne forordningen vil kreve en mindre endring av den nye forskriften ved at listen over godkjente virksomme stoff blir oppdatert.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at virksomme stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike virksomme stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det virksomme stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlende landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32014R0496 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 496/2014 av 14 mai 2014 om godkjenning av det virksomme stoffet acequinocyl, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011

Sammendrag av innhold

Acequinocyl godkjennes som virksomt stoff som kan inngå i plantevernmiddel frem til 31. august 2024. Det er imidlertid krav om innsendelse av ytterligere dokumentasjon innen august 2016. Stoffet føres opp i liste B i vedlegget til forordning (EF) nr. 540/2011. A-listen inneholder stoffer, som er vurdert etter EUs gamle direktiv (EF) nr. 91/414, og B-listen stoffer som er vurdert etter det nye regelverket eller etter en overgangsløsning. Dette stoffet er vurdert etter en overgangsløsning, som betyr at det er vurdert etter kriteriene i det gamle regelverket (direktiv 91/414/EØF). Forordningen inneholder også beskrivelse av forskjellige forhold som medlemsstatene må legge spesielt vekt på ved vurdering av preparat som inneholder dette stoffet og en frist for revurdering av preparat.

Merknader

Listen over godkjente virksomme stoffer til bruk i plantevernmiddel er gitt som en egen forordning, men de virksomme stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler. Forordning 1107/2009 har erstattet direktiv 91/414/EØF om markedsføring av plantevernmidler. Listen over virksomme stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmiddel direktiv (91/414). Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte virksomme stoffet skal revurderes. Søknader om nye stoffer som ble sendt inn før 14. juli 2011 vurderes etter de gamle reglene. Dette stoffet er vurdert etter de gamle reglene (direktiv 91/414).

Rettslige konsekvenser

Ny forskrift om plantevernmiddel, som foreslår implementering av EU-regelverket for plantevernmiddel var på høring våren 2012. Denne forordningen vil kreve en mindre endring av den nye forskriften ved at listen over godkjente virksomme stoff blir oppdatert.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at virksomme stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike virksomme stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det virksomme stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlende landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32014R0504 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 504/2014 av 15. mai 2014 om endring av forordning (EU) nr. 540/2011 når det gjelder vilkårene for godkjenning av det virksomme stoffet planteolje/citronellaolje

Sammendrag av innhold

Planteolje/citronellaolje er godkjent som virksomt stoff som kan inngå i plantevernmiddel. Nye opplysninger har gitt behov for å endre enkelte punkter i godkjenningen. Stoffet er oppført i liste A i vedlegget til forordning (EF) nr. 540/2011, og denne forordningen endrer innholdet i denne oppføringen. A-listen inneholder stoffer som er vurdert etter EUs gamle direktiv (EF) nr. 91/414, og B-listen stoffer som er vurdert etter det nye regelverket eller etter en overgangsløsning.

Merknader

Listen over godkjente virksomme stoffer til bruk i plantevernmiddel er gitt som en egen forordning, men de virksomme stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler. Forordning 1107/2009 har erstattet direktiv 91/414/EØF om markedsføring av plantevernmidler. Listen over virksomme stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmiddel (direktiv 91/414). Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte virksomme stoffet skal revurderes. Søknader om nye stoffer som ble sendt inn før 14. juli 2011 vurderes etter de gamle reglene. Dette stoffet er vurdert etter de gamle reglene (direktiv 91/414).

Rettslige konsekvenser

Ny forskrift om plantevernmiddel, som foreslår implementering av EU-regelverket for plantevernmiddel var på høring våren 2012. Denne forordningen vil kreve en mindre endring av den nye forskriften ved at listen over godkjente virksomme stoff blir oppdatert.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at virksomme stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike virksomme stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det virksomme stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlende landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling, der berørte departementer er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32014R0563 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 563/2014 av 23. mai 2014 om godkjenning av basissubstansen kitosan hydroklorid, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011

Sammendrag av innhold

Kitosan hydroklorid godkjennes som basissubstans. Stoffet føres opp i ny liste C i vedlegget til forordning (EU) nr. 540/2011. I samsvar med artikkel 23 (3) i forordning (EF) nr. 1107/2009 mottok kommisjonen en søknad om godkjenning av kitosan hydroklorid som basissubstans. Stoffet oppfyller kriteriene til matvarer som definert i artikkel 2 i forordning (EU) nr. 178/2002. Videre så er plantevernmiddel et lite bruksområde for stoffet, men det har en effekt som dette i blanding med vann. På bakgrunn av dette anses kitosan hydroklorid som en basissubstans. Det er heller ingen kortsiktige eller langsiktige effekter på helse og miljø av basissubstansen. Det settes en grense for maksimalt innhold av tungmetaller på 40 ppm

Merknader

Listen over godkjente virksomme stoffer til bruk i plantevernmiddel er gitt som en egen forordning, men de virksomme stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler. Forordning 1107/2009 har erstattet direktiv 91/414/EØF om markedsføring av plantevernmidler. Listen over virksomme stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmiddel direktiv (91/414). Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte virksomme stoffet skal revurderes. Imidlertid er de unntak for basissubstanser som godkjennes for ubestemt tid og føres opp i en egen liste. Basissubstanser er et nytt begrep som er innført med forordning (EF) nr. 1107/2009.

Rettslige konsekvenser

Ny forskrift om plantevernmiddel, som foreslår implementering av EU-regelverket for plantevernmiddel var på høring våren 2012. Denne forordningen vil kreve en mindre endring av den nye forskriften ved at listen over godkjente virksomme stoff blir oppdatert.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at basissubstanser legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge. I motsetning til andre plantevernmiddel der en må vente på nasjonal godkjenning av et preparat før det kan markedsføres kan basissubstanser benyttes med en gang. Ofte er basissubstanser matvarer som en kan finne i den lokale matbutikken.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32014R0571 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 571/2014 av 26 mai 2014 om godkjenning av det virksomme stoffet ipconazole, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011

Sammendrag av innhold

Ipconazole godkjennes som virksomt stoff som kan inngå i plantevernmiddel frem til 31. august 2024. Det er imidlertid krav om innsendelse av ytterligere dokumentasjon innen august 2016. Stoffet føres opp i liste B i vedlegget til forordning (EF) nr. 540/2011. A-listen inneholder stoffer, som er vurdert etter EUs gamle direktiv (EF) nr. 91/414, og B-listen stoffer som er vurdert etter det nye regelverket eller etter en overgangsløsning. Dette stoffet er vurdert etter en overgangsløsning, som betyr at det er

vurdert etter kriteriene i det gamle regelverket (direktiv 91/414/EØF). Forordningen inneholder også beskrivelse av forskjellige forhold som medlemsstatene må legge spesielt vekt på ved vurdering av preparat som inneholder dette stoffet og en frist for revurdering av preparat.

Merknader

Listen over godkjente virksomme stoffer til bruk i plantevernmidler er gitt som en egen forordning, men de virksomme stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler. Forordning 1107/2009 har erstattet direktiv 91/414/EØF om markedsføring av plantevernmidler. Listen over virksomme stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmidler (direktiv 91/414). Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte virksomme stoffet skal revurderes. Søknader om nye stoffer som ble sendt inn før 14. juli 2011 vurderes etter de gamle reglene. Dette stoffet er vurdert etter de gamle reglene (direktiv 91/414).

Rettslige konsekvenser

Ny forskrift om plantevernmidler, som foreslår implementering av EU-regelverket for plantevernmidler var på høring våren 2012. Denne forordningen vil kreve en mindre endring av den nye forskriften ved at listen over godkjente virksomme stoff blir oppdatert.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at virksomme stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike virksomme stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnsvis prosess. Først vurderes det virksomme stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlende landets rapport. Det er den trinnsvis vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32014R0629 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 629/2014 av 12. juni 2014 om endring av forordning (EU) nr. 540/2011 når det gjelder vilkårene for godkjenning av det virksomme stoffet methyl nonyl ketone

Sammendrag av innhold

Metyl nonyl ketone er godkjent som virksomt stoff som kan inngå i plantevernmidler. Nye opplysninger har gitt behov for å endre enkelte punkter i godkjenningen. Stoffet er oppført i liste A i vedlegget til forordning (EF) nr. 540/2011, og denne forordningen endrer innholdet i denne oppføringen. A-listen inneholder stoffer som er vurdert etter EUs gamle direktiv (EF) nr. 91/414, og B-listen stoffer som er vurdert etter det nye regelverket eller etter en overgangsløsning. Søker har hatt krav om å ettersende dokumentasjon. Denne dokumentasjonen er vurdert og det settes et nytt krav til renhet.

Merknader

Listen over godkjente virksomme stoffer til bruk i plantevernmidler er gitt som en egen forordning, men de virksomme stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler. Forordning 1107/2009 har erstattet direktiv 91/414/EØF om markedsføring av plantevernmidler. Listen over virksomme stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmidler (direktiv 91/414). Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte virksomme stoffet skal revurderes. Søknader om nye stoffer som ble

sendt inn før 14. juli 2011 vurderes etter de gamle reglene. Dette stoffet er vurdert etter de gamle reglene (direktiv 91/414).

Rettslige konsekvenser

Ny forskrift om plantevernmiddel, som foreslår implementering av EU-regelverket for plantevernmiddel var på høring våren 2012. Denne forordningen vil kreve en mindre endring av den nye forskriften ved at listen over godkjente virksomme stoff blir oppdatert.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at virksomme stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike virksomme stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det virksomme stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlende landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenkling, der berørte departementer er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32014R0632 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 632/2014 av 13 mai 2014 om godkjenning av det virksomme stoffet flubendiamide, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011

Flubendiamide godkjennes som virksomt stoff som kan inngå i plantevernmiddel frem til 31. august 2024. Stoffet føres opp i liste B i vedlegget til forordning (EF) nr. 540/2011. A-listen inneholder stoffer, som er vurdert etter EUs gamle direktiv (EF) nr. 91/414, og B-listen stoffer som er vurdert etter det nye regelverket eller etter en overgangsløsning. Dette stoffet er vurdert etter en overgangsløsning, som betyr at det er vurdert etter kriteriene i det gamle regelverket (direktiv 91/414/EØF). Forordningen inneholder også beskrivelse av forskjellige forhold som medlemsstatene må legge spesielt vekt på ved vurdering av preparat som inneholder dette stoffet og en frist for revurdering av preparat.

Merknader

Listen over godkjente virksomme stoffer til bruk i plantevernmiddel er gitt som en egen forordning, men de virksomme stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler. Forordning 1107/2009 har erstattet direktiv 91/414/EØF om markedsføring av plantevernmidler. Listen over virksomme stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmiddel direktiv (91/414). Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte virksomme stoffet skal revurderes. Søknader om nye stoffer som ble sendt inn før 14. juli 2011 vurderes etter de gamle reglene. Dette stoffet er vurdert etter de gamle reglene (direktiv 91/414).

Rettslige konsekvenser

Ny forskrift om plantevernmiddel, som foreslår implementering av EU-regelverket for plantevernmiddel var på høring våren 2012. Denne forordningen vil kreve en mindre endring av den nye forskriften ved at listen over godkjente virksomme stoff blir oppdatert.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at virksomme stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike virksomme stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en

trinnsvis prosess. Først vurderes det virksomme stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlende landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32014R0678 Kommissjonens implementeringsforordning (EU) nr. 678/2014 av 12. mai 2014 om endring av implementeringsforordning (EF) nr. 540/2011 når det gjelder forlengelse av godkjenningsperiodene til de virksomme stoffene clopyralid, cyprodinil, fosetyl, pyrimethanil og trinexapac

Sammendrag av innhold

Godkjenningen for de virksomme stoffene clopyralid, cyprodinil, fosetyl og trinexapac utløper 30. april 2017 og godkjenningen til det virksomme stoffe for pyrimethanil utløper 31. mai 2017. Det er mottatt søknad om fornyet godkjenning av stoffene. Siden forordning (EF) nr. 844/2012 gjelder disse stoffene er det nødvendig og sikre at søkerene får nok tid til å gjennomføre fornyelsesprosedyren i tråd med den nevnte forordningen. Dette er fordi forordning (EF) nr. 844/2012 blant annet stiller strengere krav til søknadsprosedyre og dokumentasjon enn tidligere praksis, og det vil ta tid for søker å tilpasse seg dette. Derfor forlenges godkjenningen av clopyralid, cyprodinil, fosetyl og trinexapac til 30. april 2017 og pyrimethanil til 31. mai 2014. EU er i en overgangsfase mellom om nytt og gammel regelverk for regodkjenning av plantevernmidler. Disse stoffene blir vurdert etter overgangsregler, som betyr at de i praksis blir vurdert etter kriterier i gammelt EU regelverk (direktiv 91/414).

Merknader

Listen over godkjente virksomme stoffer til bruk i plantevernmidler er gitt som en egen forordning, men de virksomme stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler. Forordning 1107/2009 har erstattet direktiv 91/414/EØF om markedsføring av plantevernmidler. Listen over virksomme stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmidler (direktiv 91/414). Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte virksomme stoffet skal revurderes. Søknader om nye stoffer som ble sendt inn før 14. juli 2011 vurderes etter de gamle reglene. Disse stoffene er vurdert etter de gamle reglene (direktiv 91/414).

Rettslige konsekvenser

Ny forskrift om plantevernmidler, som foreslår implementering av EU-regelverket for plantevernmidler var på høring våren 2012. Denne forordningen vil kreve en mindre endring av den nye forskriften ved at listen over godkjente virksomme stoff blir oppdatert.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at virksomme stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike virksomme stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnsvis prosess. Først vurderes det virksomme stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlende landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XXVII Alkoholsterke drikker

32013R0716 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 716/2013 av 25. juli 2013 om fastsettelse av regler for anvendelse av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 110/2008 om definisjon, beskrivelse, presentasjon, merking og beskyttelse av geografiske betegnelser på alkoholsterke drikker

Sammendrag av innhold

Forordningen inneholder gjennomføringsbestemmelser til forordning (EF) nr. 110/2008 om definisjon, beskrivelse, presentasjon, merking og beskyttelse av geografiske betegnelser på alkoholsterke drikker. Gjennomføringsbestemmelsene gjelder blant annet bruk av sammensatte uttrykk og allusjoner, hva som skal regnes som fortynning av en alkoholsterk drikk og beskyttelse av geografiske betegnelser på alkoholsterke drikker. De fleste bestemmelsene i forordningen gjelder beskyttelse av geografiske betegnelser på alkoholsterke drikker, og regulerer blant annet krav til søknader og søknadsbehandling, ettersending av teknisk dokumentasjon for allerede beskyttede betegnelser, innsigelser mot søknader og behandlingen av disse, sletting av beskyttede betegnelser, endringer i den tekniske dokumentasjonen og adgang til bruk av EUs merke for beskyttede betegnelser på næringsmidler.

Forordningen trådte i kraft i EU 2. august 2013 og skal gjelde fra 1. september 2013. Artikkel 3 om sammensatte uttrykk og artikkel 4 om allusjoner skal imidlertid først gjelde fra 1. mars 2015.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 11. oktober 2006 nr. 1148 om alkoholsterke og aromatiserte drikker mv.

Økonomiske, administrative og andre konsekvenser

Mattilsynet kan ikke se at gjennomføring av rettsakten i norsk rett vil kunne medføre økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning, verken for norske virksomheter, myndighetene eller samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013R1065 Kommisjonsforordning (EU) nr. 1065/2013 av 30. oktober 2013 om endringer i vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 110/2008 om definisjon, beskrivelse, presentasjon, merking og beskyttelse av geografiske betegnelser på alkoholsterke drikker

Sammendrag av innhold

Rettsakten trådte i kraft i EU 1. november 2013 og endrer vedlegg III til forordning (EF) nr. 110/2008 om alkoholsterke drikker. Vedlegg III til forordning (EF) nr. 110/2008 inneholder et register over beskyttede geografiske betegnelser på alkoholsterke drikker og er inndelt etter de ulike kategoriene av disse produktene. Rettsakten beskytter den geografiske betegnelsen «Pisco» på fruktbrennevin fra Peru. Peru søkte om beskyttelse av betegnelsen etter prosedyrene i forordning (EF) nr. 110/2008.

Ingen hadde innvendinger mot dette. EU har imidlertid i 2002 inngått en folkerettslig avtale med Chile, som blant annet anerkjenner «Pisco» som en beskyttet geografisk betegnelse på nærmere bestemte alkoholsterke drikker fra Chile. «Pisco» fra Chile er imidlertid ikke tatt inn i listen over beskyttede betegnelser i vedlegg III til forordning (EF) nr. 110/2008, ettersom betegnelsen er anerkjent/beskyttet etter en særskilt folkerettslig avtale, og at den ordinære søknads- og godkjenningsprosedyren i forordning (EF) nr. 110/2008 ikke er fulgt. Det er derfor bare tatt inn en fotnote i denne rettsakten (32013R1065), som presiserer at de aktuelle produktene fra både Peru og Chile, i EU skal kunne merkes med den beskyttede betegnelsen «Pisco», men ut fra forskjellig rettsgrunnlag (henholdsvis forordning (EF) nr. 110/2008 som endret ved denne rettsakten og den folkerettslige avtalen mellom EU og Chile).

Merknader

Hjemmel Rettsakten er fastsatt av Kommisjonen med hjemmel i artikkel 17 nr. 8 i forordning (EF) nr. 110/2008. Rettslige konsekvenser. Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endring i forskrift 11. oktober 2006 nr. 1148 om alkoholsterke og aromatiserte drikker mv. Administrative, økonomiske og andre konsekvenser Mattilsynet kan ikke se at gjennomføring av rettsakten i norsk rett skulle medføre administrative, økonomiske eller andre konsekvenser av betydning for verken virksomhetene, myndighetene eller samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32014R0098 Kommissjonsforordning (EU) nr. 98/2014 av 3. februar 2014 om endringer i vedleggene II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 110/2008 om definisjon, beskrivelse, presentasjon, merking og beskyttelse av geografiske betegnelser på alkoholsterke drikker

Sammendrag av innhold

Rettsakten trådte i kraft i EU 5. februar 2014 og endrer vedleggene II og III til forordning (EF) nr. 110/2008 om alkoholsterke drikker. Vedlegg II til forordning (EF) nr. 110/2008 inneholder de ulike kategoriene av alkoholsterke drikker, og vilkårene for å kunne benytte de ulike varebetegnelse. Vedlegg III til forordning (EF) nr. 110/2008 inneholder et register over beskyttede geografiske betegnelser på alkoholsterke drikker og er inndelt etter de ulike kategoriene av disse produktene, jf. vedlegg II. Rettsakten endrer vedlegg II til forordning (EF) nr. 110/2008 slik at produkter som oppfyller vilkårene for å bruke varebetegnelse «gin» (kategori 20) og «destillert gin» (kategori 21), som i tillegg ikke er tilsatt mer søtningmiddel enn 0,1 gram sukker per liter av det ferdige produktet, kan merkes med tilleggsopplysningen «dry». Før denne endringen, gjaldt dette bare for produkter som oppfyller vilkårene for å bruke varebetegnelse «London gin» (kategori 22), og som i tillegg ikke er tilsatt mer søtningmiddel enn 0,1 gram sukker per liter av det ferdige produktet. Rettsakten endrer videre vedlegg III til forordning (EF) nr. 110/2008 ved at den beskytter de geografiske betegnelse «Ujfehertoi meggypalinka» på fruktbrennevin (kategori 9) fra Ungarn og «Polska Wodka/Polish Vodka» og «originali lietuviska degtine/Original Lithuanian vodka» på aromatisert vodka (kategori 31) fra henholdsvis Polen og Litauen. De to geografiske betegnelse fra Polen og Litauen er allerede beskyttet på vodka (kategori 15), men spesifikasjonene for produktene omfatter også aromatisert vodka, så derfor var det nødvendig med oppføring av betegnelse også i den kategorien.

Merknader

Hjemmel

Rettsakten er fastsatt av Kommisjonen med hjemmel i artiklene 17 nr. 8 og 26 i forordning (EF) nr. 110/2008.

Rettslige konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endring i forskrift 11. oktober 2006 nr. 1148 om alkoholsterke og aromatiserte drikker mv.

Administrative, økonomiske og andre konsekvenser

Mattilsynet kan ikke se at gjennomføring av rettsakten i norsk rett skulle medføre administrative, økonomiske eller andre konsekvenser av betydning for verken virksomhetene, myndighetene eller samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32014R0097 Kommisjonsforordning (EU) nr. 97/2014 av 3. februar 2014 om endringer i vedlegg III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 110/2008 om definisjon, beskrivelse, presentasjon, merking og beskyttelse av geografiske betegnelser på alkoholsterke drikker

Sammendrag av innhold

Rettsakten trådte i kraft i EU 7. februar 2014 og endrer vedlegg III til forordning (EF) nr. 110/2008 om alkoholsterke drikker. Vedlegg III til forordning (EF) nr. 110/2008 inneholder et register over beskyttede geografiske betegnelser på alkoholsterke drikker og er inndelt etter de ulike kategoriene av disse produktene. Rettsakten beskytter den geografiske betegnelsen «Ron de Guatemala» på rom fra Guatemala. Guatemala søkte om beskyttelse av betegnelsen etter prosedyrene i forordning (EF) nr. 110/2008. Frankrike hadde enkelte innsigelser mot beskyttelse av betegnelsen, men disse førte ikke frem.

Merknader

Hjemmel

Rettsakten er fastsatt av Kommisjonen med hjemmel i artikkel 17 nr. 8 i forordning (EF) nr. 110/2008.

Rettslige konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endring i forskrift 11. oktober 2006 nr. 1148 om alkoholsterke og aromatiserte drikker mv.

Administrative, økonomiske og andre konsekvenser

Mattilsynet kan ikke se at gjennomføring av rettsakten i norsk rett skulle medføre administrative, økonomiske eller andre konsekvenser av betydning for verken virksomhetene, myndighetene eller samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32014R0426 Kommisjonsforordning (EU) nr. 426/2014 av 25. april 2014 om endringer i vedlegg II til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 110/2008 om definisjon, beskrivelse, presentasjon, merking og beskyttelse av geografiske betegnelser på alkoholsterke drikker

Sammendrag av innhold

Forordningen endrer vedlegg II til forordning (EF) nr. 110/2008, som inneholder definisjoner av ulike kategorier alkoholsterke drikker. Definisjonene i vedlegg II stiller blant annet krav til produktsammensetning og produksjonsmetoder for å kunne bruke ulike varebetegnelser på alkoholsterke drikker. Denne forordningen endrer visse krav til produktsammensetning og produksjonsmetoder for å kunne bruke varebetegnelsene i vedlegg II nr. 16 (Brennevin, med fruknavnet foran, fremstilt ved maserasjon og destillasjon) og nr. 24 (Akvavit eller aquavit). Endringene i kravene for bruk av varebetegnelsen Brennevin, med fruknavnet foran, fremstilt ved

maserasjon og destillasjon, utvider listen over frukt- og bærslag som kan benyttes til fremstilling av slike alkoholsterke drikker. Endringene var nødvendige ettersom det i visse medlemsstater er vanlig å benytte de aktuelle frukt- bærslagene til produksjon av slike alkoholsterke drikker. For eksempel er krekling nå lagt til i listen. Videre endres kravene for bruk av varebetegnelsen Akvavit eller aquavit, slik at det nå blir presisert at det må benyttes landbruksetanol som grunnlag for fremstilling av slike alkoholsterke drikker. Tidligere var ordlyden i bestemmelsen noe uklar når det gjelder dette, selv om det tradisjonelt alltid har vært antatt at det må benyttes landbruksetanol som grunnlag for fremstilling av akevitt.

Merknader

Økonomiske og administrative konsekvenser

Mattilsynet kan ikke se at gjennomføring av rettsakten i norsk rett vil kunne medføre økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning, verken for norske virksomheter, myndighetene eller samfunnet for øvrig.

Rettslige konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 11. oktober 2006 nr. 1148 om alkoholsterke og aromatiserte drikker mv.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne,- likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET/NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Fôrvarer

32014R0399 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 399/2014 av 22. april 2014 om godkjenningen av preparatene av *Lactobacillus brevis* DSM 23231, *Lactobacillus brevis* DSMZ 16680, *Lactobacillus plantarum* CECT 4528 og *Lactobacillus fermentum* NCIMB 30169 som fôrtilsetningsstoffer til alle dyrearter

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder godkjenning av 4 mikrobiologiske ensileringsmidler til alle dyrearter. Siden preparatene er såpass like behandles de under ett.

Preparatene består av levedyktige celler, og mikroorganismene er ikke genmodifiserte. Preparatene er klassifisert i gruppen Tekniske tilsetningsstoff, og i den funksjonelle gruppen Ensileringsmidler.

EFSA har vurdert søknaden med de fire organismene og finner følgende:

- *Lactobacillus brevis* (DSM 23231) er trygt i bruk, og preparatet har et visst potensial til å bedre surfôrkvaliteten og redusere antall clostridie-sporer i fôret når tilsatt i anbefalt mengde som er 5×10^7 kolonidannende enheter per kg ferskt materiale.
- *Lactobacillus brevis* (DSMZ 16680) er trygt i bruk, og preparatet kan bedre surfôrkvaliteten. Anbefalt dosering er 1×10^8 kolonidannende enheter per kg ferskt materiale.
- *Lactobacillus plantarum* (CECT 4528) er trygt i bruk, og preparatet kan redusere nedbryting av protein i surfôret og dermed redusere produksjonen av ammoniakk. Anbefalt dosering er 1×10^9 kolonidannende enheter per kg ferskt materiale.
- *Lactobacillus fermentum* (NCIMB 30169) er trygt i bruk, og preparatet kan bedre surfôrkvaliteten. Anbefalt dosering er 1×10^8 kolonidannende enheter per kg ferskt materiale med tørrstoffinnhold på 29-46 %.

Mikroorganismene er godkjent hver for seg og kan benyttes enkeltvis eller i blanding. For å sikre effekt er det er angitt minimumsdosering hvis de benyttes enkeltvis. Analysemetoder er angitt. Det er angitt en overgangsordning slik at preparater som er pakket og merket etter tidligere godkjenning kan brukes opp. Godkjenningen er gitt i samsvar med EU-kommisjonens faste komité for næringsmiddelkjeden og dyrehelse, seksjon fôrvarer. Den har varighet til 13. mai 2024.

Merknader

Økonomiske og administrative konsekvenser

Alle preparatene finnes allerede på markedet derfor får ikke godkjenningen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet.

Stadig flere tilsvarende preparater blir godkjent med samme formål. Hvorvidt disse blir tatt i bruk er opp til industrien, det er nå rikelig med ensileringsmidler å velge blandt.

Det er praktisk og økonomisk at preparater som er pakket og merket etter tidligere godkjenning kan brukes opp.

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôr, fôrtilsetningsstoff-forskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matproduksjon, der berørte departementer og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel IX Måleinstrumenter

32014L0032 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/32/EU av 26. februar 2014 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om markedsføring av måleinstrumenter (omarbeiding)

Sammendrag av innhold

Direktiv 2014/32/EU om harmonisering av medlemsstatenes lovgivning om markedsføring av måleinstrumenter ble vedtatt 26. februar 2014. Direktivet erstatter direktiv 2004/22/EC om måleinstrumenter. Direktivet er et av flere direktiver som har blitt oppdatert i henhold til

Europaparlamentets- og rådsbeslutning nr. 786/2008/EF. Beslutningen fastsetter retningslinjer for utarbeidelse av nytt eller revidert regelverk som harmoniserer vilkårene for markedsføring av varer, og utgjør en del av en større regelverkspakke, som omtales som "varepakken". Formålet er å strømlinjeforme fremtidig harmonisert EØS-regelverk, slik at de blir lettere for private virksomheter å forstå og forholde seg til.

Harmoniseringen omfatter innføringen av felles definisjoner, krav til sporbarhet, kriterier for utpeking av teknisk kontrollorgan og krav til samsvarsvurderingen. Formålet med harmoniseringen er få mer effektivt produktsikkerhet i EU-området, sikre ensartet praksis og gjøre det lettere å overholde regler, på tvers av varegrupper som reguleres i ulike direktiver.

Direktiv 2014/32/EU er en teknisk revisjon i tråd med den omforente ordlyden som er vedtatt i varepakkens beslutning nr. 768/2008/EF.

Merknader

Det rettslige grunnlaget for reguleringen er TFEU artikkel 114. Det nye direktivet er en oppdatering av gjeldende regulering, og er en alminnelig del av prinsippet om fri flyt av varer innenfor EU-området. De materielle endringene vurderes ikke å være politisk kontroversielle, men heller et ledd i en større oppdatering av reguleringene på vareområdet generelt.

Direktivet beskriver hvordan de ulike økonomiske aktørene skal forholde seg og hvilke regler som gjelder for dem. Hensikten er at kun måleinstrumenter som oppfyller vilkårene som direktivet stiller, skal omsettes på markedet, og at dette kan skje uten handelshindringer.

Direktivet vil medføre nye regler for utpeking av teknisk kontrollorgan for samsvarsvurdering av måleinstrumenter, der det skilles mellom utpeking på grunnlag av akkreditering og utpeking uten akkreditering. Bl.a. vil en utpeking av et teknisk kontrollorgan med akkreditering for oppgaven være på høring i EØS-området i to uker, mens utpeking på bakgrunn av annen dokumentasjon vil være på høring i to måneder.

Direktivet inneholder flere definisjoner som bidrar til å klargjøre ulike roller og begreper som benyttes. Direktiver omfatter videre endringer og tilpasninger i de ulike samsvarsmodulene som ligger til grunn for samsvarsvurdering.

Det er ikke gjort endringer i virkeområdet og den måletekniske delen av rettsakten. Dette videreføres i sin helhet.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Direktivet er ment å bidra til å forenkle prosessene for økonomiske operatører. Presumptivt kan man derfor si at de økonomiske og administrative kostnadene for private aktører vil ikke økes, men heller reduseres.

Gjennomføring av direktivet antas ikke å ha noen økonomiske eller administrative konsekvenser ut over å foreta eventuelle endringer i forskrift om målenheter og målinger og i de relevante instrumentspesifikke forskriftene. Disse konsekvensene er imidlertid ikke vurdert til å være betydelige.

Rettslige konsekvenser

Gjennomføringen av direktivet vil eventuelt innebære endringer i forskrift om målenheter og målinger og relevante instrumentspesifikke forskrifter, som antas å være i samsvar med direktivet.

Sakkyndige instansers merknader

Direktivet innebærer en videreføring av eksisterende direktiv. Direktivet medfører en harmonisering av definisjoner og begreper med andre varedirektiver, som har til formål å forenkle situasjonen for de private økonomiske operatørene. Justervesenet har vurdert direktivet, og har ingen merknader. Rettsakten er behandlet i spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32014L0031 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/31/EU av 26. februar 2014 om harmonisering av medlemsstatenes lovgivning om markedsføring av ikke-automatiske vekter (omarbeiding)

Sammendrag av innhold

Direktiv 2014/31/EU om harmonisering av medlemsstatenes lovgivning om markedsføring av ikke-automatiske vekter ble vedtatt 26. februar 2014. Direktivet erstatter direktiv 2009/23/EF om ikke-automatiske vekter.

Direktivet er et av flere direktiver som har blitt oppdatert i henhold til Europaparlamentets- og rådsbeslutning nr. 786/2008/EF. Beslutningen fastsetter retningslinjer for utarbeidelse av nytt eller revidert regelverk som harmoniserer vilkårene for markedsføring av varer, og utgjør en del av en større regelverkspakke, som omtales som "varepakken". Formålet er å strømlinjeforme fremtidig harmonisert EØS-regelverk, slik at de blir lettere for private virksomheter å forstå og forholde seg til. Harmoniseringen omfatter innføringen av felles definisjoner, krav til sporbarhet, kriterier for utpeking av teknisk kontrollorgan og krav til samsvarsvurderingen. Formålet med harmoniseringen er få mer effektiv produktsikkerhet i EU-området, sikre ensartet praksis og gjøre det lettere å overholde regler, på tvers av varegrupper som reguleres i ulike direktiver.

Direktiv 2014/31/EU er en teknisk revisjon i tråd med den omforente ordlyden som er vedtatt i varepakkens beslutning nr. 768/2008/EF.

Merknader

Det rettslige grunnlaget for reguleringen er TFEU artikkel 114. Det nye direktivet er en oppdatering av gjeldende regulering, og er en alminnelig del av prinsippet om fri flyt av varer innenfor EU-området. De materielle endringene vurderes ikke å være politisk kontroversielle, men heller et ledd i en større oppdatering av reguleringene på vareområdet generelt.

Direktivet beskriver hvordan de ulike økonomiske aktørene skal forholde seg og hvilke regler som gjelder for dem. Hensikten er at kun ikke-automatiske vekter som oppfyller vilkårene som direktivet stiller skal omsettes på markedet, og at dette kan skje uten handelshindringer.

Direktivet vil medføre nye regler for utpeking av teknisk kontrollorgan for samsvarsvurdering av ikke-automatiske vekter, der det skilles mellom utpeking på grunnlag av akkreditering og utpeking uten akkreditering. Bl.a. vil en utpeking av et teknisk kontrollorgan med akkreditering for oppgaven være på høring i EØS-området i to uker, mens utpeking på bakgrunn av annen dokumentasjon vil være på høring i to måneder.

Direktivet inneholder flere definisjoner som bidrar til å klargjøre ulike roller og begreper som benyttes.

Direktiver omfatter videre endringer og tilpasninger i de ulike samsvarsmodulene som ligger til grunn for samsvarsvurdering.

Det er ikke gjort endringer i virkeområdet og den måletekniske delen av rettsakten. Dette videreføres i sin helhet.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Direktivet er ment å bidra til å forenkle prosessene for økonomiske operatører. Presumptivt kan man derfor si at de økonomiske og administrative kostnadene for private aktører ikke vil økes, men heller reduseres.

Gjennomføring av direktivet antas ikke å ha noen økonomiske eller administrative konsekvenser ut over å foreta eventuelle endringer i forskrift om ikke-automatiske vekter og forskrift om målenheter og målinger. Disse konsekvensene er imidlertid ikke vurdert å være betydelige.

Rettslige konsekvenser

Gjennomføringen av direktivet vil eventuelt innebære endringer i forskrift om ikke-automatiske vekter og forskrift om målenheter og målinger, som antas å være i samsvar med direktivet.

Sakkyndige instansers merknader

Direktivet innebærer en videreføring av eksisterende direktiv. Direktivet medfører en harmonisering av definisjoner og begreper med andre varedirektiver, som har til formål å forenkle situasjonen for de private økonomiske operatørene. Justervesenet har vurdert direktivet og har ingen merknader. Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XXXI Lystfartøyer

32013L0053 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/53/EU av 20. november 2013 om fritidsfartøyer og vannscootere, og om oppheving av direktiv 94/25/EF

Sammendrag av innhold

Direktiv 2013/53/EU erstatter og opphever direktiv 94/25/EF. Det nye direktivet har til hensikt å rette opp uklarheter og gjøre fritidsfartøy sikrere og grønnere, og samtidig sørge for at markedet fungerer optimalt. Direktivet følger de generelle prinsippene for CE-merking som følger av beslutning 768/2008/EF. Direktivet må også ses i sammenheng med beslutning 765/2008/EC som styrker og utfyller rammeverket for markedsovervåking for produkter som faller inn under virkeområdet for harmonisert regelverk i EU.

Direktivet omhandler både fritidsfartøy og vannscootere, og innfører enkelte nye sikkerhetskrav til fartøy og motorer, samt utslippskrav til motorer. Det stilles tydeligere krav til alle ledd i kjeden; produsent, autorisert representant, importør og distributør.

For produkter hvor produsent ikke har gjennomført samsvarsvurdering, og hvor produktene dermed ikke er CE-merket, kan det gjennomføres såkalt etterkontroll (post-construction assessment). Nytt med direktiv 2013/53/EU er at etterkontroll ikke lenger kan gjøres av importører som ledd i kommersiell virksomhet. Etterkontroll er dermed kun tillatt for privat ikke-kommersiell import, og etterkontrollen er også mer omfattende enn det som fulgte av direktiv 94/25/EF. Det framgår av direktivets forord at hensikten er å forhindre misbruk av ordningen med etterkontroll i kommersiell sammenheng. Forordning 765/2008 om markedskontroll gjelder for produkter omfattet av direktivet.

Teknisk kontrollorgan utpekes av medlemsstatene. Det nye direktivet legger opp til at myndighet til å utpeke legges til en ansvarlig akkrediteringsmyndighet. I dag er DNV GL (tidligere DNV) utpekt som teknisk kontrollorgan av Nærings- og fiskeridepartementet i Norge. Direktiv 2013/53/EU gir Kommisjonen kompetanse til å vurdere hvorvidt et teknisk kontrollorgan oppfyller de krav som stilles.

Dersom Kommisjonen gjennom egen saksutredning kommer til at et teknisk kontrollorgan ikke lenger møter vilkårene for utpeking, kan Kommisjonen pålegge en medlemsstat å gjøre nødvendige korrigerende tiltak, herunder trekke tilbake utpeking. I forbindelse med utøvelse av implementeringsmyndighet skal Kommisjonen assisteres av en komite, jf forordning 182/2011. EU medlemsstater vil inviteres til å delta med stemmerett, mens Norge vil inviteres til å delta uten formell stemmerett. I dag eksisterer en ekspertgruppe for fritidsfartøy hvor Norge normalt har deltatt, og hvor det også har vært representanter fra næringen. Kommisjonen har uttalt at komitemøtene vil holdes i forbindelse med møtene i ekspertgruppen, men slik at man legger opp dagen med en åpen og en lukket del. Beslutninger som angår norsk tekniske kontrollorgan vil i henhold til EØS avtalen tas av EFTAs overvåkingsorgan ESA.

Merknader

Direktiv 94/25/EF er gjennomført i norsk rett ved forskrift 20. desember 2004 nr. 1820 om produksjon og omsetning av fritidsfartøy mv.

Teknisk kontrollorgan i Norge utpekes av administrasjonen. Når det gjelder skipsutstyr, som er et beslektet område innenfor markeds kontroll av produkter, har vi valgt løsningen med akkreditering. I henhold til skipsutstyrsdirektivet utpekes tekniske kontrollorgan av Norsk Akkreditering. Det antas hensiktsmessig å velge tilsvarende ordning for fritidsfartøy.

Bestemmelser i direktivet som skjerper utslippskrav til motorer berører først og fremst produsenter av motorer som det er få eller ingen av i Norge.

I Norge har det i et visst omfang blitt drevet import av ikke-CE-merkede fritidsfartøy fra land utenfor EU, særlig fra USA. Båtene blir da etterkontrollert under ansvar av importøren i henhold til forskrift 20. desember 2004 nr. 1820 om produksjon og omsetning av fritidsfartøy mv. og videresolgt som del av kommersiell virksomhet. Direktivet tillater ikke lenger denne aktiviteten, ved at det kun åpner for etterkontroll ved privat import av fritidsfartøy til ikke-kommersiell bruk. Så vidt Sjøfartsdirektoratet kjenner til er denne aktiviteten likevel mindre omfattende nå enn for noen år tilbake, og mange tekniske kontrollorgan, herunder DNV GL tilbyr ikke slik etterkontroll. Sjøfartsdirektoratet antar derfor at endringen vil ha liten betydning for importører på det norske markedet. Når det gjelder tilsyn løses dette i dag ved kontroll på grensen (Tollvesenet), samt ved at Sjøfartsdirektoratet oppsøker næringen ved 3-4 årlige båtmesser i Norge. Det nye direktivet pålegger et klart ansvar til importører, private importører og distributører til å påse at prosessen med samsvarsvurdering er korrekt gjennomført. De skal samarbeide med myndigheter og gi all nødvendig informasjon og dokumentasjon knyttet til samsvarsvurdering av produktet. For å oppfylle forpliktelsene i direktivet om at tilsynsaktiviteten må være adekvat og egnet til å sørge for umiddelbart forbud mot at ulovlige produkter som omfattes av direktivet settes på markedet, vil det være behov for større aktivitet fra Sjøfartsdirektoratet sin side enn det som er tilfelle i dag, særlig med tanke på det tydeliggjorte ansvaret for distributører. Direktivet har ingen administrative og økonomiske konsekvenser av større betydning, og økt aktivitet for Sjøfartsdirektoratet tas over det ordinære driftsbudsjettet. Frist for implementering er 18. januar 2016. I en overgangsfase fram til 18. januar 2017 skal det likevel være mulig å sette produkter på markedet og ta disse i bruk etter direktiv 94/25/EF. Tekniske kontrollorgan utpekt etter direktiv 94/25/EF vil fra 18. januar 2016 ikke lenger ha status som utpekt teknisk kontrollorgan (Notified Body). Det nye direktivet må derfor implementeres i tide til å kunne foreta ny utpeking fra akkreditert myndighet.

Direktiv 2013/53/EU krever forskriftsendring.

Sakkyndige instansers merknader

Sjøfartsdirektoratet har hatt direktivet på høring til sakkyndig råd for sjøveit og fritidsfartøy. Norges seilforbund og Kongelig norsk båtforbund (KNBF), begge medlemmer i European Boating Association (EBA), har ikke spesielle synspunkter, men vil følge prosessen videre. KNBF er positive til den rydding og de presiseringer som er gjort i nytt direktiv.

DNV som utpekt teknisk kontrollorgan har også vært hørt. DNV uttaler at de gjennom Recreational Craft Sectoral Group (RSG) har vært involvert i utviklingen av direktivet siden 2008. DNV har lite å tilføye utover at eventuell nasjonal implementering bør legges så tett opp til direktivet som mulig for ikke å skape unødvendige handelshindringer.

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsfornkling og funnet EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XIV Konkurranseregler

32014R0697 Kommissjonsforordning (EU) nr. 697/2014 av 24. juni 2014 om endring av forordning (EF) nr. 906/2009 når det gjelder forordningens anvendelsesperiode

Sammendrag av innhold

Kommissjonsforordning (EU) nr. 697/2014 av 24. juni 2014 forlenger forordning (EF) nr. 906/2009 om anvendelse av traktatens artikkel 81 nr. 3 på visse kategorier av avtaler, beslutninger og samordnet praksis mellom rederier som driver linjefart (gruppefritak for konsortier) med fem år frem til 25. april 2020. Gjeldende gruppefritak utløper 25. april 2015.

Gruppefritaket gir konsortier med en samlet markedsandel som ikke overstiger 30 % lov til å inngå samarbeidsavtaler om levering av felles godstransporttjenester. Aktørene har ikke adgang til å samarbeide om priser, markedsdeling eller kapasitetsbegrensninger (med unntak av kapasitetsbegrensninger som følge av fluktuering i tilbud eller etterspørsel). Slike samarbeidsavtaler gjør det vanligvis mulig for rederier som driver linjefart å rasjonalisere virksomheten og oppnå stordriftsfordeler, og at såfremt konsortiet ikke samarbeider om pris eller markedsdeling, vil brukerne vanligvis nyte godt av forbedringer i produktivitet og kvalitet på tjenestene.

Kommissjonens erfaringer med anvendelsen av gruppefritak har vist at det fortsatt er berettiget, og at betingelsene, som dannet grunnlaget for fastsettelsen av anvendelsesområdet for og innholdet i forordningen, ikke har endret seg vesentlig. Som begrunnelse for forlengelsen av gruppefritaket peker Kommisjonen videre på at gjeldende gruppefritak innførte vesentlige endringer for konsortier. Fordi regelverket har fått anvendelse i en forholdsvis kort periode, bør det unngås ytterligere endring på dette stadiet. Kommisjonen viser videre til at endringer vil innebære økte kostnader for foretakene. Kommisjonen har på denne bakgrunn vedtatt å forlenge forordningens anvendelsesperiode med fem år frem til 25. april 2020.

Merknader

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forlengelsen av gruppefritaket vil ikke medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for Norge.

Rettslige konsekvenser

Gjeldende gruppefritak er innlemmet i EØS-avtalen XIV ved EØS-komiteens beslutning nr. 51/2010 av 30. april 2010 og gjennomført i norsk rett ved forskrift 21. desember 2011 nr. 1518 om gjennomføring av konkurransereglene i EØS-avtalen mv. § 7. Forlengelse av gruppefritaket krever følgelig endring av EØS-avtalen vedlegg XIV og ovennevnte forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Konkurransetilsynet har hatt Kommisjonens forslag til forlengelse av gruppefritaket på høring. Det ble mottatt høringsinnspill fra norsk rederiforbund, som støttet forlengelsen av gjeldende gruppefritak med fem år. I det norske innspillet til Kommisjonens høring, ble det også gitt støtte til forlengelse av gruppefritaket. Norske myndigheter viste til at konsortiesamarbeid generelt bidrar til økt produktivitet ved mer effektiv utnyttelse og drift av de samarbeidende rederienes flåter, og til at begrunnelsen for gruppefritaket fortsatt er gyldig.

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for konkurransesaker og funnet EØS-relevant og akseptabel.

**-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET/HELSE- OG
OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET**

**RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG
INN I NORSK HANDLEFRIHET**

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32011R1169 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1169/2011 av 25. oktober 2011 om næringsmiddelopplysninger til forbrukerne, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om oppheving av kommisjonsdirektiv 87/250/EØF, rådsdirektiv 90/496/EØF, kommisjonsdirektiv 1999/10/EF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/13/EF, kommisjonsdirektiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og kommisjonsforordning (EF) nr. 608/2004

Sammendrag av innhold

Ikrafttredelse mv. og overgangsbestemmelser.

Matinformasjonsforordningen ble fastsatt av Europaparlamentet og Rådet 25. oktober 2011 og trådte formelt i kraft (entry into force) i EU 12. desember 2011. Bestemmelsene i forordningen skal imidlertid, med to unntak, først gjelde fra (apply from) 13. desember 2014. De nye kravene om obligatorisk merking med næringsdeklarasjon skal først gjelde fra (apply from) 13. desember 2016. Videre skal bestemmelsene som stiller krav til sammensetningen og merkingen av kvernet kjøtt, allerede gjelde fra 1. januar 2014. Med virkning fra 13. desember 2014 opphever matinformasjonsforordningen store deler av dagens generelle regelverk om merking av næringsmidler, herunder direktiv 2000/13/EF (merkedirektivet) og direktiv 90/496/EF (næringsdeklarasjonsdirektivet) og en del mer spesifikke rettsakter om merking av næringsmidler (direktivene 87/250/EØF, 1999/10/EF, 2002/67/EF og 2008/5/EF og forordning (EF) nr. 608/2004). Disse erstattes av bestemmelsene i matinformasjonsforordningen.

Matinformasjonsforordningen endrer videre visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 1924/2006 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler (påstandsforordningen) og forordning (EF) nr. 1925/2006 om tilsetning av vitaminer og mineraler og visse andre stoffer til næringsmidler (berikingsforordningen). De nye bestemmelsene om næringsdeklarasjon kan allerede fra ikrafttredelsen 12. desember 2011 tas i bruk på frivillig basis i EU, selv om bestemmelsene er noe endret sammenliknet med bestemmelsene om dette i næringsdeklarasjonsdirektivet, som fortsatt skal gjelde frem til 13. desember 2014. Tilsvarende gjelder for bestemmelsene som stiller krav til sammensetningen og merkingen av kvernet kjøtt, som per i dag og fram til 31. desember 2013 er regulert av forordning (EF) nr. 1162/2009. Bestemmelser i matinformasjonsforordningen som innholdsmessig ligger innenfor rammene av det som er tillatt etter bestemmelsene i det gjeldende regelverket om merking av næringsmidler, vil også kunne tas i bruk på frivillig basis av virksomhetene allerede fra ikrafttredelsen 12. desember 2011. Den sistnevnte kategorien av nye bestemmelser, kan imidlertid ikke brukes som rettsgrunnlag av myndighetene ved tilsyn og vedtak, før det tidspunktet som bestemmelsene skal gjelde fra – i de fleste tilfeller 13. desember 2014. Næringsmidler som enten er satt i omsetning eller merket før 13. desember 2014, men som ikke er i samsvar med de nye bestemmelsene, kan slutt selges uten at det er satt noen tidsfrist for dette. For de nye kravene om næringsdeklarasjon gjelder tilsvarende overgangsordning, men med 13. desember 2016 som "avskjæringspunkt".

Generelt om bestemmelsene i matinformasjonsforordningen

Bestemmelsene i matinformasjonsforordningen er i stor grad en videreføring, samling og oppdatering av de gjeldende generelle og mer spesifikke bestemmelsene om merking av næringsmidler. Per i dag er disse bestemmelsene spredt rundt i flere rettsakter, noe som i seg selv gjør bestemmelsene vanskelig tilgjengelig. Matinformasjonsforordningen inneholder imidlertid også noen helt nye bestemmelser.

Formål, virkeområde og næringsmiddelvirksomhetenes plikter

Formålet med forordningen er å sikre et høyt nivå av forbrukerbeskyttelse for så vidt gjelder matinformasjon, tatt i betraktning ulikheter i forbrukernes oppfatninger og deres behov for informasjon, og at det indre markedet skal fungere godt. Matinformasjonsforordningen skal gjelde for næringsmiddelvirksomheter i hele "matkjeden", i den grad deres aktiviteter er omfattet av bestemmelsene om matinformasjon til forbrukerne. Forordningen presiserer dessuten hvilke plikter de ulike næringsmiddelvirksomhetene har i relasjon til matinformasjon. Matinformasjonsforordningen gjelder for alle næringsmidler som er beregnet for sluttforbrukeren, inkludert næringsmidler levert av storhusholdninger og næringsmidler beregnet for levering til storhusholdninger. Forordningen gjelder også for cateringvirksomhet besørget av transportvirksomheter der avreisen starter innen EU. Videre fremgår det generelt at bestemmelsene i forordningen gjelder med forbehold om merkebestemmelser i annet EU-regelverk som gjelder for bestemte næringsmidler (ofte omtalt som "vertikalt regelverk" i motsetning til "horisontalt regelverk" som for eksempel matinformasjonsforordningen).

Definisjoner

Matinformasjonsforordningen inneholder en hel rekke definisjoner. Blant annet vises det til at mange definisjoner som fremgår av annet næringsmiddelregelverk eller det generelle regelverket om markedsføring av produkter, også skal gjelde innenfor matinformasjonsforordningen. Andre definisjoner er mer spesifikke for matinformasjonsforordningen. For eksempel er nye begreper som "matinformasjon" (food information) og "engineered nanomaterial" definert. Matinformasjon skal bety informasjon om et næringsmiddel som gjøres tilgjengelig for sluttforbrukeren i form av en etikett, andre følgedokumenter eller ethvert annet medium inkludert redskaper for moderne teknologi eller verbal kommunikasjon. Definisjonen av "engineered nanomaterial" må ses i sammenheng med det nye kravet om at ingredienser i slik nanoform, skal være tydelig markert i ingredienslisten i tillegg til at navnet på ingrediensen skal etterfølges av ordet (nano). Matinformasjonsforordningen inneholder videre en definisjon av begrepet "opprinnelsesland" (country of origin) innenfor rammen av matinformasjonsforordningen, jf. også motsetningsvis definisjonen av "opphavssted" (place of provenance). Etter matinformasjonsforordningen skal begrepet "opprinnelsesland" være det landet der et produkt må sies å ha sin opprinnelse vurdert etter de generelle opprinnelsesbestemmelsene som gjelder for alle produkter i artiklene 23 – 26 i forordning (EØF) nr. 2913/92 – EUs "tollkode" (Community Customs Code). "Opphavssted" skal bety ethvert sted som det er angitt at et næringsmiddel kommer fra, og som ikke må regnes som "opprinnelsesland". Navnet, forretningsnavnet eller adressen til næringsmiddelvirksomheten skal imidlertid ikke regnes som en angivelse av verken "opphavssted" eller "opprinnelsesland" etter matinformasjonsforordningen.

Generelle krav til all matinformasjon

Det fremgår helt generelt at alle næringsmidler som er beregnet for levering til sluttforbrukeren eller til storhusholdninger, skal ledsages av matinformasjon i samsvar med bestemmelsene i forordningen. Forordningen viderefører de gjeldende bestemmelsene om redelig praksis for informasjon, herunder at matinformasjon ikke skal være villedende, at matinformasjon skal være eksakt, klar og enkel å forstå for forbrukerne og at matinformasjon, med unntak av EUs regelverk om naturlig mineralvann og næringsmidler beregnet for personer med særlige ernæringsmessige behov, ikke skal gi uttrykk for at næringsmidler kan forhindre, behandle eller kurere sykdom og heller ikke referere til slike egenskaper. Disse generelle bestemmelsene gjelder for all matinformasjon, både den som gis frivillig og den som er obligatorisk. De aktuelle bestemmelsene gjelder også for markedsføring (advertising) og presentasjon av næringsmidler – særlig næringsmidlenes form, utseende, emballasje, hvilket emballasjemateriale som er brukt, måten de er plassert på og i hvilken setting de er vist. Det generelle forbudet mot villedende matinformasjon er imidlertid styrket sammenliknet med dagens bestemmelser. Det fremgår nå helt klart og generelt at matinformasjon ikke må være villedende ved at det med ulike virkemidler antydes at et produkt er et bestemt næringsmiddel eller inneholder en bestemt ingrediens, der i virkeligheten en komponent som er naturlig til stede eller en ingrediens som normalt er brukt i næringsmidlet, er erstattet av en annen komponent eller ingrediens. Denne bestemmelsen skal ramme det som ofte kalles "imitasjonsprodukter".

Obligatoriske krav til matinformasjon

De aller fleste av de obligatoriske kravene til matinformasjon er en videreføring og oppdatering av krav som også gjelder og er obligatoriske per i dag, men det innføres også noen helt nye krav (mer om dette nedenfor). På EU-nivå gjelder de obligatoriske kravene til matinformasjon med ett unntak bare for næringsmidler som er ferdigpakket, jf. definisjonen av begrepet "prepacked food". Det eneste unntaket fra dette på EU-nivå, er det nye obligatoriske kravet om at det må gis informasjon om innhold

av stoffer som kan fremkalle allergier eller intoleranse også for ikke-ferdigpakkede næringsmidler som omsettes til sluttforbrukeren eller til storhusholdninger, næringsmidler som er pakket på omsetningsstedet etter forespørsel fra forbrukeren eller som er pakket inn for såkalt umiddelbar omsetning. Medlemsstatene kan imidlertid fastsette nasjonale bestemmelser som innfører obligatoriske krav om at det må gis matinformasjon til forbrukerne om alt eller deler av det som er obligatorisk for næringsmidler som er ferdigpakket, også for næringsmidler som ikke er ferdigpakket. Medlemsstatene kan også fastsette nasjonale bestemmelser om hvordan slik matinformasjon skal gjøres tilgjengelig for forbrukerne og om uttrykksform og presentasjon av denne informasjonen. Sistnevnte gjelder også for det obligatoriske kravet for næringsmidler som ikke er ferdigpakket med videre for så vidt gjelder allergener og intoleranse. På EU-nivå blir det, med en del generelle og mer spesifikke unntak, obligatorisk med merking av ferdigpakkede næringsmidler med: varebetegnelse, ingrediensliste, stoffer som kan fremkalle allergi eller intoleranse (nytt i denne sammenheng er at stoffer som kan fremkalle allergi og intoleranse må utheves i ingredienslisten), kvantitativ ingrediensmerking, nettoinnhold, holdbarhet, spesielle vilkår for oppbevaring og bruk, navnet eller forretningsnavnet og adressen til den ansvarlige næringsmiddelvirksomheten, obligatorisk opprinnelsesmerking (videreføring av gjeldende generelle krav og innføring av nye krav), bruksanvisning, alkoholinnhold for drikkevarer som inneholder mer enn 1,2 volumprosent alkohol og næringsdeklarasjon (mye nytt både når det gjelder i hvilke tilfeller næringsdeklarasjon er obligatorisk og innholdet i og presentasjonen av næringsdeklarasjonen). I tillegg videreføres de gjeldende bestemmelsene om ytterligere obligatoriske krav til merking med visse opplysninger for spesifikke typer eller kategorier næringsmidler, herunder næringsmidler som har fått forlenget holdbarhet ved bruk av emballasjegasser (tilsetningsstoffer), visse næringsmidler som inneholder søtstoff, næringsmidler som inneholder glysirrisinsyre eller ammoniumsalt av denne, drikkevarer med høyt koffeininnhold eller næringsmidler som er tilsatt koffein, næringsmidler som er tilsatt fytosteroler, fytosterolestere, fytostanolere eller fytostanolestere. I tillegg innføres det et nytt krav om merking av frossent kjøtt, frossent tilberedt kjøtt og frosne uforedlede fiskeriprodukter med frysedato eller, i tilfeller der næringsmidlet har vært frosset flere ganger, datoen for første frysing.

Videre inneholder matinformasjonsforordningen bestemmelser om ulike spesifikke opplysninger som må ledsage varebetegnelsen. Det gjeldende kravet om at varebetegnelsen, i alle tilfeller der utelatelse av slike opplysninger kan villedende kjøperen, må inkludere eller ledsages av opplysninger om næringsmidlets fysiske tilstand eller spesielle behandlinger som er brukt, videreføres. Det innføres et nytt krav om at varebetegnelsen til næringsmidler som har vært frosset før omsetning og som selges opptint, med noen unntak skal ledsages av opplysninger om at varen er opptint. Kravet om at næringsmidler som er behandlet med ioniserende stråling må merkes med en av indikasjonene som fremgår av direktiv 1999/2/EF om næringsmidler og næringsmiddelingsredienser som er behandlet med ioniserende stråling, videreføres. Videre innføres det et nytt krav om at det i tilfeller der en komponent eller ingrediens som forbrukerne forventer at normalt er brukt eller naturlig er til stede i et næringsmiddel, har blitt erstattet med en annen bestanddel eller ingrediens, må merkingen, i tillegg til angivelsen i ingredienslisten, nær varebetegnelsen inneholde en tydelig angivelse av bestanddelen eller ingrediensen som er brukt som hel eller delvis erstatning. Denne tilleggsangivelsen må også oppfylle bestemte krav til skriftstørrelse med videre. Det innføres videre et nytt krav om at varebetegnelsen til kjøttprodukter, tilberedt kjøtt og fiskeriprodukter som inneholder tilsatte proteiner som sådan, inkludert hydrolyserte proteiner, av annen animalsk opprinnelse, må inneholde en angivelse av disse proteinene og hvilken opprinnelse de har. Dessuten er det innført et nytt krav om at varebetegnelsen til kjøttprodukter, tilberedt kjøtt, fiskeriprodukter og tilberedte fiskeriprodukter, forutsatt at næringsmidlene fremstår på bestemte måter, skal inkludere en angivelse av at de er tilsatt vann, dersom det tilsatte vannet utgjør mer enn 5 % av vekten av det ferdige produktet. Det innføres også et nytt krav om at kjøttprodukter, tilberedt kjøtt og fiskeriprodukter som kan gi inntrykk av at de er laget av ett stykke kjøtt eller fisk, men som faktisk består av flere stykker sammensatt ved hjelp av andre ingredienser som for eksempel tilsetningsstoffer eller enzymer, må merkes enten med at de er "sammensatt av stykker av kjøtt" eller "sammensatt av stykker av fisk". De spesifikke kravene knyttet til sammensetningen og merkingen av næringsmidler med betegnelsen "kvernet kjøtt", som per i dag og frem til 31. desember 2013 fremgår av forordning (EF) nr. 1162/2009, videreføres i all hovedsak. Det innføres også et nytt krav om at det må angis i merkingen dersom skinnen på pølser ikke kan spises.

Generelle unntak fra ett eller flere av de obligatoriske kravene til matinformasjon

Matinformasjonsforordningen inneholder flere overordnede og produktspesifikke unntak fra ett eller flere av de obligatoriske kravene til matinformasjon. Blant annet fremgår det at det for næringsmidler i

pakninger der den største flaten er mindre enn 10 kvadratcentimeter, bare er obligatorisk med matinformasjon på pakningen eller etiketten om varebetegnelse, stoffer som kan fremkalle allergi eller intoleranse, nettoinnhold og holdbarhet. Matinformasjon om ingrediensliste skal gis på andre måter eller gjøres tilgjengelig etter forespørsel fra forbrukerne. Videre fremgår det at det, med forbehold om andre bestemmelser på EU-nivå som måtte kreve det, ikke skal være obligatorisk med næringsdeklarasjon for visse typer næringsmidler. Unntakene gjelder blant annet uforedlede næringsmidler som bare inneholder én ingrediens eller én kategori ingredienser, næringsmidler som bare er foredlet i form av modning og som i tillegg bare inneholder bare én ingrediens eller én kategori ingredienser og næringsmidler som leveres fra "småskalaprodusenter" enten direkte til forbrukerne eller via lokale detaljister som leverer direkte til forbrukerne. Dessuten er næringsmidler i pakninger der den største flaten er mindre enn 25 kvadratcentimeter også unntatt fra det obligatoriske kravet om merking med næringsdeklarasjon, forutsatt at matinformasjon om næringsdeklarasjon ikke er obligatorisk etter annet regelverk på EU-nivå – i denne sammenheng for eksempel etter påstandsforordningen og berikingsforordningen. Med forbehold for andre bestemmelser på EU-nivå som måtte kreve det, videreføres det per i dag gjeldende unntaket fra det obligatoriske kravet om merking med ingrediensliste for drikkevarer som har et alkoholinnhold over 1,2 volumprosent, i tillegg til at disse produktene også unntas fra det obligatoriske kravet om merking med næringsdeklarasjon. Kommisjonen er imidlertid pålagt å utarbeide en rapport som skal være ferdig innen 13. desember 2014, om hvorvidt det også for slike næringsmidler skal bli obligatorisk med matinformasjon om ingrediensliste og næringsdeklarasjon. Kommisjonen skal i denne rapporten også vurdere om det bør gis en definisjon av varebetegnelsen "rusbrus" ("alcopops"). Rapporten skal eventuelt ledsages av konkrete forslag til regelverksendringer om dette.

Krav til den obligatoriske matinformasjonens tilgjengelighet, plassering, presentasjon av obligatoriske opplysninger, språk mv.

Obligatorisk matinformasjon skal angis med ord og tall. Med forbehold om de særlige bestemmelsene om næringsdeklarasjon, kan den obligatoriske matinformasjonen i tillegg uttrykkes ved bruk av piktogrammer eller symboler. Videre fremgår det at obligatorisk matinformasjon skal være lett tilgjengelig for alle næringsmidler. For så vidt gjelder næringsmidler som er ferdigpakket, fremgår det at slik matinformasjon skal gis direkte på pakningen eller på en etikett på pakningen. Obligatorisk matinformasjon, med forbehold for eventuelle nasjonale bestemmelser om næringsmidler som ikke er ferdigpakket, skal angis tydelig på en slik måte at informasjonen er lett synlig, klart lesbar og i tilfeller der det er aktuelt, uutslettelig. Slik matinformasjon skal ikke på noen måte være skjult, mattert, avledet fra eller forstyrret av noen annen form for skriftlig eller billedlig informasjon eller av annet materiale. Det er også innført nye krav om at obligatorisk matinformasjon, som er angitt på pakningen eller etiketten, avhengig av om pakningens største flate er større eller mindre enn 80 kvadratcentimeter, gis med en skriftstørrelse som henholdsvis er minst 1,2 mm x-høyde eller minst 0,9 mm x-høyde. Dessuten fremgår det at matinformasjon om varebetegnelse, nettoinnhold og alkoholinnhold for drikkevarer som inneholder mer enn 1,2 volumprosent alkohol, med noen unntak, skal gis i "samme synsfelt" ("the same field of vision"). Dette bør også ses i sammenheng med for eksempel spesialbestemmelsen som krever at elementer fra næringsdeklarasjonen som frivillig gjentas på pakningen, alltid må angis i "hovedsynsfeltet" ("the principle field of vision"). Kravet om at obligatorisk matinformasjon skal foreligge i et språk som er lett forståelig for forbrukerne i den medlemsstaten som næringsmidlet omsettes, videreføres. Medlemsstatene kan videre, innenfor deres territorium, kreve at opplysningene skal gis på ett eller flere offisielle språk i EU. Dette skal likevel ikke være til hinder for at matinformasjonen gis på flere språk. Flere andre bestemmelser i matinformasjonsforordningen inneholder også mer spesifikke krav til for eksempel presentasjon, plassering mv. av matinformasjonen, og bruker i tillegg til begrepene nevnt ovenfor ("samme synsfelt", "hovedsynsfeltet") også begreper som for eksempel "ledsages av" (accompanied), "i nærheten av" ("in close proximity to") mv.

Generelt om forholdet mellom frivillig og obligatorisk matinformasjon

Dersom det gis matinformasjon på frivillig basis som i andre tilfeller er regulert av bestemmelsene om obligatorisk matinformasjon, må den frivillige matinformasjonen være i samsvar med bestemmelsene om obligatorisk matinformasjon. Annen matinformasjon som gis på frivillig basis, skal ikke villedende forbrukeren, ikke være tvetydig eller forvirrende for forbrukeren, og den skal der det er aktuelt, være basert på relevante vitenskapelige data. Videre skal matinformasjon som gis på frivillig basis, ikke fremstå på en måte som fortrenger eller gjør at plassen som er tilgjengelig for obligatorisk matinformasjon blir for liten.

Nærmere om innholdet i de nye obligatoriske kravene om opprinnelsesmerking

I matinformasjonsforordningen videreføres det obligatoriske og helt generelle kravet om at opprinnelsesland eller opphavssted skal angis i de tilfeller der utelatelse av slik opplysning kan villedde forbrukeren med hensyn til næringsmidlets virkelige opprinnelsesland eller opphavssted. I tillegg innføres det et nytt krav om obligatorisk merking med opprinnelsesland eller opphavssted for ferskt, kjølt og fryst kjøtt fra svin, sau, geit og fjørfe. Videre innføres det et nytt obligatorisk krav om merking med opprinnelsesland eller opphavssted i tilfeller der et næringsmiddel er opprinnelsesmerket på frivillig basis, og dette stedet ikke er det samme som opprinnelseslandet eller opphavsstedet til produktets hovedingrediens. I slike tilfeller blir det innført krav om tilleggsmerking enten med hovedingrediensens opprinnelsesland eller opphavssted eller merking om at opprinnelseslandet eller opphavsstedet til hovedingrediensen er forskjellig fra næringsmidlets opprinnelsesland eller opphavssted. Kommisjonen skal innen 13. desember 2013 ha fastsatt gjennomføringsbestemmelser om det nærmere innholdet i de nye kravene til opprinnelsesmerking. Dessuten skal Kommisjonen innen 13. desember 2014 ha utarbeidet en rapport til Europaparlamentet og Rådet om eventuell ytterligere utvidelse av kravene om opprinnelsesmerking til annet kjøtt, melk, melk brukt som ingrediens i meieriprodukter, uforedledede næringsmidler, næringsmidler som bare består av en ingrediens og ingredienser som utgjør mer enn 50 % av et næringsmiddel. Videre skal Kommisjonen innen 13. desember 2013 ha utarbeidet en rapport til Europaparlamentet og Rådet om eventuell innføring av et nytt krav om opprinnelsesmerking av kjøtt, helt generelt fra alle dyreslag, brukt som ingrediens i næringsmidler.

Bestemmelser som regulerer medlemsstatenes adgang til videreføring av gjeldende eller innføring av nytt nasjonalt regelverk om matinformasjon til forbrukerne

Medlemsstatene har ikke adgang til å videreføre eller innføre nye nasjonale bestemmelser om forhold som er spesifikt harmonisert i matinformasjonsforordningen, med mindre slike bestemmelser er tillatt eller godkjent etter EUs lovgivning. Medlemsstatene kan imidlertid innføre nasjonal lovgivning om forhold som ikke er spesifikt harmonisert i matinformasjonsforordningen, forutsatt at dette ikke hindrer eller begrenser fri flyt av varer som er i samsvar med bestemmelsene i matinformasjonsforordningen. Eventuelle slike nasjonale bestemmelser om matinformasjon antas i utgangspunktet å måtte meldes til Kommisjonen etter de generelle meldeprosedyrene i direktiv 98/34/EF. Nasjonale bestemmelser som stiller krav om ytterligere obligatorisk matinformasjon i tillegg til det som gjelder på EU-nivå etter matinformasjonsforordningen, kan bare innføres for spesifikke typer eller kategorier næringsmidler, og kan ikke innføres generelt for alle næringsmidler. Videre må bestemmelsene kunne begrunnes i minst ett av hensynene: beskyttelse av folkehelsen, beskyttelse av forbrukerne, hindre bedrageri eller beskytte industrielle og kommersielle rettigheter, angivelser av opprinnelse, beskyttede geografiske betegnelser og hindre ureddelig konkurranse. Medlemsstatene kan kun innføre supplerende nasjonale obligatoriske bestemmelser om opprinnelsesmerking av næringsmidler i tilfeller der det kan bevises eller godtgjøres at det er en sammenheng mellom visse kvaliteter eller egenskaper ved næringsmidlene og den aktuelle opprinnelsen. Ved meldingen av utkastene til eventuelle slike nasjonale bestemmelser om obligatorisk opprinnelsesmerking, må medlemsstatene også vedlegge dokumentasjon på at majoriteten av forbrukerne legger betydelig vekt på at det gis slik informasjon. Ved melding av utkast til nasjonale bestemmelser som stiller krav om ytterligere obligatorisk matinformasjon enn det som gjelder på EU-nivå etter matinformasjonsforordningen, skal medlemsstatene benytte en spesialmeldeprosedyre i stedet for de generelle meldeprosedyrene i direktiv 98/34/EF. Medlemsstatene gis videre adgang til å videreføre eller innføre nye nasjonale bestemmelser om visse mer spesifikke forhold.

Hjemler til Kommisjonen for fastsettelse av "delegated acts", "implementing acts" og utarbeidelse av rapporter

Matinformasjonsforordningen inneholder videre en hel rekke bestemmelser som enten pålegger eller gir Kommisjonen hjemmel til å utføre visse oppgaver. Det dreier seg for eksempel om fastsettelse av "delegated acts" og "implementing acts" og utarbeidelse av rapporter. Bestemmelsene regulerer også hvilke prosedyrer som skal følges i slike tilfeller. De fleste av disse oppgavene er Kommisjonen pålagt å utføre innen konkrete tidsfrister. Noen hjemler kan imidlertid Kommisjonen selv velge om de vil benytte seg av, og i så fall når.

Merknader

Rettslige konsekvenser:

Matinformasjonsforordningen er fastsatt av Europaparlamentet og Rådet med hjemmel i artikkel 114 i TFEU. Gjennomføring av matinformasjonsforordningen i norsk rett medfører behov for regelverksendringer. Mattilsynet mener at det bør fastsettes en ny forskrift om matinformasjon til forbrukerne som blant annet gjennomfører matinformasjonsforordningen ved bruk av den såkalte henvisningsmetoden. Den nye forskriften om matinformasjon til forbrukerne må med virkning fra 13. desember 2014 oppheve forskrift 21. desember 1993 nr. 1385 om merking mv av næringsmidler (merkeforskriften) og forskrift 21. desember 1993 nr. 1386 om deklarasjon av næringsinnhold (næringsdeklarasjonsforskriften). Visse særnorske nasjonale bestemmelser som per i dag fremgår av merkeforskriften, må imidlertid videreføres i utkastet til den nye forskriften om matinformasjon til forbrukerne. Videre må den nye forskriften om matinformasjon til forbrukerne gjøre de nødvendige endringene i forskrift 17. februar 2010 nr. 187 om ernærings- og helsepåstander om næringsmidler og forskrift 26. februar 2010 nr. 247 om tilsetning av vitaminer, mineraler og visse andre stoffer til næringsmidler, som følge av at matinformasjonsforordningen endrer henholdsvis påstandsforordningen og berikingsforordningen.

Økonomiske, administrative og andre konsekvenser:

Som nevnt ovenfor inneholder matinformasjonsforordningen i all hovedsak bestemmelser som er en videreføring, samling og oppdatering av bestemmelser som allerede gjelder innen EØS. En slik samling og teknisk forenkling av regelverket om merking av næringsmidler antas å være en fordel for virksomhetene, myndighetene og samfunnet for øvrig. Matinformasjonsforordningen inneholder imidlertid også en del helt nye bestemmelser som vil medføre at virksomhetene i større eller mindre grad vil måtte endre merkingen av næringsmidler i tillegg til å få utført nødvendige undersøkelser av næringsmidlet for at merkingen skal bli korrekt (for eksempel næringsdeklarasjonen). Slike undersøkelser og endringer i merkingen vil medføre større eller mindre utgifter for virksomhetene. Matinformasjonsforordningen gir imidlertid overgangsbestemmelser som skal motvirke de uheldige effektene for virksomhetene av innføringen av de nye kravene og åpner også som nevnt ovenfor for at produkter som er produsert og merket før det tidspunktet som bestemmelsene skal gjelde fra, kan slutt selges. For samfunnet for øvrig og særlig for forbrukerne antas de nye kravene til matinformasjon å være en fordel ettersom de både vil kunne gi dem ny informasjon om næringsmidlene i tillegg til at informasjonen må gis på en mer "lesbar" måte. Mattilsynet legger derfor til grunn at gjennomføring i norsk rett av matinformasjonsforordningen vil medføre en overvekt av positive økonomiske, administrative og andre konsekvenser for virksomhetene, myndighetene og samfunnet for øvrig. Økonomiske, administrative og andre konsekvenser som følge av eventuell innføring av særnorsk regelverk innenfor rammene av matinformasjonsforordningen, for eksempel om matinformasjon for næringsmidler som ikke er ferdigpakket, vil måtte utredes nærmere fra sak til sak dersom det blir aktuelt.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for næringsmidler, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013R1155 Kommisjonens delegerede forordning (EU) nr. 1155/2013 av 21. august 2013 om endring av forordning (EU) nr. 1169/2011 om matinformasjon til forbrukerne, hva angår opplysninger om fravær eller redusert forekomst av gluten i næringsmidler

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer forordning (EU) nr. 1169/2011 om matinformasjon til forbrukerne. I matinformasjonsforordningen artikkel 36 sies det at opplysninger som gis på frivillig basis ikke skal villedende forbrukeren, ikke være forvirrende eller tvetydige og om nødvendig være basert på relevante vitenskapelige data. I artikkel 36 nr. 3 gis Kommisjonen hjemmel til å vedta gjennomføringsrettsakter om visse frivillige opplysninger. I nr. 4 gis Kommisjonen anledning til utvide listen i nr. 3.

I forordning (EF) nr. 41/2009 gis det regler for merking av matvarer med opplysninger om reduksjon eller fravær av gluten. Denne forordningen blir opphevet 20. juli 2016 på grunn av ny forordning (EU)

nr. 609/2013 om matvarer til spesifikke grupper. Det vil også etter 20. juli 2016 være behov for fortsatt å kreve merking av matvarer med innholdet av gluten på en måte som ikke villeder eller forvirrer forbrukerne. Derfor må Kommisjonen få hjemmel til å kunne etablere nye bestemmelser om merking med innhold av gluten. I matinformasjonsforordningen artikkel 36 nr. 3 har det derfor blitt tilføyd et nytt pkt. d), som gir Kommisjonen myndighet til å fastsette bestemmelser om opplysninger om fravær eller redusert innhold av gluten i matvarer. Rettsakten har trådt i kraft i EU.

Merknader

Rettsakten vil kreve endring i forskriften som gjennomfører matinformasjonsforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks og matdepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32014R0078 Kommisjonens delegerede forordning (EU) nr. 78/2014 av 22. november 2013 som endrer vedlegg II og III i forordning (EU) nr. 1169/2011 om næringsmiddelopplysninger til forbrukerne, hva angår visse kornslag som forårsaker allergier eller intoleranser, og næringsmidler med tilsetning av fytosteroler, fytosterol

Sammendrag av innhold

Rettsakten endrer en setning i henholdvis vedleggene II og III i forordning (EU) nr. 1169/2011 om næringsmiddelopplysninger til forbrukerne (matinformasjonsforordningen).

I vedlegg II "Stoffer eller produkter som forårsaker allergier eller intoleranser" listes det ulike kornslag som inneholder gluten. Som eksempler på disse nevnes bl.a. kamut. Kamut er et registrert varemerke på en hvetesort. Denne hvetesorten skal betegnes korasanhvete. Den innledende setningen i vedlegget skal derfor erstattes med setningen i artikkel 1 i forordning 78/2014.

I vedlegg III "Næringsmidler med merking som skal omfatte en eller flere tilleggsopplysninger", gis det i nr. 5.1 anvisning på merkekrav for næringsmidler som inneholder fytosteroler, fytosterolestere, fytostanoler og fytostanolestere. Pkt. 3 endres på grunn av godkjenningen av helsepåstander om kolesterolnivået i blodet og påvirkningen av dette av fytosteroler, fytosterolestere, fytostanoler og fytostanolestere. For ytterligere saksopplysninger se EØS-notat om 32013R0718 om merking av fytosteroler m.m. (se vedlegg).

Denne endringen er allerede gjort i det nåværende regelverket om merking av fytosteroler EF 608/2004 som endret ved EU 718/2013. Det er derfor bare en teknikalitet å overføre disse merkekravene til matinformasjonsforordningen. Regelverkene er implementert i forskrift om merking mv. av næringsmidler. De oppheves når matinformasjonsforordningen trer i kraft 13. desember 2014. Rettsakten trådte i kraft 19.02.2014.

Merknader

Det ansees ikke som nødvendig å høre forordningen. Endringen om merking av fytosteroler er allerede hørt og implementert, se over. Endringen vedr. beskrivelsen av kornslag som inneholder gluten er en ren teknikalitet som det må være åpenbart unødvendig å høre. Rettsakten er en rettelse av teknikaliteter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert i Spesialutvalget for næringsmidler der Helse- og omsorgsdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Klima- og miljødepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XVIII Informasjonsteknologi, telekommunikasjon og databehandling

32013D0638 Kommisjonsbeslutning 2013/638/EU av 12. august 2013 om grunnleggende krav til maritimt radioutstyr som skal anvendes på non-SOLAS skip og inngå i Global Maritime Distress and Safety System (GMDSS)

Sammendrag av innhold

Beslutning (2013/638/EU) opphever og erstatter den eksisterende beslutningen (2004/71/EF). Maritimt radioutstyr som skal anvendes på "non-SOLAS"-skip (skip som ikke omfattes av Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs av 1974 med endringer (SOLAS)), og som skal brukes i det globale maritime nød- og sikkerhetssystem (GMDSS), er omfattet av Radio- og teleterminaldirektivet (R&TTE-direktivet 1999/5/EF). Direktivet er gjennomført i norsk rett ved Forskrift av 20. juni 2000 nr. 628 om EØS-krav til radio og teleterminalutstyr.

R&TTE-direktivet setter ikke funksjonskrav (dvs. krav om at utstyret skal fungere) til utstyr som skal sikre tilgang til nødtjeneste. Direktivet gir imidlertid hjemmel i artikkel 3 til å sette funksjonskrav for denne typen utstyr. Beslutning (2013/638/EU) viderefører kravene i beslutning (2004/71/EF) om at utstyr som skal brukes i den maritime mobile tjeneste eller i den maritime mobile satellittjeneste (som definert i Den internasjonale teleunions radioreglement artiklene 1.28 og 1.29), som skal brukes ombord i skip som ikke omfattes av SOLAS og som skal brukes i GMDSS som beskrevet i SOLAS kapittel IV, skal konstrueres slik at det fungerer korrekt i et maritimt miljø. Beslutning (2004/71/EF) setter også krav til at radioutstyret skal oppfylle alle operasjonelle GMDSS-krav i nødsituasjoner og at utstyret skal sørge for klar og robust kommunikasjon. Det er foretatt noen endringer i beslutning (2013/638/EU) som skiller seg fra beslutning (2004/71/EF). Endringene er i hovedsak presiseringer av gjeldende regelverk. Det er presisert i beslutningens fortale punkt 5 og fremgår av artikkel 1 at kravene gjelder alt radioutstyr som faller utenfor direktiv 96/98/EF (Skipsutstyrsdirektivet) og som skal brukes på "non-SOLAS"-skip. I tillegg er det klargjort i artikkel 2 at kravene som settes til funksjonalitet skal være i tråd med anbefalinger fra Den internasjonale sjøfartsorganisasjon (IMO).

Merknader

Hjemmel i EU-traktaten

Hovedrettsakten - direktiv 1999/5/EF er hjemlet i traktatens artikkel 100a.

Rettslige konsekvenser

R&TTE-direktivet (1999/5/EF) er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift av 20. juni 2000 nr. 628 om EØS-krav til radio- og teleterminalutstyr (R&TTE-forskriften). Gjennomføring av beslutning 2013/638/EF vil skje ved endringer i nevnte forskrift.

Økonomiske/administrative konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten anses ikke å ha noen økonomiske og/eller administrative konsekvenser utover den nevnte forskriftsendringen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling og funnet EØS-relevant og akseptabel. Høringsdokumenter om endring i R&TTE-forskriften som følge av beslutningen legges ut på hjemmesiden til Post- og teletilsynet når rettsakten er inntatt i EØS-avtalen.

Vedlegg XI Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester

32013D0654 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2013/654/EU av 12. november 2013 som endrer kommisjonsvedtak 2008/294/EF om harmoniserte bruksvilkår for frekvenser til mobile kommunikasjonstjenester om bord på fly (MCA-tjenester)

Sammendrag av innhold

Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2013/654/EU som endrer kommisjonsvedtak 2008/294/EF om harmoniserte bruksvilkår for frekvenser til mobile kommunikasjonstjenester om bord på fly (MCA-tjenester) ble vedtatt i EU den 12. november 2013. MCA-vedtaket (2008/294/EF) åpnet for kommersiell bruk av MCA-tjenester for GSM-systemer i 1800 MHz-båndet (1710-1785 / 1805-1880 MHz). Det ble i MCA-vedtaket tatt høyde for at beslutningen i fremtiden kunne bli utvidet til også å gjelde andre terrestriske mobile kommunikasjonssystemer som opererer i henhold til andre standarder i andre frekvensbånd. Det er slik utvidelse som nå er vedtatt med gjennomføringsbeslutning 2013/654/EU.

Formålet med reguleringen er å harmonisere de tekniske vilkårene for bruk av frekvenser for mobile kommunikasjonstjenester ombord i luftfartøy. Etter mandat fra Kommisjonen utarbeidet CEPT (European Conference of Postal and Telecommunications Administrations) den 8. mars 2013 en rapport (nr. 48) der det ble vurdert om drift av luftbårne UMTS-systemer og andre mulige teknologier som for eksempel LTE eller WiMax er teknisk compatible med radiotjenester som kan bli berørt. CEPT-rapport 48 konkluderte med at det på de relevante tekniske vilkår vil være mulig å innføre UMTS og LTE i henholdsvis 2100 MHz-båndet (1920-1980 MHz / 2110-2170 MHz) og 1800 MHz-båndet (1710-1785 / 1805-1880 MHz). Med gjennomføringsbeslutning 2013/654/EU inkluderes disse teknologiene til å kunne benyttes på luftfartøy.

For å sørge for beskyttelse av allerede eksisterende radiotjenester er maksimal tillatt sendereffekt begrenset. Kravet til sendereffekt gjelder på alle faser av kommunikasjon, for GSM-mobilterminaler også under etablering av forbindelse. Minimumskrav til flyhøyde før systemene kan slås på er 3000 meter over bakken.

Gjennomføringsbeslutningen må være implementert i medlemslandenes regulering på et såkalt "ikke-interferensskapende og ikke-beskyttet grunnlag" senest 6 måneder etter beslutningens ikrafttredelse. Dette betyr at frekvensbruken ikke skal ha beskyttelse mot forstyrrelser fra annen lovlig bruk av frekvenser og at frekvensbruken skal innrettes slik at den ikke reduserer kvaliteten på tjenester som opereres i medhold av individuelle frekvenstillatelser. Når det gjelder verdier som gjelder for maksimal e.i.r.p. utstrålt effekt utenfor flyet (fra nettkontrollenheten, basestasjon og node) i frekvensbåndet 2570-2690 MHz, så skal disse gjelde fra 1. januar 2017. Dette er den tiden en regner med at det tar før sertifisering av luftdyktighet er gjennomført for hver enkelt flytype.

Merknader

Det rettslige grunnlaget for gjennomføringsbeslutningen er artikkel 114 i "Treaty on the Functioning of the European Union" (TFEU) (Den europeiske unions funksjonsmåte), EU-Parlamentets og Rådets beslutning 2002/676/EF (radiospektrumsvedtaket) og Kommisjonsbeslutning 2008/294/EF (MCA-vedtaket). Rettsakten er EØS-relevant. Kommisjonsbeslutning 2008/294/EF ble innlemmet i EØS-avtalen 18. mars 2009 og er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift 19. januar 2012 nr 77 om generelle tillatelser til bruk av frekvenser (fribruksforskriften) § 44. Den nye 2013/654/EU er planlagt tatt inn i fribruksforskriften gjennom en endring av forskriften i forbindelse med revisjon av forskriften.

Rettsakten er i tråd med norsk frekvensforvaltning der en er positiv til å gi tillatelser til bruk av frekvenser gjennom generelle tillatelser i forskrift, for slik å la brukerne få tilgang til frekvenser uten å måtte søke om individuell tillatelse.

Det er ikke forventet at rettsakten vil få administrative eller økonomiske konsekvenser av betydning verken for private eller offentlige aktører.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært behandlet i Spesialutvalget for kommunikasjoner. Rettsakten ble funnet EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel II Veitransport

32014R0575 Kommisjonsforordning (EU) nr. 575/2014 av 27. mai 2014 om endring av kommisjonsforordning (EU) nr. 383/2012 om tekniske krav til førerkort med microchip

Sammendrag av innhold

Kommisjonen vedtok 27. mai 2014 forordning 575/2014/EU om endring av forordning 383/2012/EU om tekniske krav til førerkort med microchip. Direktiv 2006/126/EF (tredje førerkortdirektiv) åpner for at medlemsstatene kan velge å bruke microchip i førerkortene. I Norge har vi på nåværende tidspunkt valgt å ikke innføre microchip, men dette kan bli aktuelt på et senere tidspunkt.

De vedtatte endringene er en tilpasning av forordning 383/2012/EU etter Kroatias tiltreden til EU. Microchip skal typegodkjennes, og forordningen inneholder et nummersystem for hvilket land som har gitt typegodkjenningen. Forordning 575/2014/EU endrer forordning 383/2012/EU ved at det i vedlegg III til forordningen tilføyes nr. 25 Kroatia.

Merknader

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forordningen får ingen økonomiske og administrative konsekvenser for Norge.

Rettslige konsekvenser

I førerkortforskriften vedlegg 2 § 2 annet punktum er det tatt inn en henvisning til forordning 383/2012/EU. Henvisningen må oppdateres som følge av forordning 575/2014/EU, men dette innebærer ikke materielle endringer av forskriften.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for transport og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32014L0037 Kommisjonens gjennomføringsdirektiv 2014/37/EU av 27. februar 2014 som endrer rådsdirektiv 91/671/EØF om obligatorisk bruk av bilbelte og barnesikringsutstyr i kjøretøy

Sammendrag av innhold

Direktiv 2014/37/EU endrer direktiv 91/671/EØF (som senest endret ved direktiv 2003/20/EF), og innfører endrede krav til bruk av bilbelte og barnesikringsutstyr i bil. Direktiv 2014/37/EU tar inn ECE-regulativ nr. 129 som alternativt krav til ECE-regulativ 44 og direktiv 77/541/EØF. ECE-regulativ 129 (også kalt "i-Size") stiller visse krav til produsenter av bilbarnestoler og bilprodusenter.

Regulativ 129 krever at produsenter av bilbarnestoler tilbyr stoler som gjør det mulig å sikre barnet bakovervendt til det er 15 måneder gammelt. I regulativet er det videre sterkt fokus på bruk av ISOfix-fester i bilen, samt at muligheten for feilmontering og feilbruk av bilbarnestoler skal reduseres. Når det gjelder bilprodusenter, så stiller regulativ 129 krav om at det med virkning fra 2013 skal være ISOfix-fester i alle nye biler. Alle stoler i henhold til ECE 129 passer til biler som er merket i-Size, men de passer også i biler med ISOfix feste, noe de aller fleste biler av nyere modeller har.

Det fremgår av direktivets artikkel 1 at innmontert sikkerhetsutstyr skal brukes av alle personer i biler (klassene M1, N1-N3).

Dersom barn (høyde 150 cm eller mindre) befordres i bil (klasse M1, N1-N3) som er utstyrt med bilbelter, så skal barnesikringsutstyr tilpasset barnets høyde og vekt benyttes. Utstyret kan være av integrert eller ikke-integrert type i kjøretøyet.

Dersom bil (klasse M1, N1-N3) ikke har bilbelter montert, er det ikke tillatt å medta barn under 3 år i bilen. Barn som er 3 år eller eldre og med en høyde under 150 cm kan medtas, men kan ikke sitte i forsetet.

Medlemsstatene kan på sitt territorium tillate at barn med høyde mellom 135 og 150 cm likevel benytter bilbelter beregnet på voksne. Når det gjelder befordring av barn i taxi, så kan medlemsstatene bestemme avvik fra forannevnte regler på sitt territorium.

Dersom det brukes barnesikringsutstyr skal utstyret være i henhold til

- ECE-regulativ 44/03 eller direktiv 77/541/EØF
- ECE-regulativ 129

eller eventuelle senere endring av dette direktivet.

Merknader om ECE-129:

Fra juli 2013 kan bilprodusentene begynne å merke i-Size-monteringsstedene i bilsetene med den nye i-Size-logoen. I-Size-plassene vil være utstyrt med ISOfix-ankre, og alle i-Size-godkjente bilbarnestoler kan brukes i alle bilseter med i-Size-merking. Gulvet foran en i-Size bilbarnestol vil alltid være sterkt nok til å tåle kreftene fra et støttebein, selv der det er et oppbevaringsrom under.

Krav til høyde på barn

I ECE-regulativ 44-04 er det ingen krav til barnets størrelse. I i-Size (ECE-regulativ 129) har hvert trinn på høyde-skalaen sammenheng med minimumskrav til skulderhøyde, skulderbredde og hoftebredde, så nesten alle barn med den gitte ståhøyden får plass i setet. I tillegg til stående høyde, nevnes maksimal vekt for barnet som kan sitte i setet.

Krav til sidekollisjonsbeskyttelse

I i-Size er det en rekke kriterier for sidebeskyttelse, noe som betyr at alle i-Size-bilstoler er sidekollisjonstestet og gir sidebeskyttelse.

I i-Size fase 1 er det definert en rekke krav som skal redusere feilmontering og feilbruk av bilstoler. Montering med ISOfix og trepunktsselle for samme produkt blir ikke mulig. ISOfix har vist seg å gi minimal fare for feilmontering.

ECE-regulativ 129 er delt inn i tre faser, hvor fase 2 og 3 er beregnet ferdig i 2015.

Hva er ISOFIX:

Isofix er en internasjonal standard for festepunkter for barnesikringsutstyr som barneseter i bil, og har vært standard for nye biler siden 2007.

Systemet er registrert av ISO (International Organization for Standardization) under betegnelsen «ISO 13216», og gjør at et barnesete enkelt og raskt kan monteres og fjernes fra en bil, uten å bruke bilens bilbelter, og allikevel ivareta sikkerheten.

Systemet er basert på to fester nede på barnesetet som forankres til to fester i bilens baksete, og enten et ben som settes mot gulvet, eller et tredje, høyt festepunkt (toppanker), som festes til et forankringspunkt bak i bilen. Man kan enkelt og raskt flytte bilseter mellom biler med systemet, og det er også mindre fare for feilmontering i forhold til bilseter som festes med bilbelte. Setet gir også ekstra sikkerhet da det ikke vil bevege seg ved sidekollisjoner.

Det finnes både forovervendte og bakovervendte barneseter med Isofix-systemet.

Merknader

EU-hjemmel

Direktiv 2014/37/EU er et endringsdirektiv vedtatt av Kommisjonen med hjemmel i traktaten om den Europeiske Unions virkemåte (TEUV), artikkel 290.

Gjeldende norsk lovgivning og politikk på området

Direktiv 91/671/EØF - som senest endret ved direktiv 2003/20/EF - er implementert i forskrift 21. september 1979 nr. 7 om bruk av personlig verneutstyr under kjøring med motorvogn.

Rettslige konsekvenser

Forskrift om bruk av personlig verneutstyr må endres for å implementere direktiv 2014/37/EU.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten får ikke andre administrative konsekvenser for Norge enn at direktivet må implementeres i norsk rett (nevnte forskrift). Innføring av rettsakten vil heller ikke medføre økonomiske konsekvenser da det fortsatt vil være tillatt å bruke barnesikringsutstyr godkjent i henhold til ECE-regulativ 44.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for transport og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32014D0209 Kommisjonsbeslutning 2014/209/EU av 20. mars 2014 om ekvivalens mellom kategorier av førerkort

Sammendrag av innhold

Kommisjonen vedtok 20. mars 2014 nytt vedtak om ekvivalenser mellom førerkortklasser. Vedtak 2014/209/EU av 20. mars 2014 erstatter tidligere ekvivalensvedtak 2013/21/EU av 18. desember 2012.

Bakgrunnen for ekvivalensvedtaket er direktiv 2006/126/EF fra 19. januar 2013 (tredje førerkortdirektiv). Med dette direktivet ble nye førerkortklasser innført. Prinsippet om gjensidig anerkjennelse av førerkort gjelder også for førerkort utstedt før tredje førerkortdirektiv trådte i kraft. Ekvivalensvedtaket vedlegg 1 gir en oversikt over tidligere gjeldende førerkortklasser i medlemslandene, og hva disse tilsvarer i de nye førerkortklassene. Førerrett ervervet før tredje førerkortdirektiv gir rett til tilsvarende klasse etter 19. januar 2013.

Kommisjonen har vedtatt et nytt ekvivalensvedtak på bakgrunn av at Kroatia er blitt medlem av EU, og at Tsjekkia, Tyskland, Hellas, Italia, Slovenia og Sverige har meldt inn endringer i oversikten over tidligere førerkortklasser etter vedtakelsen av 2013/21/EU.

Merknader

Vedtaket innebærer at henvisningen i førerkortforskriften 19. januar 2004 nr. 298 §§ 1-2 første ledd andre punktum, 8-1 første ledd tredje punktum og 9-2 første ledd tredje punktum må endres, slik at de henviser til vedtak 2014/209/EU. Vegdirektoratet vil kunne sende dette ut på høring sammen med forslag til andre endringer i førerkortforskriften tidlig på høsten 2014, med planlagt ikrafttredelse 1. januar 2015.

Utover at henvisningene i førerkortforskriften må endres anses kommisjonsvedtaket ikke å få økonomiske eller administrative konsekvenser for Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for transport og funnet EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel III Transport med jernbane

32013R0402 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 402/2013 av 30. april 2013 om felles sikkerhetsmetode for risikoevaluering og -vurdering og opphevelse av forordning (EF) nr. 352/2009

Sammendrag av innhold

Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 402/2013 av 30. april 2013 om felles sikkerhetsmetode for risikoevaluering og -vurdering og oppheving av forordning (EF) nr. 352/2009 ble publisert i Official journal 3. mai 2013. Forordningen er hjemlet i sikkerhetsdirektivet (2004/49/EF). Forordningen retter seg mot jernbanevirksomheter og enheter med ansvar for vedlikehold og skal gi virksomhetene felles retningslinjer ifm vesentlige tekniske, driftsmessige eller organisatoriske endringer av betydning for sikkerheten.

Formålet er å sikre at det opprettholdes et høyt sikkerhetsnivå på jernbanen i Europa. Forordningen vil lette markedsadgangen til jernbanetjenester gjennom harmonisering av risikostyringsprosessene som benyttes til å vurdere endringers innvirkning på sikkerhetsnivåene og oppfyllelse av sikkerhetskravene, utveksling av sikkerhetsrelevante opplysninger mellom aktørene i jernbanesektoren på tvers av landegrensene mv.

De vesentligste materielle endringene i forhold til gjeldende forordning er kravet om "godkjenning" av assesserende enhet. Hovedregelen er at assesserende enhet skal være akkreditert av et akkrediteringsorgan. Det åpnes også for at en medlemsstat kan velge at et "anerkjennelsesorgan" skal kunne "godkjenne" assesserende enhet ("recognition") i henhold til artikkel 9. Også en nasjonal sikkerhetsmyndighet (NSA) skal kunne være assesserende enhet (artikkel 7). Dette forutsetter at medlemsstaten anerkjenner NSA særskilt som assesserende enhet. NSA må da oppfylle kravene til uavhengighet, og assessorfunksjonen må holdes adskilt fra NSAs øvrige funksjoner. Når en teknisk spesifisering for samtrafikkevne (TSI) krever bruk av den felles sikkerhetsmetoden kan teknisk kontrollorgan også gis oppgaven som assesserende enhet av initiativtakeren, se artikkel 6 nr. 4 annet ledd.

Assesserende enhet må i alle tilfeller oppfylle kriteriene i vedlegg II til forordningen. Infrastrukturforvaltere med sikkerhetsgodkjenning og jernbaneforetak med sikkerhetssertifikat kan være assesserende enhet, og får sin "godkjenning" gjennom sikkerhetsgodkjenning/sikkerhetssertifikat.

Videre er det i rettsakten satt ytterligere krav til hva som skal inn i assesserende enhets sikkerhetsvurderingsrapport (artikkel 15 og vedlegg III). En rapport skal inneholde beskrivelse av assesserende enhet, plan for vurdering, omfang/avgrensning, resultat av vurderingen, herunder avdekte avvik, samt en konklusjon.

Den som har tatt initiativ til endringen er ansvarlig for å behandle konklusjonene fra rapporten og dersom man er uenig med assesserende enhet skal dette forklares og dokumenteres. Initiativtaker skal avgi en skriftlig erklæring på grunnlag av forordningen og assesserende enhets sikkerhetsvurderingsrapport om at alle identifiserte farer og risiko ved disse er holdt på et akseptabelt nivå (artikkel 16). Erklæringen skal aksepteres av NSA ifm ibruktaking av strukturelle delsystemer og kjøretøy i visse tilfeller, jf. artikkel 2 pkt.3 b). Assesserende enhet skal oppfylle kravene til ISO/IEC 17020:2012 Generelle krav til drift av ulike typer organer som utfører inspeksjoner og være akkreditert eller anerkjent for sin kompetanse og evne til å vurdere de elementene de tar på seg å vurdere. De nasjonale sikkerhetsmyndighetene skal i de årlige sikkerhetsrapportene til ERA rapportere om erfaringer med anvendelsen av forordningen.

Forordningen får anvendelse fra 21. mai 2015. Samtidig oppheves forordning (EF) nr. 352/2009.

Merknader

Gjeldende forordning (EF) nr. 352/2009 er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift 12. mars 2010 nr. 401 om gjennomføring av kommisjonsforordning (EF) nr. 352/2009 om innføring av felles sikkerhetsmetode for risikovurderinger iht artikkel 6 pkt. 3a i direktiv 2004/49/EF (forskrift om felles sikkerhetsmetode for risikovurderinger). Den nye forordningen kan gjennomføres i norsk rett gjennom forskrift med hjemmel i jernbaneloven og jernbaneforskriften.

Forordningen krever, som det fremgår ovenfor, at en assesserende enhet skal være enten akkreditert, anerkjent av et anerkjennelsesorgan eller nasjonal sikkerhetsmyndighet anerkjent av medlemsstaten. Hovedregelen er at en assesserende enhet skal være akkreditert. En lignende akkrediteringsløsning er valgt ved gjennomføring av forordning 445/2011 om enhet med ansvar for vedlikehold av godsvogner i norsk rett. Det ble i den forbindelse lagt vekt på at en akkrediteringsordning vil være ressurseffektiv for norsk forvaltning, samtidig som det muliggjør en faglig oppfølging av sertifiseringsordningen over tid. Etter det tilsynet kjenner til vil de fleste andre landene velge en akkrediteringsløsning iht forordning 402/2013.

De andre alternativene som foreslås i forordningen er lite relevante for Norge. Det finnes ingen sk. "anerkjennelsesorganer" som nevnt i artikkel 7 b i Norge i dag. At Samferdselsdepartementet skal anerkjenne Statens jernbanetilsyn som assesserende enhet som skal holdes adskilt organisatorisk fra

tilsynets øvrige virksomhet, må anses å være lite hensiktsmessig og ressursmessig krevende, særlig i lys av at det allerede finnes et akkrediteringsorgan i Norge, Norsk akkreditering, som kan utføre oppgaven.

Forordningen kan gjennomføres i norsk rett gjennom forskrift med hjemmel i jernbaneloven og jernbaneforskriften. Det er i den forbindelse nødvendig å angi hvilken anerkjennelsesmetode for assesserende enhet som er valgt nasjonalt, jf. artikkel 13.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Det er ikke truffet noen endelig beslutning om hva slags anerkjennelsesordning som skal velges ved en eventuell gjennomføring av forordningen. En akkrediteringsordning kan innebære noen økte kostnader for det private. Kravet til bruk av assesserende enhet inntre imidlertid bare for vesentlige endringer ifm tekniske, driftsmessige eller organisatoriske endringer av betydning for sikkerheten. Og det er opp til initiativtakeren selv å vurdere om en endring er vesentlig. Uansett må kostnadene anses å være marginale om en ser an til kostandene for et helt prosjekt. For det offentlige antas kostandene å bli minimale, da Jernbaneverket kan bruke sin interne assesserende enhet som allerede er opprettet til dette formålet. Det er for øvrig ikke noe til hinder for at jernbaneforetak oppretter interne assesserende enheter.

De andre alternative anerkjennelsesordningene antas å medføre noe større administrative og økonomiske byrder å innføre, særlig for det offentlige. Et endelig valg bør gjøres i samråd med bransjen og de involverte aktørene, herunder Norsk akkreditering.

Sakkyndige instansers merknader

I forbindelse med gjeldende forordning ble det gjennomført en høring, da det i denne forordning ble stilt krav om av om det skal foretas en uavhengig vurdering av om den beskrevne metoden for risikovurdering er blitt anvendt korrekt, og kunne få vesentlig økte kostnader for virksomhetene. Statens jernbanetilsyn anfører at en akkrediteringsordning er å foretrekke, da det vil gi minst administrative byrder, og være i tråd med lignende ordninger i jernbanesektoren, særlig for sertifisering av enhet med ansvar for vedlikehold av godsvogner.

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for transport og funnet EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XIII Transport

Kapittel VI Sivil luftfart

32014R0368 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 368/2014 av 10. april 2014 om oppdatering av oversikten over flyselskaper som er underlagt driftsforbud og om plikt til å informere passasjerer om identiteten til det flyselskap som skal utføre en flyreise

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 2111/2005 om opprettelsen av en fellesskapsliste over luftfartsselskaper som er underlagt driftsforbud i Felleskapet og plikten luftfartsselskapet har til å gi passasjerer informasjon om identiteten til utførende luftfartsselskap, inneholder de grunnleggende regler om opprettelsen av fellesskapslisten. Herunder hvordan denne skal ajourføres, hvilke midlertidige tiltak medlemsstatene kan ta og når ekstraordinære tiltak kan benyttes. Forordningen gir også regler om hvordan passasjerer skal informeres om identiteten til det utførende luftfartsselskapet. Kommisjonsforordning (EF) nr. 473/2006 gir utfyllende regler til europaparlamentets- og rådsforordning (EF) nr 2111/2005, kapittel II. Kommisjonsforordningen angir prosedyrer for hvordan oppdatering av listen skal skje. Videre beskrives hvordan de involverte myndigheter for selskapet skal involveres i prosessen, hvordan operatøren har rett til å forsvare seg og hvordan medlemsstatene skal notifisere Kommisjonen ved innføringen av et driftsforbud.

Merknader

Kommisjonsforordningen (EF) nr 474/2006 inneholder den første listen over selskaper med driftsforbud og er på samme måte som forordning (EF) nr 473/2006 hjemlet i forordning (EF) 2111/2005. Forordning (EF) 474/2006 er senere endret (oppdatert) gjennom følgende kommisjonsforordninger: 910/2006, 1543/2006, 235/2007, 787/2007, 1043/2007, 1400/2007, 331/2008, 715/2008, 1131/2008, 298/2009, 619/2009, 1144/2009, 273/2010, 590/2010, 791/2010, 1071/2010, 390/2011, 1197/2011, 295/2012, 1146/2012, 659/2013, 1264/2013 og nå altså 368/2014. Kommisjonsforordning (EU) nr 368/2014 er den tjuetredje oppdatering av listen og oppdateringen har skjedd etter de ordinære prosedyrer beskrevet i hovedforordning 2111/2005 og gjennomføringsforordning 473/2006.

Safety list (sikkerhetslisten) består av to annekser. Anneks A gir en oversikt over flyselskaper som gis et totalforbud mot å benytte medlemslandenes luftrom og flyplasser. Anneks B gir en oversikt over selskaper som med gitte restriksjoner kan benytte luftrom og flyplasser i medlemslandene. Når kortformen for forskriften benyttes skal betegnelsen "Safety list" brukes. Den siste oppdateringen ble vedtatt av Air Safety Committee (ASC) i møte den 25. til 27. mars 2014.

Cebu Pacific Air fra Filipinene stod tidligere på sikkerhetslistens Anneks A. Cebu Pacific Air er nå fjernet fra Anneks A ettersom de kan dokumentere at de opprettholder et tilfredsstillende sikkerhetsnivå.

Alle operatører (flyselskaper) som er sertifisert i Indonesia (med unntak for 5 operatører) står fra tidligere av på sikkerhetslistens Anneks A. Indonesia har sertifisert 3 nye operatører med AOC og alle disse operatørene er nå tatt inn i Anneks A.

Luftfartsmyndighetene i Swaziland har tilbakekalt samtlige sertifiseringer. Som følge av dette er operatørene fra Swaziland fjernet fra Anneks A.

Astana Air fra Kasakhstan står fra tidligere på sikkerhetslistens Anneks B. De har siden 2009 hatt en begrensning med hensyn til antall flygninger som kan gjennomføres til medlemslandenes luftrom om flyplasser. Denne begrensningen er nå fjernet. Astana Air beholder de øvrige restriksjoner de er pålagt i sikkerhetslistens Anneks B.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for transport og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32014R0245 Kommisjonsforordning (EU) nr. 245/2014 av 13. mars 2014 som endrer forordning nr. 1178/2011 om fastsettelse av tekniske krav og administrative prosedyrer relatert til sivilt flypersonell

Sammendrag av innhold

Bakgrunn

Gjennom Europaparlaments- og Rådsforordning (EF) nr. 216/2008 (Basisforordningen) er det felleseuropeiske regelverket utvidet på flere områder innen sivil luftfart. Basisforordningen forutsetter imidlertid at det utarbeides detaljerte felleseuropeiske bestemmelser innenfor hvert av de nye områdene som omfattes av forordningen. Det er eller vil bli fastsatt tre forordninger med utfyllende regelverk til basisforordningen 216/2008 som gjelder: sertifisering av besetningsmedlemmer (Regulation on Air Crew), luftfartsoperasjoner (Regulation on Air Operations) og om tredjelandsoperatører (Regulation on Third Country Operators).

Forslagets innhold og formål:

Forordning 245/2014 omfatter endringer i forordning 1178/2011 (Regulation on Air Crew). De fleste endringene omhandler annex I «Part-FCL» (Flight Crew Licensing).

Forordningen introduserer tre nye typer av rettigheter for piloter av fly og seilfly:

- Kompetansebasert modulkurs til instrumentrettighet for fly (CB IR)
- Underveis instrumentrettighet for fly (EIR)
- Rettighet til å fly seilfly i skyer (CFR)

I tillegg inneholder forordningen rettelsener av utilsiktede feil i forordning 1178/2011, mindre endringer som fastsetter som regelverk enkelte unntak gitt med hjemmel i art. 14(6), samt en harmonisering med bestemmelsene som tillater privatflyging mot begrenset vederlag i forordning 965/2012 (EASA-OPS). Disse endringene er mindre sentrale og vil i liten grad omtales nærmere i dette notatet. En instrumentrettighet (IR) kvalifiserer en pilot til å fly ved hjelp av instrumentene i flyet. I praksis medfører det at man kan fly i værforhold som er dårligere enn det som kreves for flyving etter visuelle flygeregler (VFR). I dag har få piloter med PPL (Private Pilot License) en IR. De fleste piloter med CPL (Commercial Pilot License) har en IR.

Kompetansebasert modulkurs for instrumentrettighet for fly (CB IR)

Forordningen etablerer en ny rettighet som gjør veien til en fullverdig IR mer tilgjengelig for piloter som har mye erfaring. Sammenlignet med en ordinær IR, kreves det mindre teori og færre flytimer med instruktør. Kandidater til denne rettigheten må bestå den samme ferdighetsprøven som kandidater til ordinær IR.

Underveis instrumentrettighet for fly (EIR)

Dette er en ny rettighet som tillater piloter å fly etter instrumentreglene underveis i en flyvning. En pilot med EIR må fly etter visuelle flygeregler ved avgang og landing. Sammenlignet med ordinær IR, kreves det færre flytimer med instruktør.

Rettighet til å fly seilfly i skyer (CFR)

Forordningen etablerer en ny rettighet for seilflypiloter, der de på visse vilkår får fly i skyer når formålet er å få oppdrift.

Formålet med en CB IR og EIR er å øke andelen av piloter med en IR og dermed øke flysikkerheten. Piloter som kun kan fly etter VFR kan selvforskyldt eller uforskyldt komme inn i værforhold som krever flyging etter instrumenter. Disse situasjonene kan være svært kritiske for piloter som mangler kompetanse til å fly under instrumentforhold og en større andel av piloter med IR vil derfor kunne øke sikkerheten i luften.

Formålet med en CFR for seilfly er å få en felles regulering i Europa. Reguleringen av dette området er svært ulik i medlemslandene og det vil være en fordel om regelverket harmoniseres.

Ikrafttredelses- og overgangsbestemmelser:

Forordning 245/2014 trådte i kraft i EU den 3. april 2014.

For reglene i forordning 1178/2011 som omhandler validering av sertifikater med tilhørende medisinske bevis utstedt i tredjeland, åpner forordning 245/2014 for å forlenge overgangsperioden (opt-out) fra 8. april 2014 til 8. april 2015. Luftfartstilsynet planla først å forlenge overgangsperioden til 8. april og informerte de som kontaktet Luftfartstilsynet om dette. Det ble snart oppdaget at dette ikke var uproblematisk ettersom den nasjonale forskriften som regulerte området ble opphevet fra 8. april 2014. En forlengelse av overgangsperioden vil således medføre at området er uregulert. Som følge av dette har Luftfartstilsynet valgt å ikke forlenge overgangsperioden og reglene om validering av sertifikater med tilhørende medisinske bevis utstedt i tredjeland gjelder således fra 8. april 2014.

Hvorvidt dette kan skape problemer i forhold til de som ble informert om forlenget overgangsperiode er uavklart.

Enkelte medlemsstater har et system der de gir piloter en begrenset autorisasjon til å fly i værforhold som krever bruk av instrumenter. Autorisasjonen er begrenset til statens eget luftrom. Disse medlemsstatene kan på strenge vilkår få fortsette å utstede slike autorisasjoner frem til 8. april 2019. Norge har ikke et slikt system og omfattes ikke av dette.

Merknader

Rettsakten er gitt med hjemmel i EASA basisforordning 216/2008, som igjen har hjemmel i TFEU artikkel 100.

Rettslige konsekvenser

For Norges del er rettighetene en nyskaping og en har ikke tilsvarende konstruksjoner i dag. Forordningen medfører at det innføres nye rettigheter for piloter av fly og seilfly. Norge er iht. EØS-avtalen forpliktet til å gjennomføre den vedtatte forordningen. Dette vil medføre en mindre endring av forskrift 16. juli 2013 om sertifisering av besetningsmedlemmer.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Per oktober 2013 var det i Norge 1086 piloter med PPL for fly og 595 piloter med CPL for fly. I Norge har cirka 90 prosent av alle innehavere av CPL for fly en IR, mens cirka 5 prosent av alle innehavere av PPL for fly har en IR.

De nye rettighetene CB IR og EIR antas å ha liten rekrutteringsgevinst for innehavere av CPL i Norge. Dette da de med CPL som har behov eller interesse for IR, normalt vil ta det i forbindelse med utdannelsen.

Hva gjelder PPL-innehavere, antas CB IR og EIR å kunne bidra til at flere får en IR i Norge. Luftfartstilsynet er likevel noe tvilende til at økningen av piloter med en IR blir av noen størrelse. Hva gjelder kostnader, vil det for mange bli billigere å kvalifisere seg til CB IR og EIR enn ordinær IR, men kostnadene ved å holde dem ved like antas å bli like store som for ordinær IR. Det er videre få luftfartøy som benyttes av piloter med PPL som er utstyrt slik at de egner seg for flyvning med IR. For det første har de færreste småfly instrumenter av god nok kvalitet til å fly etter instrumenter. For det andre er det anslagsvis under 5 prosent av alle småfly i Norge som har avisingsutstyr som gjør dem egnet til flyging i skyer. De fleste med PPL sertifikat har sannsynligvis ikke stor interesse for flyving etter IFR, da slik flyving mister det meste av rekreasjonselementet som flyving etter VFR har. For de få som har tenkt å benytte sitt PPL sertifikat til mer ordinær ikke-kommersiell transport, vil trolig en ordinær IR være mest praktisk. Kostnader, utstyr og behov setter således såpass store begrensninger at Luftfartstilsynet vurderer at CB IR og EIR ikke vil bli mye benyttet i Norge.

Hva gjelder seilfly, er det i dag 13 seilflyvere i Norge som har seilflybevis med rettighet til å fly i skyer. Norsk luftsportsforbund opplyser at det generelt er relativt liten interesse for rettighet til å fly i skyer blant seilflyvere. Luftfartstilsynet kan ikke se at den nye CFR skulle endre på dette og vurderer at den vil bli lite utbredt.

Implementering av de nye rettighetene vil for Luftfartstilsynets del medføre anslagsvis 1/6 årsverk. Etter at endringene er implementert vil de ikke medføre ressursbruk av betydning. Luftfartstilsynet kan ikke se at endringene vil gi økonomiske eller administrative konsekvenser for andre offentlige myndigheter.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært skriftlig klarert av Spesialutvalget for transport i januar/februar 2014, og ble funnet EØS-relevant og akseptabel.

32014D0132 Kommisjonsbeslutning 2014/132/EU av 11. mars 2014 om ytelsesmål på EU-nivå for lufttrafiktjeneste for andre referanseperiode 2015-19

Sammendrag av innhold

Et av de mest sentrale formålene med lovgivningsinitiativet Single European Sky er å forbedre ytelsene til flysikringstjenestene i det europeiske luftrommet med fokus på områdene sikkerhet, kapasitet, miljø og kostnadseffektivitet. Single European Sky er hjemlet i fire forordninger: (EF) nr. 549/2004, (EF) nr. 550/2004, (EF) nr. 551/2004 og (EF) nr. 552/2004. Disse er endret ved forordning (EU) nr. 1070/2009 som innførte regimet for ytelsestyring. Artikkel 11 i forordning (EF) 549/2004 hjemler at Kommisjonen gir utfyllende regler om fastsettelse av mål på unionsnivå som utgangspunkt for nasjonale prosesser for fastsettelse av mål på nasjonalt nivå. Planene og målene på nasjonalt nivå vurderes og må i siste omgang aksepteres av Kommisjonen. Forordningen foreskriver langt på vei den nærmere prosessen for fastsetting av målene og oppfølgingen av dem suppleres av forordning (EU) nr. 691/2010 som blant annet pålegger den enkelte stat å vedta en nasjonal ytelsesplan som skal bidra til å nå de felles europeiske målsettinger. Dette gjelder første referanseperiode (RP1) fra 2012 til ut 2014.

3. mai 2013 vedtok Kommisjonen en ny ytelsesforordning - forordning (EU) nr. 390/2013 - som skal gjelde for andre referanseperiode (RP2) som løper fra 2015 til 2019. Det er publisert et eget EØS-notat som beskriver innholdet i forordning (EU) nr. 390/2013 nærmere. Fokusområdene (Key Performance Areas) skal også i RP2 være sikkerhet, kapasitet, miljø og kostnadseffektivitet. De

nasjonale ytelsesplanene utarbeides etter en detaljert prosess der de nasjonale tilsynsmyndighetene har ansvar for utarbeidelse av forslag til plan, som deretter vedtas av departementet. Ytelsesregimet retter seg mot ytere av flysikringstjenester som er utpekt i medhold av artikkel 8 og 9 i forordning (EF) nr. 550/2004. For Norges del gjelder forordningen for Avinor AS, Meteorologisk institutt og i tillegg Luftfartstilsynet. Målene som fastsettes på unionsnivå brukes som grunnlag for Kommisjonens kontroll/ vurdering av at de nasjonale ytelsesplanene er tilstrekkelig ambisiøse til at unionen samlet sett kan nå sine mål. Forordning (EU) nr. 390/2013 videreutvikler og viderefører i all hovedsak dagens regelverk. Den fastsetter på hvilke områder det skal settes mål, og om målene skal fastsettes på unionsnivå, FAB-nivå eller nasjonalt nivå. Den fastsetter også hvilke indikatorer som skal legges til grunn for måling i RP2. Ytelsesmål skal fastsettes på unionsnivå og vil være styrende for de enkelte medlemslandenes nasjonale bidrag og vedtas i en egen kommisjonsbeslutning. Målene skal omfatte alle fire hovedområder: sikkerhet, kapasitet, miljø og kostnadseffektivitet.

11. mars 2014 fastsatte Kommisjonen hva som skal være de overordnede EU-målene for RP2 gjennom beslutning 2014/132/EU. Dette EØS-notatet tar utgangspunkt i denne beslutningen og gir en vurdering av hvilken konsekvens de ulike elementene vil ha for norske aktører idet det ikke er tvilsomt at beslutningen skal innlemmes i EØS-avtalen og slik vil være styrende også for Norges bidrag og norske aktører. De mål som i henhold til forordning (EU) nr. 390/2013 skal settes på lokalt nivå, uten å være koblet til et overordnet EU-mål, vil ikke bli nærmere omtalt.

1. Sikkerhet (safety): Det overordnede mål knyttet til sikkerhet er en forbedring med en faktor på 10 frem til 2020. På bakgrunn av liten modenhet på sikkerhetsindikatorer ble det ikke fastsatt konkrete mål på dette området for RP1. Det ble besluttet at det kun skulle foregå overvåking/ datainnsamling av tre nærmere definerte sikkerhetsindikatorer.

Disse er:

- Effectiveness of Safety Management (EoSM)
- Application of severity classification scheme (RAT)
- Just Culture

Med utgangspunkt i de historiske dataene fra RP1, er det oppnådd et mer robust datagrunnlag egnet som utgangspunkt for fastsetting av mål også på sikkerhetsområdet for RP2. Det følger av forordning (EU) nr. 390/2013 at det skal etableres konkrete mål både på EU-nivå og/ eller FAB/ nasjonalt nivå for de samme indikatorer som nå overvåkes. Det skal settes forskjellige mål for tilsynsmyndighet (Luftfartstilsynet) og tjenesteytere. Det skal settes mål på EU-nivå for EoSM og for bruken av RAT. Når det gjelder Just Culture, kom Kommisjonen ved behandlingen av forordning (EU) nr. 390/2013 til at det ikke er hensiktsmessig å fastsette mål på EU-nivå for denne indikatoren i RP2, all den tid det ikke er konsistens i rapporteringsgraden hos medlemsstatene i EU, og også inkonsistens i hvordan alvorlighetsgrad klassifiseres. I mangel av et Just Culture-rammeverk i majoriteten av statene, vil det være vanskelig å sammenligne nivået innenfor denne indikatoren. Derfor settes det kun mål på lokalt nivå for Just Culture.

For de to indikatorene hvor det settes EU-mål og FAB-mål, skal det være nasjonal overvåking med indikasjon på hvordan det bidras til målene fra den enkelte stat. For å sikre at hovedprinsippene i ytelsesforordningen er oppnådd, må statene gjennom sine ytelsesplaner vise at det er gjort en vurdering/ analyse av avhengigheter mellom de forskjellige hovedområdene (KPA). Her må det fremkomme hvilken avhengighet og innvirkning mål som settes for de andre ytelsesområdene (kapasitet, miljø og kostnadseffektivitet) har på sikkerhetsmålene.

Kommisjonen har vedtatt følgende mål for RP2:

EoSM

For tilsynsmyndighetene: Alle skal ha nådd nivå C på alle Management Objectives (MOs): «safety policy and objectives», «safety risk management», «safety assurance», «safety promotion» og «safety culture».

For tjenesteyterne: Alle skal ha oppnådd nivå C for Management Objective «safety culture», og nivå D på alle de øvrige Management Objectives.

A er laveste nivå, E er høyeste. Målene skal nås innen 2019.

Bruken av RAT

For tilsynsmyndighetene: Innen utgangen av 2017 skal RAT benyttes som klassifiseringsmetode for minst 80% av rapporterte hendelser av typen «separation minima infringements» og «runway incursions». Målet gjelder kun hendelser av kategori A (serious incidents), B (major incidents) og C (significant incidents). Når det gjelder «ATM-specific occurrences» skal innen utgangen av 2017 RAT benyttes som klassifiseringsmetode for minst 80% av de mest alvorlige typer hendelser, denne andelen skal økes til 100% i 2019. Med mest alvorlig menes her følgende kategorier: AA (total inability to provide safe ATM services), A (serious inability to provide safe ATM services), B (partial inability to provide safe ATM services) og C (ability to provide safe but degraded ATM services). For tilsynsmyndighetene benyttes begrepet «ATM overall score», siden myndighetene har tilgang til alle rapporter fra de som er involvert i en hendelse.

For tjenesteyterne: Innen utgangen av 2017 skal RAT benyttes som klassifiseringsmetode på 80% av alle rapporterte hendelser av typen «separation minima infringements» og «runway incursions». Målet gjelder kun hendelser av kategori A (serious incidents), B (major incidents) og C (significant incidents). Innen utgangen av 2019 skal denne andelen være økt til 100%. Når det gjelder «ATM-specific occurrences» skal innen utgangen av 2017 RAT benyttes som klassifiseringsmetode for 80% av de mest alvorlige typer hendelser. Innen utgangen av 2019 skal denne andelen være økt til 100%. Med mest alvorlig menes her følgende kategorier: AA (total inability to provide safe ATM services), A (serious inability to provide safe ATM services), B (partial inability to provide safe ATM services) og C (ability to provide safe but degraded ATM services). Begrepet «ATM ground» brukes som avgrensning, siden tjenesteyterne ikke har tilgang på rapporter fra eksempelvis piloter.

2. Kapasitet: For området kapasitet skal det i henhold til forordning (EU) nr. 390/2013 settes mål på EU-nivå for indikatoren «en-route delay», det vil si forsinkelser i underveisfasen. Dette gjelder tilsvarende for RP1. Forsinkelser koster hvert år luftromsbrukerne store beløp, og det har derfor vært stort fokus på den økonomiske gevinsten som ligger i å få ned forsinkelsene. Med den mer langsiktige forventede trafikkøkning, vil forsinkelsene øke ytterligere dersom det ikke iverksettes tiltak for å motvirke denne utviklingen. I RP1 er målet på EU-nivå å redusere forsinkelsene i underveisfasen til gjennomsnittlig 0.5 min pr. flyvning. Målinger for 2012 viser at EU samlet sett ligger an til å nå dette målet med god margin. Dette kan delvis forklares med nedgang i trafikken, men det gode resultatet skyldes også reell effektivisering i håndteringen av lufttrafikken.

Metoden for å beregne hva en «optimal» forsinkelse bør være, er basert på beregning av «kost-optimum». Enkelt forklart vil det si at det vil lønne seg å investere i reduksjon av forsinkelser inntil et gitt punkt hvor ytterligere forbedringer vil ha en kostnad som er høyere enn kostnadene med forsinkelser. Metoden er utviklet over lang tid av anerkjente miljøer. Avhengig av hvor høyt man priser forsinkelser, vil den «optimale» forsinkelse endre seg. I tillegg er det vedtatt å legge inn et tillegg for forsinkelser som skyldes værforhold og ekstraordinære omstendigheter. Metoden som benyttes for å sette mål på dette området tilsvarer i all hovedsak det som ble lagt til grunn i RP1. «Kost-optimum» beregnes for hver enkelt kontrollsentral. For Norge var det «historiske» resultater som ble lagt til grunn for mål i RP1 ut fra tanken om at det ikke var aktuelt å planlegge med en svakere ytelse enn historiske tall ga anvisning på. Det mål som ble lagt inn i ytelsesplanen for Norge; 0.05 min var langt mer ambisiøst enn om man hadde benyttet «kost-optimum». Når det gjelder forsinkelser som skyldes værforhold, skal disse beregnes for de kontrollsentraler som historisk sett har størst forsinkelser av denne årsak. Når det gjelder ekstraordinære forhold, vil det være opp til Network Manager å avgjøre i hvilke tilfeller disse er av en slik karakter at forsinkelser kan aksepteres i tillegg til det som er beregnet som «kost-optimum» og det som tilskrives værforhold. Kommisjonen har vedtatt at EU-målet for RP2 skal være det samme som i RP1, altså 0.5 min forsinkelse gjennomsnittlig pr. flight, men med en mer gjennomtenkt og balansert veiledende fordeling mellom landene/ tjenesteyterne. Målet skal nås alle år i referanseperioden.

3. Miljø: Hensikten med miljømålet er å redusere drivstofforbruk og utslipp av klimagasser ved å redusere utfløyet distanse mellom avgangssted og bestemmelsessted. Mange flyginger er lengre enn den kortest mulige avstanden. Dette kan ha ulike årsaker: ruting rundt fare- eller restriksjonsområder, militære øvingsområder, hensyn til vindforhold i høyden, forskjellig avgifts nivå mellom statene og kontrolltiltak for å atskille flyginger.

Kommisjonen har fastsatt mål for følgende to indikatorer:

- KEP som er ruten angitt i den siste innleverte flyveplanen sammenlignet med «korteste rute».
- KEA som er den aktuelle ruten som er fløyet sammenlignet med «korteste rute».

For RP1 er det kun satt mål for KEP. Utgangspunktet for KEP i RP1 er status i 2009, og målet er en forbedring på 0.75% sammenlignet med denne. KEP målet for RP 2 baseres på status i 2012. Målet for KEP i RP2 settes til en forbedring på minst 4.1%. KEA ønsker man å tilnærme seg noe mer forsiktig på grunn av at man ikke kan korte inn en rute der økt avstand er et resultat av nødvendigheten av å atskille flygingene. Målet for KEA for RP2 settes til en forbedring på minst 2.6%. Oppmerksomheten skal opprettholdes på viktigheten av å redusere forskjellen mellom KEP og KEA og det vil bli foretatt analyser av forholdet mellom verdiene.

4. Kostnadseffektivitet: I RP1 ble kostnadseffektivitetsmål satt til en gjennomsnittlig årlig reduksjon av underveisenhetssatsen (DUR) på 3.5% p.a. Det felleseuropeiske måltallet for DUR ved utgangen av RP1 ble satt til 53.9 EUR2009. Det lå to forutsetninger til grunn for å kunne realisere dette. Det ene var at tjenesteytere skulle holde kostnadsnivået omtrent uendret i perioden (-0.2% p.a.), samtidig som det ble lagt til grunn en gjennomsnittlig årlig trafikkvekst på 3.2% i referanseperioden. En foreløpig prognose indikerer en på EU-nivå akkumulert trafikkvekst som er 8% lavere ved utgangen av RP1 enn det som lå til grunn ved utarbeidelsen av de nasjonale ytelsesplanene. I utarbeidelsen av mål for RP2 har Kommisjonen hatt større fokus på at man skal realisere reelle kostnadskutt i RP2. Dette skyldes at mange medlemsland har feilvurdert (kanskje til og med bevisst overvurdert) trafikkprognosene i RP1 og dermed søkte å innfri målene i RP1 uten å foreta reelle kostnadsbesparelser. Her nevnes bl.a. Finland og Spania som begge har hatt en betydelig reduksjon i trafikk på opp mot 10% i forhold til forutsetningene lagt inn i ytelsesplanene. Kommisjonen legger til grunn at de totale kostnadene på EU-nivå skal reduseres med -2.1% årlig.

I henhold til forordning (EU) nr. 390/2013 skal måleindikatoren for kostnadseffektivitet være enhetskostnaden. Enhetskostnaden i beslutningen er basert på trafikkprognoser fra STATFOR, «STATFOR September 2013 low scenario», som gir en reduksjon i enhetskostnad på -3.3% p.a. Dette vil gi felleseuropeiske enhetskostnader (DUC) på 49.10 EUR2009 ved utgangen av RP2.

Merknader

Økonomiske og administrative konsekvenser

Beslutningen om felles ytelsesmål er forankret i forordning (EU) nr. 390/2013 som er en gjennomføringsforordning under forordning (EF) nr. 549/2004. Forordning (EF) nr. 549/2004 er en av fire forordninger som danner rammeverket for Single European Sky og som Norge har gjennomført i forskrift 26. januar 2007 nr. 99 om etablering av et felles europeisk luftrom. Selv om hverken forordning (EU) nr. 691/2010 eller forordning (EU) nr. 390/2013 er gjennomført i norsk rett, har det vært en felles forståelse mellom myndigheter, tjenesteytere og luftromsbrukere at man også i Norge skal forholde seg til bestemmelsene som pålegger utarbeidelse av en nasjonal ytelsesplan med tilhørende bindende mål. Det er vedtatt en norsk ytelsesplan for RP1, og arbeidet med utarbeidelse av ytelsesplan for RP2 planlegges ferdigstilt innenfor fristen 30.06.2014. Forordning (EU) nr. 390/2013 pålegger statene innenfor en luftromsblokk å utarbeide en felles ytelsesplan og dette følger også av NEFAB-avtalen (samarbeid mellom Estland, Finland, Latvia og Norge).

Kommisjonens beslutning om fastsettelse av mål for RP2 pålegger Avinor AS forpliktelser, og den vil derfor måtte gjennomføres ved en forskrift i Norge. Hvilke konsekvenser gjennomføringen av beslutningen om felles ytelsesmål vil få, vil avhenge av hvilket ambisjonsnivå det vil være realistisk å forvente fra de ulike landene/ FABene som omfattes av beslutningen. Det vil først bli tydeliggjort gjennom prosessen med utarbeidelse av ytelsesplanene som tilsynsmyndighetene har ansvar for. Erfaringene så langt fra RP1 viser at Avinor AS styrer i henhold til ytelsesplanen på området kostnadseffektivitet. Dette skyldes for en stor del det faktum at Norge, i motsetning til nesten alle andre land i Europa, har hatt en (betydelig) trafikkvekst utover den veksten som allerede var anslått og lagt til grunn i ytelsesplanen. Når det gjelder kravene til kapasitet viser resultatene for 2012 at målene ikke ble nådd. Dette skyldtes i hovedsak en særskilt kapasitetssituasjon på Oslo kontrollsentral sommeren 2012. Resultatene på dette området i 2013 var tilfredsstillende.

Innføring av nye bestemmelser om ytelsesstyring og tilhørende endrede bestemmelser om avgiftsberegning, innebar en betydelig endring i de økonomiske rammebetingelsene for flysikringstjenesten i Avinor AS. Fra et regime basert på automatisk full kostnadsdekning til et med bundne kostnadsrammer og avtalt risikodeling for trafikkutviklingen. Prinsippet om bindende kostnadsrammer fastsatt for flere år fram i tid, øker risikoen for tap. Størst usikkerhet er knyttet til forventet trafikkutvikling. Avgjørende blir tjenesteyternes muligheter til å kunne justere kostnadene i takt med den faktiske trafikkutviklingen. Risikodelingen med hensyn til avvikende trafikk, gir

tjenesteyterne de nødvendige incentiver til å styre kostnadsutviklingen i overensstemmelse med de løpende avgiftsinntektene:

Avinor AS bærer bærer den fulle risiko for at egen kostnadsutvikling holdes innenfor rammene fastsatt i ytelsesplanen (med unntak for mulige kostnader funnet å være utenfor tjenesteyters kontroll og umulig for ham å håndtere). Ytelsesregimet gir incentiver til kostnadseffektiv drift ved at tjenesteyter beholder en eventuell positiv differanse mellom fastsatt kostnad og faktisk kostnad ved endelig avregning på slutten av referanseperioden. Tilsvarende vil en eventuell negativ differanse måtte bæres av tjenesteyter.

I tillegg deler Avinor AS og luftromsbrukerne risikoen knyttet til prognosen for trafikkutviklingen. Risikodelingen knyttet til trafikkvolumet innebærer å fordele tilleggsinntekter/ tap som skyldes avvik mellom faktisk trafikkutvikling og ytelsesplanens trafikkprognose for det enkelte år. Er avviket i trafikkvolum +/- 2% får tjenesteyter 100% av ekstraintekten, eventuelt tar han 100% av tapet. For trafikkavvik mellom +/- 2 og +/- 10%, deles både ekstraintekten og tapet 30% til tjenesteyter og 70% til luftromsbrukerne. Ekstraintekter og inntektstap som skyldes trafikkavvik utover +/- 10% tilfaller i sin helhet luftromsbrukerne.

Dersom trafikkvolumet endres mer enn +/- 10% for det enkelte år, har myndighetene anledning til å initiere en reformulering av selve ytelsesplanen som bygger på de endrede forutsetningene. Kravene til reduserte kostnader i RP1 blir av Avinor AS møtt gjennom iverksettelse av en rekke tiltak knyttet til kontrollsentralene. Tiltakene har gitt effekt og kostnadene er i 2012 redusert mer enn planlagt til tross for økningen i trafikk. Mye av den «ekstra» kostnadsreduksjonen skyldes likevel investeringer som ikke er gjennomført som planlagt. Kravene for RP2 vil medføre behov for ytterligere tiltak. Hvilke tiltak som kan være aktuelle blir for tiden utredet internt i Avinor AS i forbindelse med oppdatering av forretningsplanen for flysikringsområdet og med kunnskap om målene for RP2. Da store deler av kostnadene i underveiskostbasen er relatert til personalkostnader (60-70%), vil nye kostnadskutt få konsekvenser for bemanningssituasjonen totalt sett (fordelt på operative ressurser, støttefunksjoner og administrative funksjoner) muligens med et mindre bidrag i form av realnedgang i lønns-/ pensjonskostnader. Det er forventet at en positiv effekt av opprettelsen av funksjonelle luftromsblokker og innfasing av ny teknologi vil være avgjørende for ytterligere kostnadsbesparelser. Likeledes er det vedtatt en reorganisering av kontrollsentralene som forventes å gi en betydelig besparelse.

Luftfartstilsynet har en sentral rolle i utviklingen av ytelsesplanen. Dette har nødvendiggjort tilførsel av personell, både med hensyn til kapasitet, men også for å få på plass en kompetanse som Luftfartstilsynet tradisjonelt ikke besitter. Det er ikke forventet at de nye målene vil medføre ytterligere økning i lønnskostnader eller andre typer kostnader for Luftfartstilsynet. Både Luftfartstilsynet og Avinor AS pålegges betydelige rapporteringsforpliktelser i forbindelse med innføring av ytelsesregimet. Dette er imidlertid forpliktelser som følger av de to ytelsesforordningene (EU) nr. 691/2010 og (EU) nr. 390/2013, og ikke direkte av beslutningen om hvilke mål som skal gjelde i RP2.

Sakkyndige instansers merknader

Det ble ikke gjennomført konsultasjoner eller høringer rettet mot de berørte norske aktører i forbindelse med den åpne høringen om mål for RP2. Alle aktører har hatt anledning til å gi sine innspill direkte til PRB/ Kommisjonen. Etter at Kommisjonen la fram sitt forslag til mål for RP2 i september 2013, har det vært konsultasjon med både tjenesteytere og luftromsbrukere i tilknytning til forberedende møter forut for Norges deltakelse/ diskusjoner i Single Sky Committee. Det har i løpet av prosessen vært lagt fram mange forslag og revisjoner hvor diskusjonen i all hovedsak har dreid seg om målet for kostnadseffektivitet. Tilbakemeldingene fra luftromsbrukerne har i all hovedsak gitt støtte til å sette ambisiøse mål for effektivisering hos tjenesteyterne. Avinor AS har sagt seg enig i at det er mulig å redusere kostnadene, men har bedt om at dette skjer kontrollert og over noe tid.

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for transport og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32014R0278 og 32014D1635 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 278/2014 av 19. mars 2014 om endring av forordning (EU) nr. 185/2010 med hensyn til avklaring, harmonisering og forenkling av bruk av utstyr for sporpåvisning av

eksplosiver og Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2014/1635 av 17. mars 2014 om endring av kommisjonsbeslutning 2010/774/EU med hensyn til avklaring, harmonisering og forenkling av bruk av utstyr for sporpåvisning av eksplosiver

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 300/2008 etablerer felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart. På securityområdet er de detaljerte tiltakene for gjennomføring av felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet fastsatt i kommisjonsforordning (EU) nr. 185/2010 og i kommisjonsbeslutning 2010/774/EU. Kommisjonsbeslutning 2010/774/EU inneholder den konfidensielle delen av de detaljerte gjennomføringsbestemmelsene i securityregelverket.

Gjennomføringsforordningen endrer forordning nr. 185/2010. Erfaringer fra implementeringen av forordning 185/2010 har vist et behov for revidering av reglene som omhandler bruk av utstyr for sporpåvisning av eksplosiver, på engelsk omtalt som explosive trace detection (ETD). Hensikten er at de spesifikke sikkerhetstiltakene i luftfarten angående bruk av ETD skal bli avklart, harmonisert og forenklet for å tydeliggjøre og standardisere bruken av regelverket. Endringene er vedtatt for å sikre best mulig implementering av de felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet. Bruk av ikke-metalliske forbudte gjenstander er en trussel for sivil luftfart, og bruken av ETD er ment å skulle forhindre bruken av slike gjenstander. ETD-utstyr hindrer ikke innførsel av metalliske gjenstander gjennom sikkerhetskontrollen, utstyret detekterer kun eksplosiver. ETD-utstyr kan kun brukes som en supplerende metode ved sikkerhetskontroll av passasjerer og håndbagasje. Dette er presisert i den nye gjennomføringsforordningen. For frakt og post vil bruk av ETD kunne være en selvstendig kontrollmetode. For sikkerhetskontroll av forsyninger til flygingen og forsyninger til lufthavnen vil bruk av ETD kunne bli brukt i kombinasjon med en visuell kontroll.

Rettsaktene omhandler tiltak som beskriver den tillatte bruken av ETD overfor sikkerhetskontroll av passasjerer, andre personer enn passasjerer, håndbagasje, innsjekket bagasje, frakt, post, forsyninger til flygingen og forsyninger til lufthavner. I tillegg beskrives de tekniske kravene for ETD-utstyr og kravene til ytelse. Implementeringsdatoen for bruken av ETD er satt til 1. september 2015. Kommisjonens gjennomføringsbeslutning endrer kommisjonsbeslutning 2010/774/EU og inneholder de bestemmelsene knyttet til ETD som er konfidensielle og vil derfor ikke bli publisert eller kommentert.

Merknader

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forordningen og beslutningen er gitt med hjemmel i forordning 300/2008, som igjen har hjemmel i TFEU artikkel 100.

Regelverket utfyller forordning 185/2010 og beslutning 2010/774/EU som allerede er gjennomført i norsk rett gjennom EØS-avtalen. Rettsaktene vil bli gjennomført i norsk rett ved en endring av forskrift 1. mars 2011 nr. 214 om forebygging av anslag mot sikkerheten i luftfarten mv., og tilhører gruppe 2.

Rettsaktene kan få økonomiske og administrative konsekvenser for norske lufthavnoperatører ettersom de må kjøpe inn ETD-utstyr og følge opp med blant annet opplæring og vedlikehold. ETD-utstyret som skal anvendes i EU skal godkjennes og sertifiseres av ECAC (European Civil Aviation Conference) før sommeren 2014. Ettersom dette ikke er gjennomført enda, er det problematisk å stipulere kostnaden av utstyret. Etter en forsiktig antagelse kan utstyret anslås å koste 250-350.000 kroner per maskin. Ettersom det er 52 lufthavner i Norge, er det et stort antall ETD-maskiner som må anskaffes. Dersom man antar at hver lufthavn kjøper en maskin, kan kostnaden bli 13-18 millioner kroner totalt. Ved store flyplasser kan det være nødvendig med flere maskiner. For eksempel er det 25 sikkerhetskontrollsluser på Gardermoen lufthavn, slik at en stykkpris på 250-350.000 kroner kan føre til økonomiske konsekvenser for lufthavnen.

Luftfartstilsynet opplyser at rettsaktene kan føre til en økonomisk konsekvens også for norske offentlige myndigheter, da innkjøp av testutstyr for ETD vil kunne føre til en kostnad på omtrent 30.000 kroner. Dette vil være en engangsutgift.

Luftfartstilsynet ser at innføring av ETD, forutsatt at utstyret benyttes korrekt, vil kunne medføre en styrking av luftfartssikkerheten. ETD gir økt deteksjonskapasitet mht eksplosiver, og vil derfor kunne

medvirke til å avverge at personer bringer med seg sprenglegemer som ikke inneholder metall. ETD har tidligere normalt ikke vært benyttet i forbindelse med sikkerhetskontroll av passasjerer i Norge.

Ettersom teknologien utvikler seg kan det komme lettelse i bruk av håndøk på passasjerer i sikkerhetskontrollen, noe som kan være positivt for passasjerene og de som arbeider i sikkerhetskontrollen.

Tillegget til regelverket inneholder bestemmelser for bruk og testing av utstyret.

Sakkyndige instansers merknader

Samferdselsdepartementet finner rettsaktene EØS-relevante og akseptable.

32014R0441 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 441/2014 av 30. april 2014 om endring av forordning (EF) nr. 29/2009 om fastsettelse av krav til dataforbindelsestjenester i Det felles europeiske luftrommet

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) nr. 29/2009 fastsetter krav til en samordnet implementering av datalink-tjenester basert på luft-bakke punkt-til-punkt datakommunikasjon.

I annekset 2 til forordning (EF) nr. 29/2009 defineres luftrommet som forordningen gjelder for. Kroatia ble medlem av EU 1. juli 2014. Det kroatiske luftrommet må derfor føyes til i listen over luftrom som fremgår av annekset 2 til forordning (EF) nr. 29/2009. Dette er gjort gjennom forordning (EU) nr. 441/2014, som tar «Zagreb FIR» inn i denne listen.

Merknader:

Forordning (EU) nr. 441/2014 endrer som nevnt forordning (EF) nr. 29/2009. Forordning (EF) nr. 29/2009 er hjemlet i rammeforordningene (EF) nr. 549/2004 artikkel 8 (1) og (EF) nr. 552/2004 artikkel 3 (5), som igjen er hjemlet i EF-traktaten artikkel 80.2.

Forordning (EF) nr. 29/2009 er gjennomført i norsk rett i forskrift 14. mai 2007 nr. 513 om samvirkingsevnen i Det europeiske nett for lufttrafikkstyring §2 nr. 5. Forordning (EU) nr. 441/2014 vil kunne gjennomføres i norsk rett gjennom endringsforskrift til denne forskriften.

Gjennomføringen av forordning (EU) nr. 441/2014 får ingen praktiske, økonomiske eller administrative konsekvenser for norske myndigheter eller norske aktører.

Sakkyndige instansers merknader

Samferdselsdepartementet finner rettsaktene EØS-relevante og akseptable.

32014D1200 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2014/1200/EU av 5. mars 2014 som endrer kommisjonsbeslutning 2010/774/EU om fastsettelse av detaljerte tiltak for gjennomføring av felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet så langt det gjelder flyfrakt og post

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 300/2008 etablerer felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart. På securityområdet er de detaljerte tiltakene for gjennomføring av felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet fastsatt i kommisjonsforordning (EU) nr. 185/2010 og i kommisjonsbeslutning 2010/774/EU. Kommisjonsbeslutning 2010/774/EU inneholder den konfidensielle delen av de detaljerte gjennomføringsbestemmelsene i securityregelverket. Rettsakten endrer beslutning 2010/774/EU så langt det gjelder flyfrakt og post som fraktes fra tredjeland til EU. Da innholdet i beslutningen er konfidensielt, gjøres det ikke nærmere rede for detaljene i dette.

Merknader

Beslutningen er gitt med hjemmel i forordning 300/2008, som igjen har hjemmel i TFEU artikkel 100. Forslag til nytt regelverk utfyller beslutning 2010/774/EU som allerede er gjennomført i norsk rett gjennom EØS-avtalen. Rettsaken vil bli gjennomført i norsk rett ved en endring av forskrift 1. mars 2011 nr. 214 om forebygging av anslag mot sikkerheten i luftfarten mv..

Beslutningen kan få mindre administrative og økonomiske konsekvenser for Luftfartstilsynet og norske flyselskap som flyr frakt eller post fra tredjeland til EU.

Sakkyndige instansers merknader

Samferdselsdepartementet finner rettsaktene EØS-relevante og akseptable.

Oversikt over spesialutvalgene

Spesialutvalg for EØS-saker	Ledelse	Medlemmer (departementer o.a.)
Energi	OED	FIN, KLD, LMD, SD, DU
EØS-rettslig utvalg	UD	FIN, JD, Regjeringsadvokaten
Forbrukerspørsmål	BLD	FIN, HOD, JD, KMD, DU
Forskning og utvikling	KD	FIN, KLD, KMD, LMD, NFD, SD, DU
Handelsforenkling	NFD	ASD, BLD, FD, FIN, HOD, JD, KD, KLD, KMD, KUD, LMD, OED, SD, DU
Helse	HOD	ASD, BLD, FIN, KD, KLD, KMD, NFD, DU
Immateriellrett	KUD	FIN, HOD, JD, KD, KLD, LMD, NFD, Patentstyret, UD
Kapitalbevegelser og finansielle tjenester	FIN	BLD, Finanstilsynet, JD, KD, NFD, SD, DU
Kommunikasjoner	SD	BLD, FIN, JD, KUD, KMD, NFD, Post og teletilsynet, DU
Konkurransesaker	NFD	BLD, FIN, JD, OED, SD, DU
Kultur	KUD	FIN, KD, KLD, Norsk kulturråd, UD
Matproduksjon	LMD	FIN, HOD, KLD, NFD, UD
Miljø	KLD	OED, HOD, KMD, KRD, SD, LMD, NFD, FIN, UD
Næringsmidler	HOD	BLD, FIN, KLD, LMD, Mattilsynet, NFD, UD
Offentlige anskaffelser	NFD	BLD, FD, FIN, JD, KD, KLD, KMD, OED, SD, UD
Offentlig støtte	NFD	FIN, JD, KLD, KD, KMD, KUD, LMD, OED, SD, UD
Personbevegelse, arbeidsliv og arbeidsmiljø	ASD	BLD, FIN, HOD, JD, KD, KMD, KUD, NFD, UD
Samfunnsikkerhet	JD	ASD, DSB, FIN, HOD, KMD, SD, UD
Selskapsrett	NFD	ASD, FIN, KD, KMD, OED, UD
Transport	SD	FIN, JD, KLD, NFD, UD
Trygd	ASD	Arbeids- og velferdsdirektoratet, BLD, FIN, HOD, KMD, NFD, UD
Utdanning	KD	BLD, FIN, HOD, JD, KMD, LMD, UD